CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ

Phần I

DOREMON-NOBITA

Copyright ©2013 by doremon-nobita

Mọi bản quyền nội dung trong cuốn sách thuộc về tác giả có Nickname doremon-nobita (HVA). **Cuốn sách này được biên tập với mục đích chia sẻ và giúp đỡ mọi người trên tinh thần tự nguyện và miễn phí**.

Tất cả mọi hành động sử dụng cuốn sách này vào mục đích thương mại mà không có sự đồng ý của tác giả đều là phạm pháp và nghiêm cấm

Mọi thắc mắc hay góp ý, bạn đọc có thể liên lạc về địa chỉ:

Diễn đàn: hvaonline.net
Mục: Thảo luận định hướng
Topic: Cách học Tiếng Anh hiệu quả nhất

Hoặc email của tác giả doremon-nobita: reviewstrustworthy@gmail.com

Xin trân trọng

CÁNH CỬA THẦN KỲ

Bạn đọc thân mến!

Nếu vì một lý do hay nguyên nhân gì đó mà bạn nhận được món quà này, thì bạn thật sự rất may mắn hơn phần đông dân số còn lại. Bởi vì những gì mà cuốn sách này muốn truyền đạt sẽ thay đổi cuộc đời bạn mãi mãi!

Thưa các bạn, trong cuộc đời của mỗi chúng ta có biết bao nhiêu khó khăn, gian khổ tưởng chừng như vượt quá sức chịu đựng của con người. Chúng tôi cũng vậy, cũng như bạn, cũng từng có biết bao ước mơ cao đẹp, nhưng rồi dưới những áp lực cũng như gánh nặng của cuộc đời, nhiều khi chúng tôi đã buông xuôi và bỏ cuộc.

Nhưng rồi như một phép màu, chú mèo máy Doremon thông minh, tốt bụng đã xuất hiện giữa cuộc đời thường, đã mang bảo bối và tài năng của mình ra để giúp đỡ người khác. Chúng tôi như lạc vào thế giới cổ tích mà ngày xưa mình từng khao khát.

Do một phép lạ nào đó mà chúng tôi đã vô tình biết đến topic trên HVA với tựa đề "Cách học Tiếng Anh hiệu quả nhất?". Từ nghi ngờ, đến ngạc nhiên và sau đó là khâm phục, những tri thức vô giá của thành viên với Nickname doremon-nobita

(chúng tôi gọi thân mật là chú mèo ú Doremon), đã mang lại cho chúng tôi biết bao nhiêu hi vọng, tương lai, cuộc đời và lối thoát.

Vì không muốn ích kỉ giữ lại riêng cho mình, chúng tôi đã liên lạc và được sự đồng ý của tác giả để biên soạn ra hai cuốn sách phục vụ miễn phí nhằm giúp bạn đọc biến ước mơ thành hiện thực, hay như thông điệp của chú mèo ú Doremon "**Giúp đỡ người khác sống cuộc đời hoành tráng với Tiếng Anh là công cụ**".Hai cuốn sách này có tựa đề:

1. Cách học Tiếng Anh Thần Kỳ.
2. Tư duy Thiên Tài.

Chỉ khi nào bạn đọc hiểu được và ứng dụng hai cuốn sách trên vào cuộc sống thì khi đó phép màu sẽ xảy ra. Cho nên thật sự là thiệt thòi và đáng tiếc nếu bạn đọc bỏ lỡ một trong hai cuốn sách đó.

Chúng tôi thay mặt tác giả xin gửi lời chúc tốt đẹp nhất đến toàn thể các bạn, và chúng ta hãy cùng nhau phiêu lưu vào một thế giới mới, nơi có những phép màu xảy ra đối với những con người có ước mơ và không bao giờ bỏ cuộc.

The only thing that stands between a man and what he wants from life is often merely the will to try it and the faith to believe that it is possible.

MỤC LỤC

NHÓM BIÊN TẬP VIÊN……6

LỜI TÂM SỰ BẠN ĐỌC GỬI DOREMON……...7

PHẦN 1: TỔNG QUAN VỀ PHƯƠNG PHÁP HỌC…….23

PHẦN 2: CƠ SỞ KHOA HỌC CỦA PHƯƠNG PHÁP……42

CHƯƠNG 1: WHY IS THAT IMPORTANT? 43

CHƯƠNG 2: "TAOISM"-ĐẠO LÃO-TRANG……48

CHƯƠNG 3: REPETITION AND DISTINCTION……58

PHẦN 3: PHƯƠNG PHÁP HỌC EFFORTLESS ENGLISH…….68

PHẦN 4: CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ……83

PHẦN 5: LỊCH HỌC CƠ BẢN CHO NGƯỜI MỚI BẮT ĐẦU……92

PHẦN 6: CÁC CÂU HỎI THƯỜNG GẶP…….98

PHẦN 7: LỜI NHẮN NHỦ ĐẾN BẠN ĐỌC……121

NHÓM BIÊN TẬP VIÊN

Bạn đọc thân mến!

Chúng tôi, nhóm biên tập ebook tin tưởng rằng tất cả những ai đã, đang và sẽ học Tiếng Anh nên nghiền ngẫm cuốn sách này một cách kỹ lưỡng nhất có thể.

Vì những tri thức được chia sẻ trong cuốn sách này đều là những tri thức vô giá, dựa trên các công trình nghiên cứu của các nhà khoa học học uy tín ở nhiều lĩnh vực khác nhau trên toàn thế giới. Nếu bạn từng trăn trở về việc làm sao có thể chinh phục được Tiếng Anh, thì xin chúc mừng cuốn sách này dành riêng cho bạn.

Có bao giờ các bạn tự hỏi, bao nhiêu phần trăm tri thức của nhân loại được viết bằng Tiếng Việt? Và bao nhiêu phần trăm trong số đó có thể giúp bạn thay đổi cuộc đời? Câu trả lời tuy đơn giản nhưng vô cùng tàn nhẫn: **chẳng bao nhiêu cả.**

Vì vậy, nếu như không biết thêm một ngoại ngữ lớn nào, thì phần lớn các bạn sẽ không thể chống chọi lại được với sự chọn lọc khắc khe của tự nhiên.

Tiếng Anh là một trong những ngôn ngữ lớn đó. Nói không ngoa, nó có thể là ngôn ngữ lớn nhất của loài người. **Và việc thông thạo thứ tiếng này đã trở thành một yêu cầu bắt buộc.**

Thế nhưng, chắc các bạn cũng biết, để chinh phục được thứ ngôn ngữ này thì này quả thật vô cùng gian nan. Biết bao con người đã bỏ cuộc, biết bao con người đã chấp nhận đầu hàng để cơn gió của tự nhiên cuốn đi, phó mặc số phận của mình trong bóng đêm ngu dốt và nghèo đói.

Nhận thức được điều đó, ngày hôm nay, chúng tôi xin được trân trọng gửi tới các bạn cuốn sách này, với mong muốn giúp đỡ các bạn trên con đường chinh phục Tiếng Anh, để có thể tự tay thiết kế cho mình một cuộc sống tuyệt vời nhất.

Hãy tự mình trải nghiệm bằng chính bản thân và bạn sẽ không bao giờ phải hối hận bởi vì cuốn sách này sẽ thay đổi cuộc đời các bạn mãi mãi!

BAN BIÊN TẬP

LỜI TÂM SỰ BẠN ĐỌC GỬI DOREMON

Sau đây là một vài lời tâm sự của bạn đọc gửi Doremon, mong rằng khi các bạn học thành công theo phương pháp "Cách học Tiếng Anh thần kỳ" này thì các bạn cũng như chúng tôi và bao nhiêu con người khác, hãy nói vài lời biết ơn tới tác giả của nó là Doremon-Nobita

THU TRANG

Thưa anh Doremon

Là một người học theo phương pháp Tiếng Anh của anh. Hôm nay em muốn gửi lời cảm ơn sâu sắc đến anh.

Đã 15 năm được học Tiếng Anh theo phương pháp truyền thống, học thêm không dưới 4 trung tâm nhưng em vẫn không thể học nổi Tiếng Anh. Không phải bản thân lười biếng hay không có điều kiện học tập nhưng tại sao 15 năm trôi qua, em vẫn không chinh phục được nó. Đã rất nhiều lúc nản lòng và buông xuôi vì nghĩ rằng mình không có khả năng học Tiếng Anh.

Rồi vào một buổi tối xuất hiện trong đầu em một câu hỏi "Tại sao người khác học được còn mình thì không?". Và em lang thang trên mạng cố tìm cho mình một phương pháp học Tiếng Anh hiệu quả.

Quả thật ông trời đã không phụ lòng người, em đã tìm được topic "cách học tiếng anh hiệu quả nhất" của anh trên hvaonline. Em đã đọc những bài viết của anh trên đó, càng đọc càng thấy đúng và cảm thấy không thể chần chừ hơn được nữa, em phải học ngay theo phương pháp của anh.

Phương pháp học Tiếng Anh của anh không chỉ dựa trên kinh nghiệm của bản thân mà còn hơn hết là dựa trên các công trình nghiên cứu khoa học. Em như đang chết đuối giữa đại dương, hoàn toàn kiệt sức và vô vọng còn anh như chiếc phao cứu sinh mà ông trời đã đưa đến cho em, công việc của em duy nhất chỉ là cố gắng bằng tất cả các sức lực của mình bám vào chiếc phao đó và bơi vào bờ.

Chưa bao giờ em cảm thấy việc học trở lên hứng khởi đến vậy, em học như thể sợ hết giờ, học bằng tất cả những cảm xúc tích cực nhất của mình.

Chỉ qua 6 tháng học Tiếng Anh theo phương pháp của anh, giờ đây em đã có thể xem những bộ phim đơn giản không cần sub, đọc truyện thiếu nhi không cần dịch, có thể nghe rõ các đoạn hội thoại…Càng học em càng chắc chắn rằng mình đã học đúng phương pháp, đi đúng con đường dẫn tới Master Tiếng Anh. Chưa bao giờ em cảm thấy sự tiến bộ rõ rệt đến như thế.

Thay mặt tất cả những người đang, đã và sẽ học theo phương pháp Tiếng Anh của anh Doremon, em xin gửi lời cảm ơn chân thành nhất tới anh, cảm ơn anh đã mang đến cho mọi người một phương pháp học Tiếng Anh hiệu quả nhất mà hoàn toàn miễn phí.

Thân ái!

Học trò của anh.

Thu Trang

THANH LAM

Chào anh Doremon!

Hôm nay, em muốn gửi tới lời cảm ơn nhiều nhất đến với anh. Nhờ vào phương pháp "Cách Học Tiếng Anh hiệu quả nhất" của anh mà em đã gần bước trên con đường trở thành một Master Tiếng Anh.

Mười hai năm học Tiếng Anh dưới ghế nhà trường và 3 năm học tìm tòi học hỏi các phương pháp khác nhau. Thật là một chặng đường không phải ngắn, có những lúc em nghĩ là mình đã bỏ cuộc và thất vọng với chính bản thân mình. Em thất vọng bản thân không phải vì mình lười, không cố gắng hay không có sự kiên trì, mà em thất vọng bởi tại sao không thể tìm được một phương pháp hiệu quả nào khiến em có thể theo đuổi thành công ngôn ngữ này.

Có những lúc em đã ngồi một mình suốt nhiều giờ liền để suy nghĩ và tự hỏi bản thân rằng: "hãy nghĩ cách làm thế nào mình có thể tìm được cách học hiệu quả

đây? mình đã học các trung tâm, rồi phương pháp tự học thậm chí mời thầy về mà tại sao mình vẫn chưa tiến bộ, ngay cả đọc một quyển sách Tiếng Anh cơ bản của thiếu nhi mình cũng không đọc nổi thì nói gì đến chinh phục để trở thành một Master Tiếng Anh, chẳng lẽ mình lại bỏ cuộc ở đây. Không chắc chắn mình sẽ làm được, nhất định mình sẽ tìm được".

Rồi bao nhiêu suy nghĩ, trăn trở, thất vọng. Em đã quyết tâm ngồi tìm một đêm trên mạng và ôi chao! em đã hét lên khi thấy được topic "Cách Học Tiếng Anh hiệu quả nhất trên HVA" của anh. Lúc đó, niềm vui của em thật khó diễn tả bằng lời. Và khi em đọc những bài viết của anh, em như cảm thấy lâng lâng, một cảm xúc rất khó tả, nó làm cho em phải hành động ngay và không được để lỡ một phút giây nào, vì em biết rằng nếu để lỡ thì em sẽ đánh mất một phương pháp học Tiếng Anh có giá trị nhất từ trước tới nay.

Giá trị của phương pháp chính là dựa trên kinh nghiệm của bản thân anh và các công trình khoa học đã chứng minh được điều đó.

Sau 8 tháng học theo phương pháp của anh, em thật sự thấy tiến bộ không ngừng và mỗi lần học em chưa bao cảm thấy đủ thời gian bởi vì em học em không biết chán và lúc nào cũng chỉ thấy hưng phấn dù một ngày em rất bận rộn. Hiện nay trình độ của em đã đọc được truyện thiếu nhi không cần dịch, xem những bộ phim đơn giản không cần sub và có thể nghe rõ các đoạn hội thoại cơ bản.

Sau khi học em biết chắc rằng mình sẽ trở thành một Master Tiếng Anh vì em chưa bao giờ thấy mình tiến bộ như vậy và em biết mình đang thật sự học phương pháp "Cách Học Tiếng Anh Thần Kỳ" nhất.

Chúc tất cả những người đã, đang và sẽ học theo phương pháp của anh Doremon đều chinh phục được ngôn ngữ này và một lần nữa em chân thành cảm ơn đến anh. Một người đã mang lại hy vọng cho em cũng như bao con người đang muốn trở thành Master Tiếng Anh, một phương pháp học giá trị và hiệu quả nhiều đến như vậy.

Chúc anh luôn luôn có sức khỏe và thành công!

Học trò của anh.

Thanh Lam

LÊ HỒNG

Chào Doremon!

Khi ngồi viết những dòng chữ này, mình lại nhớ lại quãng thời gian mình bắt đầu học tiếng Anh theo phương pháp "Cách học tiếng Anh hiệu quả nhất" của bạn trên diễn đàn HVA.

Trước khi biết đến topic này, cũng giống như nhiều người khác, mình đã học Tiếng Anh không biết bao nhiêu lần. Từ cái thuở còn học cấp hai, rồi cấp ba, tiếp theo là học ở Đại học. Đến khi đi làm thì học Tiếng Anh để phục vụ cho công việc.Nếu tính thời gian học thì có lẽ cũng đã mười mấy năm.

Và cũng đã trải qua rất nhiều cách học: học trên trường, học thêm ở trung tâm, học cùng bạn bè và cả tự học nữa. Tuy nhiên, kết quả mà mình đạt được thì thật thất vọng. Đọc tài liệu ư? Cứ nghĩ đến cảnh ôm một quyển sách chuyên ngành, vừa đọc vừa tra từng từ, ba mươi phút không biết tác giả đang nói về vấn đề gì là mình lại thấy "oải" vô cùng.

Viết thư thì cứ lên google dịch, không biết là có đúng hay không. Đọc và viết đã thế thì nói gì đến nghe và nói, vì khi đọc và viết còn có thời gian để tra từ, chứ nghe và nói thì tra kiểu gì. Chính vì vậy, nghe Tiếng Anh đối với mình như "vịt nghe sấm", nói Tiếng Anh với mình như "đàn gẩy tai trâu".

Mình đã tìm kiếm không biết bao nhiêu diễn đàn, bao nhiêu topic với từ khóa "cách học Tiếng Anh hiệu quả", và cũng đã thử thực hiện theo không biết bao nhiêu lần. Nhưng tất cả cũng chỉ được dăm bữa nửa tháng là mình lại từ bỏ. Phải chăng vì mình thiếu kiên trì, lười biếng, dễ nản lòng?

Mình tự vấn bản thân và nhận ra nguyên nhân chính là chưa có phương pháp nào chỉ cho mình chính xác những gì mình phải làm để chinh phục Tiếng Anh, chưa có phương pháp nào chỉ ra những thành quả mà mình có thể sẽ đạt được sau mỗi giai đoạn để từ đó là động lực giúp mình phấn đấu đến cùng. Cho đến khi…

Mình vẫn nhớ như in lần đó, tình cờ mình lên mạng tìm kiếm cách học Tiếng Anh đã dẫn mình tới topic "Cách học Tiếng Anh hiệu quả nhất" của Doremon trên HVA. Mình đã mừng rỡ hét to lên như khi xưa Acsimet kêu "Eureka" khi ông tìm

ra lực hấp dẫn. Mình biết rằng đây chính là phương pháp học Tiếng Anh mà mình mong đợi bấy lâu nay.

Máu trong người mình như sôi lên, tim mình đập thình thịch… Mình đã đọc nghiến, đọc ngấu hết mười mấy page của topic, mặc kệ giờ cơm trưa đang đến và cái bụng của mình đang biểu tình dữ dội. Ngay ngày hôm sau, mình đã lên cho mình một bảng kế hoạch học Tiếng Anh, đã download các tài liệu để bắt đầu cho hành trình "trở thành Master Tiếng Anh" theo cách của Doremon.

Từ đó đến nay, dù thời gian chưa phải là dài (mới chỉ có 3 tháng) nhưng mình "không bỏ một ngày nào", vẫn cặm cụi, miệt mài học nghe, học phát âm, học đọc và xem phim. Tuy chỉ mới có mấy tháng, nhưng mình đã cảm nhận được thành quả bước đầu. Đó là mình đang dần thấm cảm xúc của Tiếng Anh, biết phát âm những âm cơ bản của Tiếng Anh và biết "yêu" bộ phim Friends hơn.

Mình biết rằng chặng đường sắp tới không phải là ngắn nhưng dựa vào "kim chỉ nam" của Doremon, mình tin cái ngày mình trở thành "Master Tiếng Anh" sẽ không xa. Lúc đó mình có thể đọc được tài liệu Tiếng Anh, viết một bức thư bằng Tiếng Anh và có thể giao tiếp với người khác bằng Tiếng Anh một cách dễ dàng.

Từ tận đáy lòng mình, cho mình gửi lời cảm ơn chân thành nhất tới Doremon, người có một "cái tâm" rất lớn, "cái tầm" rất cao là đã chỉ cho mình, và rất nhiều bạn khác con đường chinh phục được Tiếng Anh. Mình hi vọng sẽ có ngày càng nhiều bạn giống như mình, biết đến phương pháp của Doremon, để bắt đầu thực hiện "phép màu" này.

Thân chào Doremon!

"Học trò" của bạn

THÙY LINH

Đầu tiên cho mình gửi lời cảm ơn chân thành nhất đến Doremon, người đã làm thay đổi cuộc đời mình. Ít nhất thì mình đã đủ nghị lực để học mà không biết mệt mỏi, mình đã sống có mục đích hơn trước, tất cả là nhờ ngọn lửa vô cùng mạnh mẽ mà cậu đã truyền cho mình.

Doremon biết không, trước khi đến với cách học của bạn mình không biết nhiều về Tiếng Anh, vốn liếng mình có tất cả chỉ gói gọn trong 3 – 4 tháng học ở trung tâm anh ngữ và khoảng 1 năm học Effortless English. Hồi còn học phổ thông mình không được học Tiếng Anh, lúc đó còn ham chơi nên đâu biết Tiếng Anh quan trọng thế nào, chỉ biết là đến giờ đó được ra chơi còn các bạn "phải" học là thích rồi, nhưng mình đâu biết không ngoại ngữ là điều cản trở vô cùng lớn trên bước đường sự nghiệp của mình.

Sau này đi làm mình mới thấy Tiếng Anh quan trong thế nào, không có nó mình đã bỏ lỡ rất nhiều cơ hội trong công việc. Thế rồi mình bắt đầu đi tìm các trung tâm ngoại ngữ, và mua các loại sách, đĩa về học thêm. Theo thời gian mình nhận thấy với phương pháp học truyền thống chỉ giúp cho mình đạt được đến khả năng nghe nói tối thiểu thôi. Cuối cùng mình đã bỏ dở vì cảm thấy học mà không tiến bộ, từ vựng học rồi lại quên. Và quan trọng là cách học cực kỳ nhàm chán, không tạo cảm hứng khiến mình dù có quyết tâm mấy cũng phải bỏ cuộc.

Nhưng công việc bắt buộc mình phải có được Tiếng Anh, không có nó mình sẽ mãi tụt hậu và không phát triển sự nghiệp được. Mình lại lao vào tìm kiếm cách học mới mẻ hơn, mình tìm được phương pháp Effortless của AJ, mình đã lao vào học khoảng 1 năm, nhưng mình vẫn không chinh phục được Tiếng Anh như mong muốn.

Mình đã hoài nghi, bắt đầu thất vọng vì nghĩ rằng không còn cách nào nữa rồi. Đang trong lúc chán nản thì mình tình cờ gặp được phương pháp của cậu trong 1 diễn đàn, mình đã thực sự bất ngờ vì cách diễn đạt rất chân thành, mộc mạc, và vô cùng gần gũi.

Ngay từ bài đầu tiên mình đã bị lôi cuốn, mình đã thức trắng đêm để đọc hết các bài viết về "phương pháp học tiếng anh hiệu quả" của cậu, vì mình thấy nó đúng là

thứ mình đang tìm kiếm, toàn bộ phương pháp như là cả một công trình nghiên cứu khoa học thực sự, vì nó được xây dựng dựa trên nhiều lĩnh vực cả về ngôn ngữ học, tâm lý học, những bài bổ trợ về tinh thần vô cùng tuyệt vời, vì thiếu nó có lẽ mình không có đủ niềm tin & kiên trì để học ngày học đêm cả.

Cuối cùng sau hơn 1 năm khổ luyện, kết quả mình đạt được ngoài sự mong đợi, trước đây học từ vựng mình không thể nhớ được, cứ học trước lại quên sau, còn giờ mình đã có thể nhớ chúng tốt hơn rất nhiều, mình đã có thể xem phim Tiếng Anh, có thể nghe & hiểu ngay không cần dịch những mẫu câu đơn giản, những mẩu truyện ngắn dành cho thiếu nhi, mình có thể đọc trôi chảy các bài văn ngắn với giọng gần giống bản ngữ chỉ trong 1 năm luyện tập. Tuy thời gian học chưa nhiều nên mình chưa đạt được khả năng nghe & nói như Tiếng Việt được, nhưng mình tin chắc rằng với cách học này mình sẽ đạt được kết quả đó trong thời gian ngắn nữa thôi.

Một lần nữa mình xin gửi lời cảm ơn sâu sắc nhất đến cậu. Mình chúc cậu nhiều sức khỏe và thành công trên đường đời.

NHƯ QUỲNH

Gửi anh Mon!!!

Em muốn nói lời cảm ơn chân thành nhất đến người đã giúp em biết được phương pháp học Tiếng Anh tuyệt vời nhất.

Trước đây đối với em Tiếng Anh là thứ mà em nghĩ mình sẽ không bao giờ học nổi, tự cho là mình không có năng khiếu học ngoại ngữ, và không thể nào học được vì em cũng đã đi học một vài trung tâm và không có kết quả, rồi tự học nhưng mông lung không biết bắt đầu từ đâu, bắt đầu như thế nào, một khoảng thời gian em đã "điên cuồng" đi tìm những phương pháp hay trên mạng và thử áp dụng nó nhưng cũng không đi đến đâu, thật sự là tuyệt vọng.

Em đã nghĩ đến việc quay lại với một thứ Tiếng Anh gọi là "truyền thống" đó là bắt đầu học lại từ lớp 6. Em không nhớ rõ là lúc nào nhưng chắc chắn là lúc em ít niềm tin nhất với các phương pháp học Tiếng Anh khác thì em lại tìm thấy "cách

học tiếng anh hiệu quả nhất" của anh Mon, đọc được những bài viết của anh em như người trong bóng tối tìm được ánh sáng cho con đường mà mình phải đi, thật sự là quá vui mừng.

Điều làm em tin tưởng tuyệt đối vào phương pháp này đó chính là việc em cảm nhận được sự chia sẻ của anh thật sự là vì muốn giúp đỡ người khác thoát khỏi khó khăn chứ không vì mục đích vụ lợi cá nhân.

Tuy mới theo phương pháp của anh chưa lâu nhưng em thật sự thấy mình tiến bộ nhiều về khả năng nghe, nói. Em đang tiếp tục và sẽ đi đến cùng con đường này

Dù chưa một lần gặp mặt nhưng anh đúng là người thầy tuyệt vời nhất trong đời em! Từ đấy lòng mình em luôn luôn cảm ơn "Thầy".

VĂN THIỆT

Xin được gửi lời chào và lời cảm ơn tha thiết tới tác giả Doremon-Nobita.

Thật không biết cuộc đời em sẽ ra sao nếu tới lúc này mà em vẫn chưa được cầm trên tay món bảo bối diệu kỳ của Doremon-Nobita nhỉ? Có lẽ em vẫn sẽ đang như một kẻ mu muội thẩn thơ trên cõi đời này! "Cách học tiếng anh hiệu quả nhất" chính là món bảo bối em tìm kiếm bấy lâu nay anh Doremon ạ! Cảm ơn anh nhiều lắm!

Suốt những năm học cấp 2, cấp 3 em chưa một lần hứng thú với cái gọi là Tiếng Anh, cái môn học mà cứ hễ mở sách ra là em muốn gập sách lại. Sao em phải quan tâm chứ! Cái em cần là mấy môn thi đại học kia! Tiếng Anh với em khi ấy như một tấm rẻ rách bỏ đi vậy.

Rồi lên đại học, em một anh chàng nhà quê lần đầu tiên được tiếp xúc với những thứ đầy mới lạ như cái đài phun nước hoành tráng trước cửa thư viện Tạ Quang Bửu chẳng hạn. Thế rồi hiểu được tầm quan trọng của cái tấm rẻ rách ngày nào…..Em bắt đầu lao như điên vào Tiếng Anh. Và việc ngu ngốc đầu tiên em mắc phải: em lao vào học tại mấy trung tâm Tiếng Anh và mong trình độ Tiếng Anh

của em sẽ… "lên thần" và… cái em thu được là: Học nhiều quên nhiều, học ít quên ít, không học thì không quên!

Trung tâm họ dạy chẳng khác gì thời học cấp 2, cấp 3. Tiền mất tật mang, thật phẫn lộ, em quyết định tự học! Em tìm tòi phương pháp trên internet. Cũng học phương pháp này, theo phương pháp kia như ai… cứ thấy giáo trình nào bảo hay là em học thử. Và tất những gì em thu được là… phương pháp ấy cũng hay nhưng chắc nó không hợp với mình. Em tự an ủi bản thân sau những chuỗi dài nỗ lực vô ích.

Và đang lúc thất vọng nhất, em vô tình tìm thấy topic "Cách học Tiếng Anh hiệu quả nhất" của anh. Và chỉ đọc hai trang đầu thôi, em như một kẻ sắp chết khát vớ được chai coca vậy, em uống một hơi hết cả chai. Đọc đi đọc lại topic, chưa bao giờ em thấy một phương pháp nào khoa học đến thế. Anh không chỉ nói mà còn làm, không chỉ giải thích rõ ràng phương pháp mà còn cung cấp tài liệu học đầy đủ nữa. Nhờ topic mà em hiểu rõ tại sao trước đây em thất bại trong việc chinh phục Tiếng Anh và em cũng biết rõ em phải làm gì để chinh phục môn học này. Em bắt đầu lên lịch học và quyết tâm học tới cùng, bao giờ dùng tiếng anh như Tiếng Việt mới thôi!

Sau gần một năm học theo phương pháp của anh, giờ đây em có thể đọc chuyện thiếu nhi vô tư, xem phim cũng có thể hiểu được tương đối. Cả bốn kỹ năng nghe, nói, đọc, viết phát triển toàn diện. Và trên hết em có niềm tin vô cùng lớn vào phương pháp, em thấy học Tiếng Anh thật dễ, chưa bao giờ em thấy Tiếng Anh thú vị và đáng yêu thế này! Em sẽ dùng tiếng anh như Tiếng Việt!

Cảm ơn anh, cảm ơn món bảo bối thần kỳ nhất trên đời mà anh đã trao tặng cho em và bao người khác. Mong rằng sẽ có một ngày được gặp anh và lúc đó có thể cho anh thấy cuốn sách diệu kỳ của anh đã giúp Tiếng Anh của em trở lên xuất sắc như thế nào. Một lần nữa cảm ơn anh rất nhiều.

QUỐC LƯỠNG

Lời cảm ơn chân thành tới anh Doremon – Nobita

Lời đầu tiên, em xin gửi lời cám ơn chân thành đến anh Doremon – Nobita, một người thầy mà em yêu quý, người đã cho em những tri thức vô giá về Tiếng Anh, cuộc sống và cách làm người.

Trước khi đến với phương pháp "Cách học tiếng anh hiệu quả nhất?" của anh Doremon – Nobita, em học Tiếng Anh cực kỳ tệ theo phương pháp giảng dạy trên trường, 13 năm trên ghế nhà trường Tiếng Anh đối với em chỉ là con số 0 tròn trĩnh.

Em luôn nghĩ rằng chắc mình chẳng bao giờ có thể chinh phục được Tiếng Anh để sử dụng nó một cách tự nhiên được. Mỗi khi nhìn thấy vài người bạn nói lưu loát Tiếng Anh, các biên tập viên trò truyện thân mật với người nước ngoài bằng Tiếng Anh, em lại thấy hụt hững và tự hỏi "tại sao người ta sử dụng thành thạo Tiếng Anh, còn mình thì không".

Vào một ngày nào đó (trước đây 1 năm), một sự may mắn kỳ diệu đến với em, em được người anh trai gửi cho link topic " Cách học tiếng anh hiệu quả nhất ?" của anh Doremon – nobita trên hva , đọc những câu đầu tiên anh viết làm em cảm thấy rất vui và chợt lóe lên tia hi vọng về việc chinh phục Tiếng Anh, những lời anh viết như in sâu vào tâm trí em, nó cho em có một niềm tin mãnh liệt vào phương pháp, một niềm tin tuyệt đối giúp em chinh phục được Tiếng Anh và sử dụng nó như ngôn ngữ mẹ đẻ.

Đặc biệt, những bài viết của anh mang lại cho em ước mơ, niềm tin để em phấn đấu thay đổi cuộc đời mình, nó như là bệ phóng để em phấn đấu đến với thế giới của những con người sống giàu sang và hạnh phúc.

Vậy là đã hơn 1 một năm học theo phương pháp của anh Doremon, em thấy mình tiến bộ không ngừng về cả 4 kỹ năng nghe, nói , đọc, viết, Tiếng Anh giờ với em như người bạn đời vậy, ngày nào học Tiếng Anh em cũng thấy hưng phấn và tràn đầy năng lượng. Trong em luôn tràn đầy lòng quyết tâm, tự hứa với bản thân: "Nếu không chinh phục được Tiếng Anh thề không bỏ cuộc" theo phương pháp của anh

Doremon – Nobita bởi vì em tin ngày mà mình chinh phục Tiếng Anh sẽ không còn xa.

Một lần nữa, xin chân thành cám ơn anh!

NGỌC ĐĂNG

Lời đầu tiên, xin cho em gửi lời cám ơn chân thành nhất đến anh.

Đôi khi, trong cuộc sống, để đi đúng hướng, chúng ta cần một người thầy. Thực sự, em không biết mình sẽ về đâu nếu như không gặp được anh. Có thể đến đích, có thể không. Có thể nhanh, có thể chậm. Nhưng chắc chắn là không thể đặc biệt giống như con đường em đang đi hiện giờ.

Em đã từng trải qua những năm tháng khó khăn tưởng chừng như không có lối thoát trong việc học Tiếng Anh. Tốt nghiệp cấp 3, rồi vào đại học, hành trang em mang theo chỉ là mớ Tiếng Anh "ăn đong" từ thời phổ thông, bập bõm và chẳng đến đâu cả.

Suốt những năm tháng Đại Học, em chẳng sờ đến dù chỉ một chữ Tiếng Anh. Thế rồi, khi chuẩn bị ra trường, em giật mình nhìn lại là mình chẳng có kiến thức gì để ra đời cả, nhất là Tiếng Anh thì càng không. Lúc đó, em mới cuống cuồng lao vào học Tiếng Anh.

Nhưng càng tìm hiểu, em càng thấy tuyệt vọng và nản chí. Các lớp học offline rồi online, tất cả chỉ khiến em không biết làm gì cả. Cách học truyền thống đã cho thấy sự thất bại thảm hại, mà chính bản thân em là sản phẩm minh chứng rõ ràng nhất.

Em đã thử rất rất nhiều các phương pháp khác nhau, trong nổi bật nhất là phương pháp Effortless English hiện đang rất thịnh hành. Em lao vào học tập với một niềm tin sắt đá rằng: "chỉ 6 tháng đến 1 năm nữa thôi, mình hoàn toàn có thể Master được English".

Nhưng đường đời vốn dĩ không bằng phẳng vậy. Sau 1 năm 2 tháng kiên trì theo học Effortless English, niềm hi vọng cuối cùng của em tắt ngấm. Em vẫn không thể sử dụng được Tiếng Anh một cách thành thạo, mặc dù em rất chăm chỉ và làm

theo tất cả những chỉ dẫn. Lúc đó, em đã muốn từ bỏ, đã nghĩ rằng: "Có lẽ mình sẽ chẳng bao giờ học được Tiếng Anh".

Thế rồi, như một sự sắp đặt có chủ ý của số phận, trong một lần lang thang trên mạng tìm lời giải đáp cho sự thất bại của mình, em đã tìm thấy cánh cửa thần kỳ cho mình. Các bài viết của anh đã soi đường chỉ lối cho em trong lúc em hoang mang và lay động nhất. Trong lúc em không biết mình thực sự phải làm gì và nên làm gì. Không chỉ là những tri thức khoa học vô cùng quý giá, nó còn là một điểm tựa về mặt tinh thần, để thấy rằng mình không cô độc. Để em thấy rằng, chỉ cần không từ bỏ, thất bại sẽ không bao giờ đánh gục được em.

Hiện nay, sau 8 tháng theo học phương pháp của anh, em đã có thể đọc được các cuốn sách ở mức độ cơ bản một cách vô dùng dễ dàng. Các bộ phim em đã có thể hiểu ngay lập tức khi xem mà không cần phụ đề. Một kết quả mà trong suốt 1 năm 2 tháng theo học Effortless English em có nằm mơ cũng không thể tưởng tượng ra được. Và em vẫn đang tiến bộ từng ngày, từng ngày.

Em sẽ tiếp tục, tiếp tục cố gắng. Tiếp tục con đường đầy chông gai và thử thách này. Bởi vì, phần thưởng ngọt ngào nhất không phải là tấm huy chương ở cuối con đường, mà là con người em sẽ trở thành để đạt được tấm huy chương đó. Cảm ơn anh !

ĐỖ NGÂN

Lời cảm ơn từ một học trò tới người thầy online chưa hề gặp mặt.

Một ngày tháng Năm đẹp trời, đang lang thang trên mạng tìm link download tài liệu học Tiếng Anh, em vô tình bắt gặp một comment trong một forum nào đó em cũng không nhớ rõ. Comment đó nói về một phương pháp học rất hay, tò mò em lần theo link đó và bắt gặp được một "mỏ vàng".

Trước đó em cũng mua thẻ và học ở một số trang web dạy Tiếng Anh online quảng cáo rùm beng hiện nay nhưng không thấy có hiệu quả. Khi tìm được phương pháp mới này thì em đang theo học Effortless English được khoảng gần nửa năm, tiến bộ có thấy nhưng khá chậm.

Em hiểu được tầm quan trọng của Tiếng Anh trong cuộc sống hiện đại ngày nay, khi mỗi cá nhân không còn là công dân của một đất nước nữa, mà là một công dân của thế giới. Và Tiếng Anh chính là giấy thông hành, là chìa khóa mở ra cánh cửa bước chân vào thế giới ấy.

Nhưng em cứ loay hoay tìm cách học sao cho hiệu quả, và quan trọng là học mà có thể vận dụng được vào cuộc sống, Tiếng Anh thật sự không có ý nghĩa gì khi mà nó chỉ nằm trong đầu và trên giấy, không ai giao tiếp bằng cách chờ ta nghĩ và viết ra giấy cho họ đọc cả.

Nhiều từ khi em nói với người bạn nước ngoài, họ không thể hiểu em nói gì và em cũng rất khó khăn để nghe họ nói. Và em nhận ra phương pháp truyền thống được giảng dạy trên nhà trường không thể giúp em trở thành một công dân thế giới như mình mong muốn. Đã có lúc em vô cùng chán nản với công cuộc chinh phục Tiếng Anh của mình.

Quay lại với "mỏ vàng" em đã đề nói ở trên, đó thật sự là cách học Tiếng Anh hoàn thiện, miễn phí và tuyệt vời nhất mà em biết đến nay. Em cảm thấy mình tiến bộ rất nhanh, rõ rệt từng ngày một, bây giờ em không còn sợ mỗi khi đối mặt với phần listening ở bất cứ kỳ kiểm tra nào, và vô cùng tự tin khi giao tiếp với người nước ngoài.

Và điều quan trọng nhất trong cuộc sống này theo em đó là ý chí, nghị lực và niềm tin. Em có thể làm mọi việc em thích, trở thành bất cứ cái gì em mơ ước nếu em có những điều trên.

Em không biết phải dành bao nhiêu lời cảm ơn cho người anh có Nickname Doremon, mà từ lâu em cũng coi như người thầy của mình. Không chỉ học được ở anh những kinh nghiệm học Tiếng Anh quý giá mà anh phải mất rất nhiều năm mới đúc rút ra, và đi truyền lại một cách vô tư, miễn phí. Em còn thấy ở anh một cái tâm thật sự sáng.

Khi trải qua vài thất bại trong cuộc sống, em đã mất lòng tin vào mọi thứ, mất tự tin vào bản thân mình, luôn tự coi mình là người vô dụng. Nhưng rồi khi đọc được topic của anh Mon, không những em có được chiếc giấy thông hành Tiếng Anh mà còn có cả những bài học vô giá về ý chí và niềm tin. Giờ đây mỗi ngày đến với em lại là một ngày tràn đầy hứng khởi, hạnh phúc và hi vọng. Em thấy mình sống có ý

nghĩa, có ước mơ, và em biết rằng hạnh phúc là ở hành trình chứ không phải đích đến.

Cuộc đời em cũng đã bước sang một trang mới, đó là "Sống một cuộc đời hoành tráng với Tiếng Anh là công cụ".

QUỐC TRƯỞNG

Xin gửi lời chào thân ái đến tác giả Doremon-Nobita.

Đầu tiên xin gửi lời cảm ơn sâu sắc nhất đến anh – người có tâm thật sáng. Đúng như tên gọi nhân vật Doremon thần kỳ, anh đã làm thay đổi cuộc đời em nhờ phương pháp "Cách học tiếng anh hiệu quả nhất"

Chúng ta đang sống trong thời đại kinh tế toàn cầu. Tiếng Anh đóng vai trò quan trọng quyết định chất lượng sống của mỗi người, việc thông thạo ngôn ngữ này trở thành yêu cầu bắt buộc. Và em cũng không ngoại lệ. Đã từ lâu, có một câu hỏi lớn đặt ra cho em: "Làm thế nào để làm chủ được Tiếng Anh?" Trải qua các phương pháp học tiếng anh của 12 năm ngồi trên ghế nhà trường phổ thông, 4 năm mài quần trên giảng đường đại học và học thêm ở các trung tâm ngoại ngữ, Tiếng Anh với em là một môn học khô khan, cứng nhắc với mớ cấu trúc ngữ pháp phức tạp.

Em đã cố gắng chăm học từ vựng, cày cuốc ngữ pháp rất nhiều nhưng vẫn không thể chinh phục được nó, chỉ thấy ngày càng chán ghét hai từ "Tiếng Anh". Trong những giây phút khó khăn, thất vọng nhất. Em may mắn được một người bạn chia sẻ topic "Cách học tiếng anh hiệu quả nhất" của anh. Em chưa bao giờ biết một phương pháp đặc biệt như vậy. Như người đuối nước vớ được phao cứu sinh, em đọc ngấu nghiến cả đêm các bài viết của anh, càng đọc lại càng thấy thấm, nó làm thay đổi toàn bộ góc nhìn về Tiếng Anh trong em, nó giúp em nhận ra lý do thất bại, sai lầm của em về phương pháp học tiếng anh truyền thống.

Phương pháp của anh được xây dựng dựa trên nhiều công trình nghiên cứu ngôn ngữ học "thuận theo tự nhiên", nghiên cứu tâm lý học được hệ thống khoa học bổ trợ thêm những bài niêm tin tuyệt vời giúp người học có động lực tích cực kiên trì học tập ngày đêm.

Giờ đây như một thói quen hàng ngày, Tiếng Anh với em là một niềm đam mê: miệt mài "đun nước" học nghe LPTD, luyện phát âm MSE, học đọc và xem phim Friends với sự hào hứng, vui thích. Thời gian học Tiếng Anh của em trung bình từ 6h đang dần tăng lên 8h, 9h mỗi ngày. Em thấy mình tiến bộ từng ngày, bắt đầu có những cảm nhận âm của người Mỹ, 4 kĩ năng nghe, nói, đọc, viết dần hoàn thiện.

Ngọn lửa Tiếng Anh luôn thôi thúc em hành động, tranh thủ từng phút, từng giây chinh phục Tiếng Anh. Em có niềm tin tuyệt đối mình sẽ thành công, sẽ sử dụng tiếng anh như Tiếng Việt, trong 2 năm tới sẽ trở thành Master English.

Một lần nữa xin chân thành cảm ơn anh Doremon-Nobita đã cho em một phương pháp học tiếng anh thần kỳ hoàn toàn miễn phí, truyền cho em nhiệt huyết sống mỗi ngày ý nghĩa

Chúc anh luôn sức khỏe, minh mẫn và thành công!

Hà nội

Học trò nhỏ của anh!

JOND_NGUYỄN

Gửi "người thầy" chưa từng gặp mặt!

Chào anh Doremon-Nobita, em không biết nói gì hơn là gửi đến Anh lời cám ơn chân thành vì Anh đã mở ra cho em một con đường đi mới với đầy những khác khao và hy vọng, vì giờ đây em đã có thể vươn ra thế giới với một niềm tin mãnh liệt vì em đã có khả năng trinh phục được thứ ngôn ngữ mà hầu hết mọi người đều không thể làm được đó chính là "Tiếng Anh".

Anh biết không, trước khi biết được phương pháp học của Anh trên HVA em đã học "Tiếng Anh" khoảng 6-7 năm với nhiều phương pháp khác nhau và với nhiều trung tâm mà mọi người đều cho là hay, là tốt nhưng rồi sau một khoảng thời gian em cũng chẳng được gì ngoài việc "bô lô" " ba la" nói được vài câu. Cuối cùng trình độ của em vẫn trở về với con số không.

Từ khi biết đến phương pháp học của Anh em đã hoàn toàn thay đổi, em tiến bộ không ngừng và em đã nhận ra một điều thì ra từ trước đến giờ mình mất quá nhiều thời gian cho việc học "Tiếng Anh" chỉ vì một lý do duy nhất đó là mình đã mình đã "học sai phương pháp" và em thật sự đã bị thuyết phục hoàn toàn bởi phương pháp học của Anh, vì thật sự lần đầu tiên khi em đọc được phưng pháp học của Anh trên HVA em đã bị sốc vì từ trước đến giờ em luôn được dạy là phải học ngữ pháp cho tốt thì mới sử dụng được "Tiếng Anh"

Em chưa bao giờ nghe bất cứ ai dạy là phải "vứt " ngữ pháp để học tốt "Tiếng Anh". Nhưng giờ đây chính bản thân em lại là một minh chứng cho lời dạy của Anh "vứt" ngữ pháp đi để học tốt "Tiếng Anh". Cảm giác này thật tuyệt vời! giờ đây em học "Tiếng Anh" với sự đam mê và thích thú chứ không phải là vì trách nhiệm hay bất cứ một lý do nào khác.

Cuộc sống này đang rộng mở với em và thế giới rộng lớn ngoài kia đang chào đón em đến, chỉ còn một vấn đề duy nhất đó là thời gian! Một lần nữa xin được gửi lời cảm ơn chân thành đến Anh – người thầy đã giúp em mở ra một khung trời hoàn toàn mới. Em luôn tự hứa với chính mình là sẽ không bao giờ bỏ cuộc!

Xin chào Anh ! Chúc anh luôn thành công !
Học trò của Anh !
Jond_Nguyễn

PHẦN 1: TỔNG QUAN VỀ PHƯƠNG PHÁP HỌC

YOU HAVE TO HAVE A DREAM IF YOU WANT TO MAKE A DREAM COME TRUE

Khi xưa AJ Hoge - người mà Doremon sẽ giới thiệu kỹ hơn ở phần sau, đã từng phải nếm trải những cảm giác rất đau khổ khi ông chứng kiến những học trò mà ông đào tạo không thu được hiệu quả như mong muốn.

AJ Hoge, giáo viên dạy tiếng anh được cử qua Nhật để làm phụ tá cho một giáo viên Nhật, trong 2 năm liền ông phải chứng kiến những gương mặt đượm buồn của những học trò nơi ông làm phụ tá. Học trò ở đây là những thợ thủ công, công nhân, đủ mọi tầng lớp trong ngôi làng nghèo nàn ở Nhật.

Hàng ngày họ phải thức dậy sớm để lao động, tối lại phải học thêm Tiếng Anh để cải thiện cuộc sống, họ luôn hăng hái trong việc học tập, bất chấp cái mệt mỏi sau 1 ngày dài lao động, nhưng không một ai trong họ có thể chinh phục được tiếng anh. AJ Hoge buồn phiền vì điều này rất nhiều, và nó làm ông cảm thấy xấu hổ pha lẫn chút xót xa.

Doremon cũng đã gặp không biết bao câu hỏi về cách học Tiếng Anh, biết bao thanh niên, phụ nữ tâm sự: "Mấy anh (chị), có thể giúp em tìm chỗ học tiếng anh nào đó mà giá rẻ, giáo viên dạy tốt, vì lương tháng em có 5 triệu mà phải thuê nhà...".

Đến nỗi nhiều người than rằng "Bây giờ đi đâu cũng đòi bằng Tiếng Anh, mà lương của em thì lại không đủ đóng tiền học, có anh (chị) nào đó giúp được em không?". Đương nhiên họ cũng nhận được các câu trả lời rất nhiệt tình, nhưng đa phần là "chém gió", cuối cùng rồi cũng chẳng đâu vào đâu.

Doremon khi hình dung ra những gương mặt nghèo khổ, muốn học hành cái gì đó để thoát khỏi cái nghèo, để cải thiện cuộc sống, thì thật sự cảm thấy đồng cảm với họ. Rất có thể các bạn chưa gặp được những con người này, nhưng Doremon đã gặp, cho nên không đành làm ngơ.

Có bao người tự hỏi: **cách giáo dục tiếng anh truyền thống có thực sự hiệu quả? Có dựa trên các công trình khoa học đã được chứng minh?** Đương nhiên là không, cho nên đó là lí do tại sao, hàng nghìn, hàng triệu và hàng tỉ học sinh, sinh viên trên toàn thế giới đều thất bại với môn học này.

Không riêng gì ở Việt Nam, mà ở bất kì đâu trên trái đất, nơi tồn tại lớp học có tên gọi "anh văn" thì 95% trong số đó bị thất bại. Số liệu này có thể bị chênh lệch, vì Doremon lấy nó từ năm 2006 của các nhà Ngôn Ngữ học.

Và các bạn hãy nhớ thành công ở đây, không có nghĩa là chúng ta đọc được vài ba câu căn bản, nghe vài ba từ vu vơ... mà là chúng ta dùng được nó như ngôn ngữ mẹ đẻ. Và trái ngược với những điều này thì được gọi là thất bại-đây là tiêu chuẩn được đặt ra để khảo sát.

Vì chúng ta học Tiếng Anh để làm gì? Để cải thiện cuộc sống, để học các tri thức được viết bằng Tiếng Anh, để giao tiếp với người nước ngoài, để nghe họ nói và nói cho họ nghe, chứ không phải học Tiếng Anh để "nổ".

Đương nhiên để thành công như tiêu chí trên là không đơn giản, nhưng chỉ có làm được như vậy thì lúc này Tiếng Anh mới trở nên hữu dụng, mới đi vào cuộc sống của chúng ta. Và có 1 số qui tắc cơ bản sau đây cho những ai muốn thành công:

1.Phải học Tiếng Anh bằng chính Tiếng Anh, có nghĩa là không được dịch.Thế tại vì sao? Khi bạn dịch đồng nghĩa với việc bạn phản xạ rất chậm, điều này không là vấn đề gì đối với việc đọc và viết, không viết khi này thì viết khi khác, không đọc quyển sách hôm nay thì ngày mai.

Nhưng nó lại có vấn đề với việc nói và nghe, có ai đủ kiên nhẫn để chờ bạn dịch sau đó bạn hiểu, sau đó bạn lại tìm từ-dịch sang tiếng anh-rồi nói, bạn cũng sẽ không có đủ thời gian để nghe...

Và một vấn đề rắc rối khác: bạn sẽ không thể hiểu hết ý nghĩa của 1 câu nào đó nếu bạn dịch nó sang tiếng việt, vì tiếng anh và tiếng việt là 2 thứ ngôn ngữ hoàn toàn khác nhau. Thế có cách nào không dịch mà vẫn hiểu? Doremon sẽ giới thiệu nó ở những phần tiếp theo.

2. Tuyệt đối không nên học ngữ pháp- nhận xét này đến từ các công trình của các nhà Ngôn Ngữ học, chứ không đơn thuần chỉ là nhận định cá nhân. Vì khuôn khổ của bài viết này không cho phép nên Doremon sẽ không kể về các công trình

làm gì, ai muốn tò mò thì lên google gõ từ khoá Stephen D Krashen, sau đó sẽ tìm được thứ mình muốn.

Khi chúng ta học ngữ pháp thì chúng ta sẽ làm cho bộ não có sự "trễ pha" trong việc sử lí thông tin và làm cùn mòn phản xạ tự nhiên. Chúng ta là người Việt, có ai đó nói hay viết mà phải suy nghĩ để lựa đâu là chủ ngữ, vị ngữ... hay không?

Thế nhưng không ai có thể phủ nhận được, để nói giỏi và viết hay thì phải cần tới ngữ pháp. Vậy ở đây có 1 sự mâu thuẫn, "không được học ngữ pháp" và "phải biết ngữ pháp"- vấn đề này sẽ được giải quyết kĩ càng ở phần sau.

3. Trong tất cả các phương pháp học mang lại hiệu quả nhất thì chúng có chung 1 điểm: nghe, nghe và nghe. Chúng được gọi chung bằng 1 cụm từ "listen first approach". Khi bạn mới chào đời thì kỹ năng đầu tiên mà bạn được học là nghe, nghe và nghe, cho đến khi bạn tập nói và sau đó là lên trường để học viết.

Thế nhưng phương pháp truyền thống lại đi ngược lại-đây thật sự là 1 vấn đề đối với cách giáo dục như hiện nay.

4. Để nhớ 1 từ vựng thì cách tốt nhất và hiệu quả nhất là: nhớ 1 câu có chứa từ đó- đây cũng là kết luận đến từ công trình khoa học. Thế nhưng chúng ta lại học theo kiểu, viết 1 cái list từ vựng và tụng, tụng cho đến răng rụng, chân run, tay mỏi thì cũng chẳng mang lại bao nhiêu lợi ích.

Cho nên việc học từ vựng hiệu quả nhất đến từ việc học cả 1 câu và đọc các câu chuyện-tức là 1 đoạn văn, hãy chọn những đoạn văn có các trạng thái cảm xúc sau: yêu thương, ghê sợ... Vì các cảm xúc này khó mà ta quên được.

5. Để nhớ 1 từ vựng tốt hơn thì các bạn nhớ kết luận này (đương nhiên cũng là nghiên cứu khoa học): **"Bạn chỉ có thể nhớ được 1 từ khi bạn nghe và nhìn thấy (hay viết) nó 30 lần trở lên trong 1 hoàn cảnh hoàn toàn hiểu được"**.

Điều này nói lên cái gì? Cách học truyền thống nên vứt thùng rác, vì nó chỉ phí thời gian, trước hết chúng ta học từ bằng cách viết từng từ đơn, thiếu phần nghe, thiếu trong 1 hoàn cảnh hiểu được (tức là phải viết thành đoạn như ý 4), và chúng ta nhìn (viết) nó không đủ 30 lần hoặc hơn, cho nên chúng ta có học cho mấy rồi cũng quên.

AJ Hoge đã tâm sự, ông muốn học tiếng Tây Ban Nha, và các bạn có thể đoán thử, vâng họ nhồi nhét AJ Hoge học càng nhiều từ mới càng tốt, mỗi tuần mỗi bài như

chúng ta, chương 1, chương 2... và sau 1 năm AJ Hope nói "Tôi quên tất cả những gì mà tôi đã học".

6. Phát triển ý 5. Đây có thể là tin buồn cho các bạn, nhưng nó là sự thật. Dù các bạn có học kỹ xảo nào đi nữa, môn học nào đi nữa thì **chìa khoá để mở ra cách cửa thành công đó là: repetition-sự lặp lại và distinction-sự phân biệt**.

Distinction chỉ đến khi repetition đủ nhiều. Chúng ta ai cũng hiểu được những chân lí cơ bản, để giỏi trong 1 môn thể thao nào đó thì chúng ta phải tập các động tác cơ bản nhiều lần, nhiều năm. Các vận động viên quyền anh học được bao nhiêu cú đấm: khoảng 2 hay 3 cú cơ bản như đấm móc, đấm thẳng và họ thực hiện nó ngày này qua ngày nọ, năm này qua năm nọ.

Đó là lí do tại sao khi chúng ta-con người bình thường đấm người khác 1 cái, có thể họ bị đau hay bất tỉnh... nhưng các vận động viên quyền anh mà đấm ta 1 cái thì nơi ta nằm không phải là trên đường, cũng không phải là trong bệnh viện mà có thể là trong quan tài.

Đây chỉ là 1 ví dụ nho nhỏ để các bạn thấy được repetition có tác dụng ghê gớm đến cỡ nào, cũng cùng 1 động tác nhưng ta thực hiện nó nhiều năm thì "chất" đã khác. Đó là lí do tại sao AJ Hoge là giáo viên dạy Tiếng Anh chứ chẳng phải là tiếng khác vì ông ta đã repetition đến hơn 40 năm

Chúng ta dùng Tiếng Việt thành thạo bởi vì chúng ta đã repetition đến cũng gần 10-20 năm. Doremon sẽ nói rõ vấn đề này hơn ở phần sau, nhưng tin buồn đó các bạn à: repetition-một kỹ năng mà không 1 ai muốn, vì con người luôn có xu hướng mới hơn, nhiều hơn, nhanh hơn-cho nên các bạn có thể bỏ cuộc ngay tại nơi này.

Các phương pháp học tiếng anh phổ biến hiện này ngoài phương pháp truyền thống

1. 5 bước để nói được Tiếng Anh

Nhân vật này cũng được nói nhiều ở các forum với các phương pháp gì đó, mà sau khi đọc xong người ta rất hồ hởi rằng: ồ hay quá, tốt quá... Nhưng nhận định riêng của Doremon thì cái này chỉ để "lừa" những ai không biết gì, vì điều này tạo nên sự hỗn loạn và mơ hồ cho người học. Như về Nguyên lý 20/80:

Đây là hình bìa

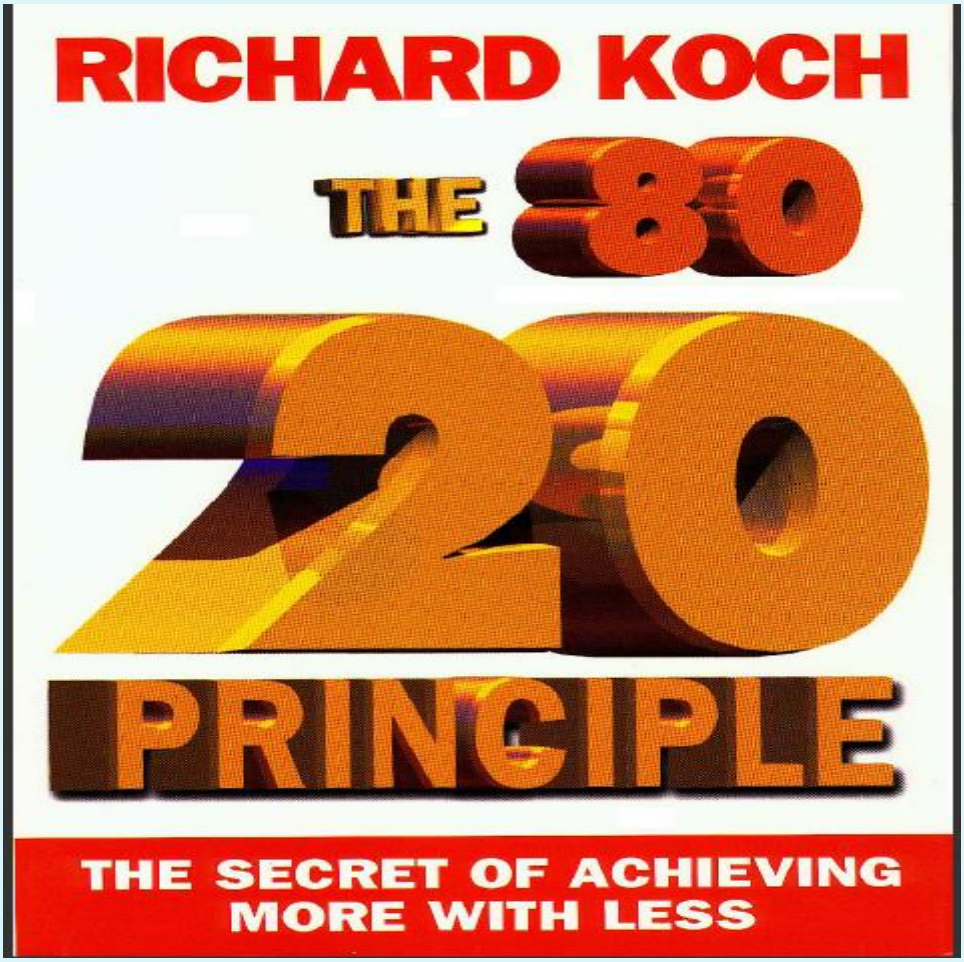

Đây là cuốn sách rất hay có tác dụng lên nhiều lĩnh vực. Nội dung của nó đại khái như sau: tính tổng thể trên toàn thế giới thì 20% lượng người lại chiếm tới 80% đất đai+tài sản (mấy ông tỷ phú đây), 80% lượng người còn lại thì eo hẹp với 20% còn thừa.

Trong 1 công ty thì có 20% công nhân lại làm ra tới 80% sản phẩm cho công ty... Tương tự cho tiếng anh: trong tổng thể toàn bộ từ vựng tiếng anh thì chỉ có 20% vốn từ là được dùng nhiều và phổ biến. Nhưng rất tiếc tác giả lại không chỉ rõ thế từ nào là thuộc nhóm 20% để tôi còn biết đường tôi học...

2. Crazy English của Lí Dương-Trung Quốc

Nội dung của nó là học thuộc từng câu đơn sau đó học tiếp, học đến khi nào đủ nhiều thì dùng. Các bạn có thể lên google tìm cuốn 365_cau_crazy_english về xem thử cho biết, và bản mới nhất là của 1 người Việt Nam với 400 Crazy English, tập hợp nhiều câu cơ bản về tiếng anh.

Nếu bạn đọc muốn xem thì xem, còn Doremon thì nó cũng chỉ là để học cho biết, điều này hoàn toàn khác với học để thành Master, vì:

1. Phương pháp hay, nhưng nó chỉ là 1 bộ phận của phương pháp mà doremon sẽ giới thiệu kỹ càng- Effortless English của AJ Hoge.

2. Không có các công trình khoa học làm nền tảng.

3. Effortless English

Đây là phương pháp nổi tiếng nhất hiện nay, với phương châm "thuận theo tự nhiên" được phát triển bởi AJ Hoge- hiện đang sống tại Mỹ. Doremon giới thiệu cho bạn đọc bởi vì:

-Phương pháp này được xây dựng dựa trên rất nhiều công trình khoa học về Ngôn Ngữ học và các mảng kiến thức khác.

- AJ Hoge không chỉ nói mà ông ta còn thiết kế 1 hệ thông để các bạn học.

Đây là toàn bộ giáo trình của AJ Hoge hiện đang bán trên mạng

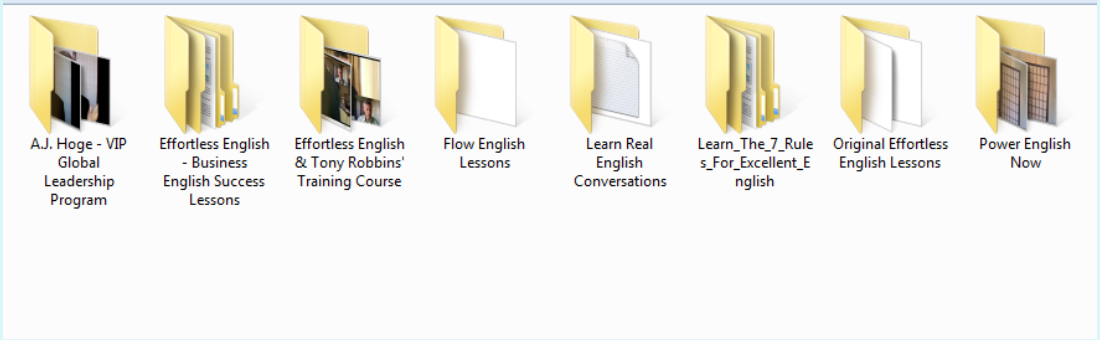

Trong tất cả các phần trên thì phần quan trọng nhất là: Power English Now. Trong phần này AJ Hoge cung cấp cho chúng ta các bài đọc tuyệt vời về cách học tiếng anh. Nếu các bạn không hiểu được nội dung của phương pháp này mà học bừa như

trên mạng thì thật sự là vô cùng phí phạm, vì tất cả các bài học AJ Hoge đã thiết kế, đều ẩn chứa hàm ý trong đó, và các bạn chỉ có thể hiểu nếu các bạn đọc toàn bộ 30 bài Main Text.

Nhiều bạn không đọc kỹ mà lụi vào học bừa, lúc này Effortless English cũng chỉ như bao phương pháp khác, cũng nghe, cũng nói... Nhưng điều này rất nguy hiểm, cũng giống như việc bạn vào một diễn đàn có thể không thèm đọc nội qui, vẫn sinh hoạt như thường, nhưng nếu bạn dùng thuốc mà không đọc hướng dẫn thì có thể chết như chơi, học mà không hiểu nội dung của phương pháp thì cũng như "sấm bên tai", nghe xong rồi vứt.

Một số kỹ xảo bắt buộc phải học

Doremon sẽ cung cấp cho các bạn 1 số công cụ để học kèm với Effortless english. Đương nhiên AJ Hope không thể cung cấp toàn bộ giáo trình cho chúng ta, mà ông ta chỉ xây dựng hệ thống, và chúng ta phải tự biết cách tìm kiếm các phần còn lại.

1. Luyện nói

Hãy quên đi việc học tiếng anh chỉ để dịch tài liệu, mà không cần nói với nghe. Bốn kỹ năng: nghe, đọc (đọc sách bằng mắt), nói, viết có mối quan hệ tương hỗ với nhau. Theo Effortless English, **việc viết hay-đồng nghĩa với việc giỏi ngữ pháp bắt nguồn từ việc đọc nhiều**. Đây chính là câu trả lời cho các bạn về vấn đề: không cần học ngữ pháp nhưng vẫn giỏi ngữ pháp.

Việc giỏi ngữ pháp không phải là kết quả của việc mổ xẻ 1 câu nào đó để phân tích và học cấu trúc câu, mà nó là kết quả của việc đọc nhiều-đây là kết luận của nhà Ngôn Ngữ học hàng đầu thế giới Stephen D Krashen.

Ông ta viết "khi bạn đọc một ngôn ngữ nào đó thì bạn không còn cách nào khác ngoài việc phải phát triển khả năng đọc-có nghĩa là bạn phải làm quen với các dạng câu, các dấu chấm phảy..." đương nhiên khi bạn đã quen rồi thì bạn sẽ lấy câu đó để dùng lại cho việc viết của mình, cho nên tiếp tục "chúng ta ít khi nào phát hiện được lỗi ngữ pháp từ những người đọc nhiều".

Vấn đề này sẽ được nói rõ hơn ở phần luyện đọc, khi việc đọc phát triển-dẫn tới việc viết phát triển-dẫn tới việc nghe phát triển-dẫn tới việc nói phát triển-và cắn đuôi lại là dẫn tới việc đọc phát triển. Trong 4 mắt xích này chỉ cần 1 mắt xích bị phá vỡ thì bạn không thể nào trở thành 1 Master of English.

Chú ý: Tuyệt đối nghiêm cấm luyện nói bằng phần mềm-vì âm bị méo-không chính xác.

Các giáo trình luyện phát âm

1.1 American Spoken English (video)

Đây là hình ảnh:

Miêu tả: chương trình này cực kì hay, nó có hình ảnh minh hoạ (phim), và cực kì căn bản. Cái cần học trong chương trình này: đọc các từ căn bản và đọc các từ nối-quan trọng, vì người Mỹ-Anh ít khi đọc từng từ riêng lẻ mà họ đọc nó dính lại.

VD: Why is he.... (đọc dính is và he thành quai í she)

Hạn chế: chỉ phát âm 1 vài âm cơ bản.

1.2. Pronunciation workshop

Đây là hình ảnh

Miêu tả: dùng để khắc phục các âm còn thiếu trong chương trình 1, nên không cần học hết, chú ý các âm khó là : th, vd: math, teeth. Hãy cố gắng uốn lưỡi giống như hình ảnh trong clip để phát âm đúng âm th-rất khó đấy nhé

1.3. Mastering the American Accent

Đây là hình ảnh

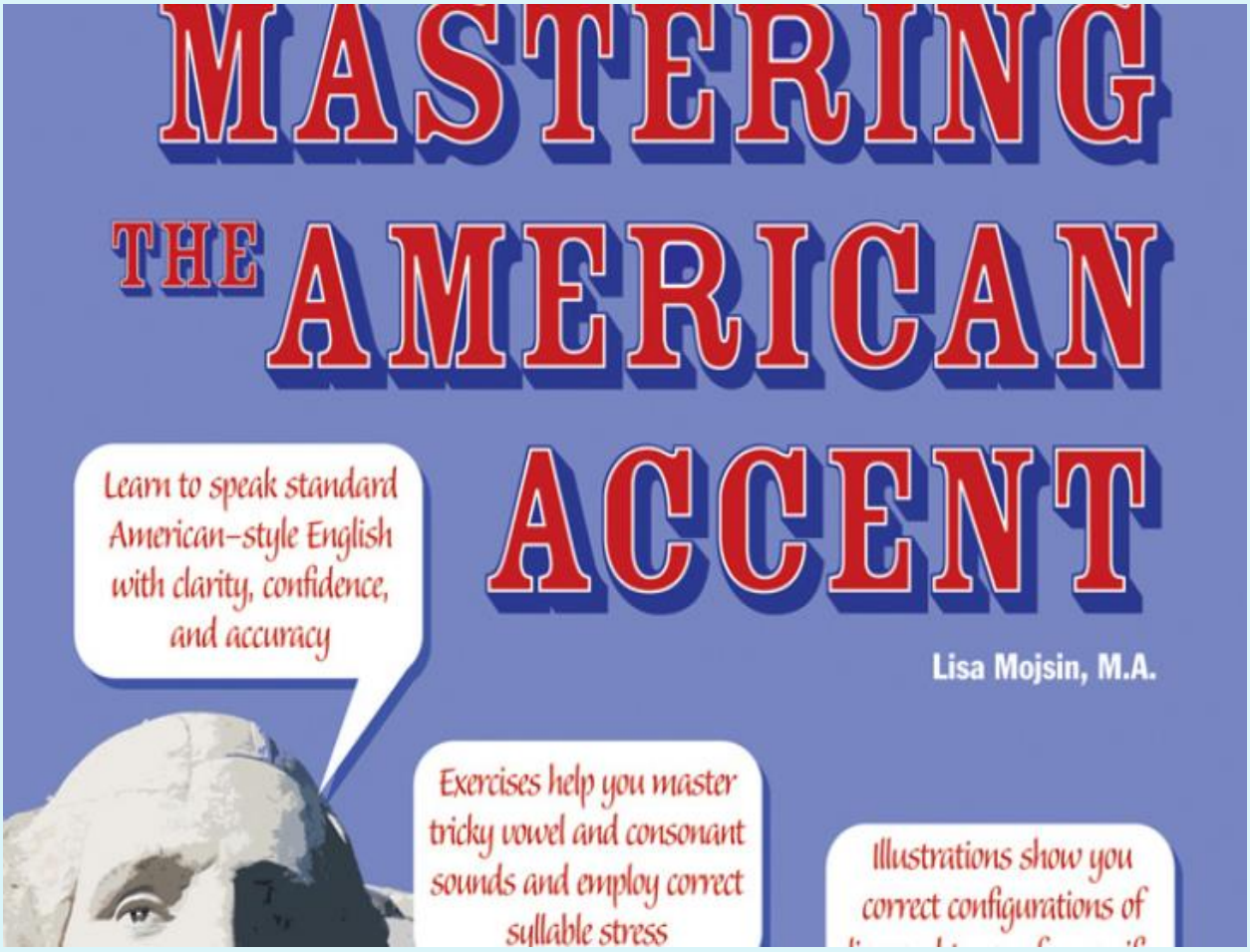

Miêu tả: không có clip, nhưng bù lại lượng từ rất là nhiều, và các bạn chỉ được học cái này khi đã xong cái 1 và 2, vì 1 và 2 sẽ cung cấp cho bạn hình ảnh về cách uốn lưỡi, cách đọc âm gió... Cái số 3 là cái kết thúc trong phần luyện nói, sau khi học xong cái số 3 bạn sẽ biết được các qui tắc phát âm cơ bản, đọc nối từ, 1 từ có nhiều cách đọc.

2. Luyện nghe

Các bạn đặc biệt chú ý, nếu các bạn muốn theo lời khuyên của Doremon thì chỉ nên học Effectless English sau 6 tháng khổ luyện, lí do sẽ trình bày sau.

Việc luyện nghe như đã nói ở phần đầu, nếu các bạn chịu đọc kỹ. Nghe-nghe-và nghe- đây là kỹ năng đầu tiên cần được phát triển, thiếu nó-mọi thứ đều vứt. Thế tôi nên nghe cái gì? Vì không phải cái nào cũng nên nghe.

Dù các bạn có luyện nghe như thế nào, thì hãy tuân thủ kết quả đã được kiểm nghiệm như đã nói: "Bạn chỉ có thể nhớ được 1 từ khi bạn **nghe và nhìn thấy (hay viết)** nó 30 lần trở lên trong 1 hoàn cảnh hoàn toàn hiểu được".

Do vậy các bạn có thể lựa chọn bất cứ giáo trình nào miễn: có file pdf + audio+đoạn văn. Có nghĩa là luyện nghe bằng cách nghe người ta đọc các đoạn văn và vừa nghe vừa nhìn vào file pdf (đồng thời các bạn cũng đang phát triển khả năng đọc như đã nói ở trên).

Các giáo trình như trên rất hiếm, và Doremon đã rất khó khăn để tìm ra nó, đa phần là đọc bài text hay các bài văn quá dài-không phù hợp với người nhập môn. Doremon giới thiệu giáo trình sau:

2.1. Listening_Practice_Through_Dictation

Đây là hình ảnh

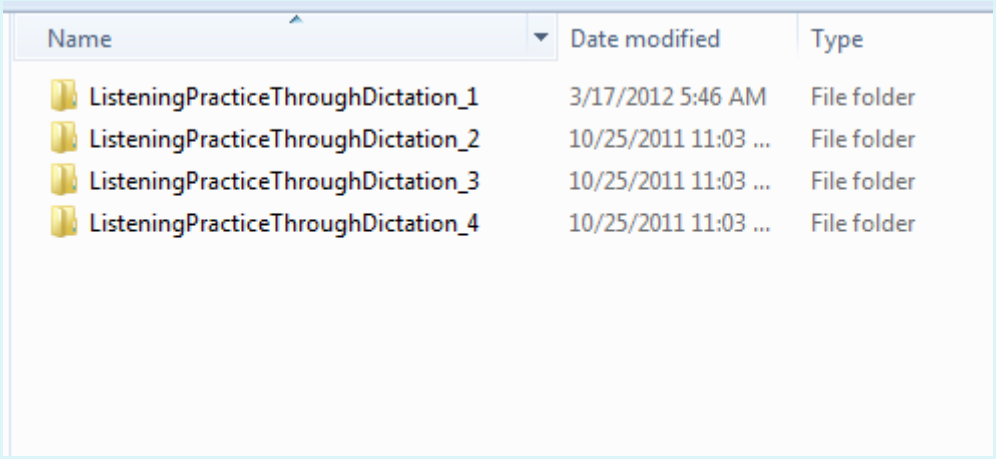

Gồm 4 cấp độ, mỗi cấp độ gồm 30 bài, mỗi bài có độ dài như ảnh

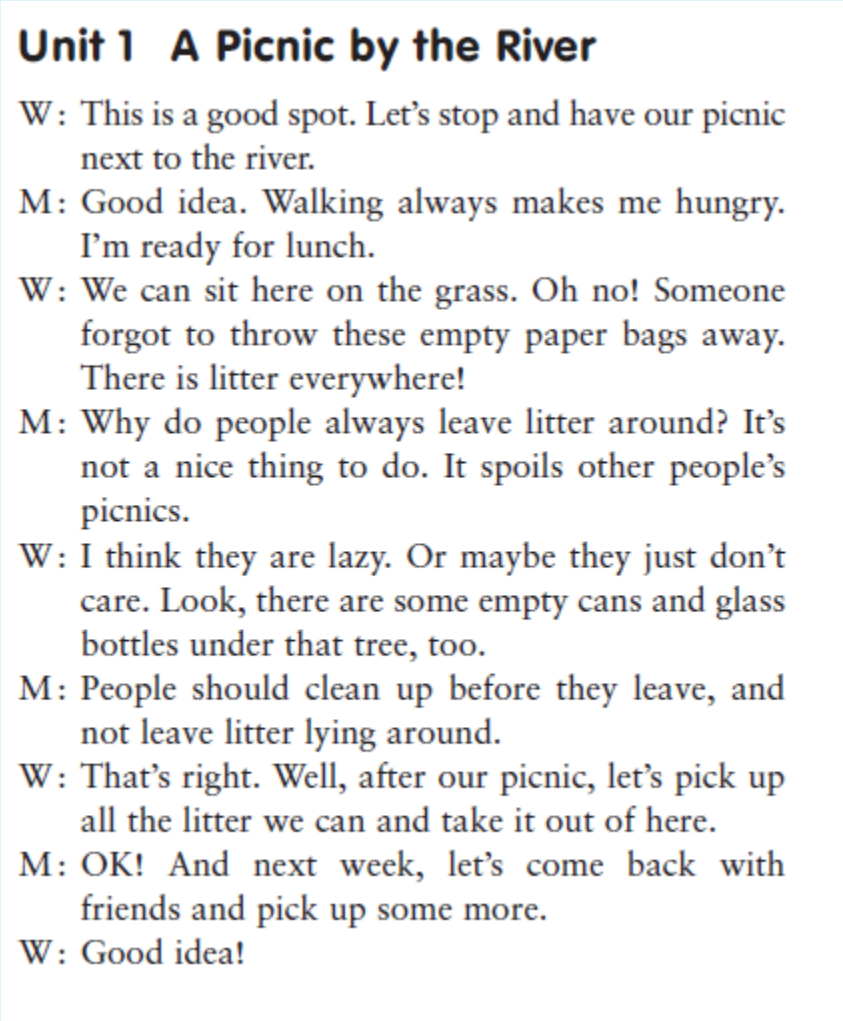

Unit 1 A Picnic by the River

W: This is a good spot. Let's stop and have our picnic next to the river.
M: Good idea. Walking always makes me hungry. I'm ready for lunch.
W: We can sit here on the grass. Oh no! Someone forgot to throw these empty paper bags away. There is litter everywhere!
M: Why do people always leave litter around? It's not a nice thing to do. It spoils other people's picnics.
W: I think they are lazy. Or maybe they just don't care. Look, there are some empty cans and glass bottles under that tree, too.
M: People should clean up before they leave, and not leave litter lying around.
W: That's right. Well, after our picnic, let's pick up all the litter we can and take it out of here.
M: OK! And next week, let's come back with friends and pick up some more.
W: Good idea!

Như vậy nó thoả mãn: vừa đọc pdf+ vừa nghe audio+đoạn văn ngắn+bài văn dễ hiểu không dùng slang hay idiom.

Giáo trình này nên học như sau: nên nghe 1 mỗi bài vài lần và sau đó chuyển qua bài khác. Và mục tiêu cuối cùng là học thuộc (cái này liên quan đến phương pháp của Lí Dương). Và Doremon sẽ nhắc lại chìa khoá để thành công: **repetition and distinction**.

Đây là điều mà bất cứ một chuyên gia nào cũng phải thừa nhận, và bất cứ 1 người nào cũng phải ngán ngẫm. **Bạn không đủ khả năng kiên trì để repetition and distinction thì nên bỏ cuộc để khỏi thất vọng**. Distinction như đã nói chỉ đến khi repetition đủ nhiều, do vậy nó là trạng thái cao hơn của repetition.

VD: Hãy xem 2 câu sau I can not wait và I can wait. Nếu là người Anh thì can: đọc là cen, còn cannot: đọc là can. Còn người Mỹ thì can và cannot đọc như nhau, vì người Mỹ thì âm a đọc giống âm e. Vậy làm sao để ta phân biệt? câu trả lời distinction-sự khác biệt.

Còn rất nhiều từ mà hầu như chúng đọc hoàn toàn như nhau, cho nên ta không thể nào phân biệt chúng bằng âm mà phải phân biệt chúng bằng nghĩa. Để làm được điều này thì các bạn phải đạt đến trình độ nào đó bằng cách repetition thật nhiều.

Một vị khách lạ đến thăm thành phố chúng ta, ngày đầu tiên ông ta sẽ thấy mọi thứ đều như nhau: con đường, nhà cửa.... nhưng nếu ông ta sống lâu thì ông ta sẽ dần phân biệt được đâu là nhà ông A, nhà bà B, nhà chị C và nhà em D...

AJ Hoge có hỏi bí quyết của 1 học trò-người tiến bộ nhanh nhất trong lớp, và người này trả lời như sau: vì muốn để đạt đến trình độ Master mà người này đã nghe cùng 1 bài nhưng lặp lại tới 500 lần. Có thể các bạn sẽ không tin-như Doremon ngày nào còn tập tò. Nhưng sau khi đã hiểu về chìa khoá của repetition thì: có những bài trong giáo trình trên doremon nghe hơn 1000 lần-vâng có thể các bạn không tin.

Nhưng Doremon cũng như người bình thường, mức nhẫn nại cũng có giới hạn, cho nên cứ ngồi đó mà đếm 1, 2... 1000 chắc điên. Vậy bí quyết là ở chỗ nào? Mỗi 1 ngày Doremon đặt mục tiêu nghe 1 bài trong giáo trình đó 5 lần, 1 bài đó ngắn khoảng 1 phút 30'. Sau đó chuyển qua nghe bài khác và cứ thế theo năm theo tháng cho đến khi nhớ toàn bộ từ vựng cũng như ý nghĩa của bài thì ngừng.

Cho nên: hãy nghe cho tới khi phân biệt được từng từ trong đoạn văn, ban đầu không cần quan tâm đến cái nghĩa, chỉ đặt mục tiêu là nghe và phân biệt các từ, kết hợp với việc luyện nói như đã trình bày, sau khi nghe đủ nhiều và luyện nói hết 3 giáo trình ở trên, thì vứt chúng đi để tiến lên trình độ cao.

Đọc lại toàn bộ bài văn mà các bạn đã luyện nghe nhiều lần. Vừa đọc + kết hợp nút pause để đọc làm sao cho giống như người ta đã đọc cho mình nghe suốt thời gian qua. Hãy nhớ, đọc to thành tiếng (không phải đọc thầm nhé), thậm chí là gào lên cũng được.

Các bạn đọc càng to thì tiếng anh sẽ ngấm vào cơ thể bạn càng nhiều. Cứ như thế khi đọc được khoảng 15 bài, thì chuyển lên nghe các bài chưa nghe, các bài đã

nghe nhiều lần thì chuyển qua đọc to không nghe nữa, sau khi đọc đủ nhiều, thì lúc này bài văn đó gần như đã "ngấm" vào trong thân thể các bạn.

Và tới giai đoạn repetition quan trọng nhất: học thuộc và hiểu nghĩa. Đây là công việc đơn giản vì các bạn đã nghe và đọc nó nhiều lần thì việc học thuộc rất dễ, còn về nghĩa từ nào không biết thì cứ tra từ điển để hiểu. Sau đó đọc to lại lần nữa nhưng ở mức cao hơn, đó là các bạn biết ý nghĩa của cái câu, đoạn văn mà mình đọc.

Cứ như thế cho đến hết 120 bài của 4 cấp độ thì: vốn từ vựng đã nhiều và hầu như khó có thể quên được+có thể hiểu được những câu mà mình đã gặp trong 120 bài mà không cần phải dịch: vì các bạn đã nghe vàđọc và viết câu đó quá nhiều lần.

VD: câu I love you-Một câu không cần dịch cũng hiểu vì các bạn đã repetition quá nhiều.

Đặt mục tiêu 6 tháng hết cái này sau đó các bạn mới đủ lượng từ vựng để hiểu phần nào nội dung của Effectless English.

2.2. Các giáo trình luyện nghe tiếp theo

Xem phim-thật sự là 1 điều phí phạm nếu bạn không luyện tiếng anh bằng cách xem phim, vì:

-Khi xem phim bạn sẽ có đủ các yếu tố: người nói+ cử chỉ+ cảm xúc... cho nên bạn sẽ phần nào nhạy bén hơn trong việc hiểu câu tiếng anh, ví dụ nhân vật nói: this is my book và ông ta chỉ vào quyển sách trên tay thì ta cũng đoán được nghĩ của cái câu.

-Khi xem phim các bạn không có đủ thời gian để dịch, để phân tích ngữ pháp... vì khi làm điều này các bạn sẽ không bắt kịp nhịp phim, cho nên nó làm cho bộ óc tăng khả năng phản xạ, có nghĩa là tăng khả năng: hiểu mà không cần dịch.

Không nên xem các bộ phim vốn chỉ dành cho dân "truyền thống" như extr@, vì các bộ phim này mục đích là nói cho chúng ta nghe, nên họ sẽ nói thật chậm và ít dùng slang hay idiom, nói tóm lại đó là "ngôn ngữ chết".

Hãy coi các bộ phim mà họ nói cho người của họ nghe-Anh-Mỹ... nói tóm lại đây là "ngôn ngữ sống". Nên xem các thể loại: kinh dị, máu me, ám ảnh, hài, tình yêu.... vì như đã nói ở phần đầu, cũng từ các công trình khoa học mà ra: các cảm

giác rùng rợn, ghê tởm, hài hước, cảm động sẽ in sâu vào trong bộ não chúng ta. Có những tập phim Doremon coi xong mà nhớ luôn cái từ tiếng anh đó, như red mouth-vì từ này đi kèm với 1 cái miệng của 1 con quái vật đầy máu.

Chú ý: khi xem phim không bao giờ được dịch và **phải coi kèm với sub**, không hiểu thì kệ nó đừng có pause để dịch, cứ để tiếng anh vào tai 1 cách tự nhiên, và theo dõi sub trên màn hình. Tự động bộ não của chúng ta sẽ thích nghi và sau thời gian dài nó sẽ hiểu-cái này AJ Hoge có nói-đọc Effortless English sẽ thấy.

Các bộ phim nên xem

1. Friends

Không có ngôn từ nào để diễn tả sự tuyệt vời của 10 season hài Friends-đây là một bộ phim để chúng ta học tiếng anh thực sự vì: nói rất nhiều, hài tuyệt vời, diễn xuất cực hay, xem hoài không chán.

Đánh giá: 10

Bộ phim này cần xem đi xem lại nhiều lần, và Doremon xem mỗi tập ít nhất 6 lần. Lưu ý: gồm 10 season, mỗi season gồm khoảng 24 tập, mỗi tập khoảng 25 phút.

Khi nào đạt đến trình độ coi không cần sub và hiểu được lí do tại sao họ cười thì xem như bạn đã đạt đến 1 trình độ khá cao. Muốn làm điều này thì: phải tranh thủ luyện đọc, luyện nói, luyện viết để vốn từ vựng tăng dần.

Phim chỉ có nhiệm vụ như sau: cung cấp hình ảnh để diễn tả cái từ, cái câu và bắt bộ não phải phản xạ thật nhanh. Cho nên đừng tưởng coi phim là học từ vựng. Học từ vựng là ở giai đoạn trước: nghe+đọc lại+ viết lại+ đọc lại tiếp.

Như vậy sẽ chẳng ích gì nếu bạn chỉ coi phim, trái lại nếu bạn học đi kèm với các kỹ năng kia thì có thể trong bài văn nào đó bạn không thể hiểu được vài câu, thì khi coi phim bạn gặp lại câu đó và thấy họ hành động, do vậy bạn sẽ hiểu.

2. Hannah Montana

Đánh giá: 8

Gồm 4 season

3. How I met your mother

Đánh giá: 5

Gồm 6 season, mức độ hài dở, hơi nghiêng về tình cảm nhưng tuyệt vời là sub trùng hoàn toàn-mấy season trên có cái sub không trùng.

4. The Suite Life of Zack and Cody

Đánh giá: 7

Gồm 3 season, chỉ có sub vài tập

5. Thời sự Nhà Trắng-Whitehouse

Dành cho trình độ cấp cao

3. Luyện đọc sách

Đây là giai đoạn sau cùng, nhưng lại quan trọng nhất vì:

1. Nó có tác dụng cung cấp từ vựng

2. Có tác dụng cung cấp ngữ pháp

3. Đọc để tiếp thu tri thức của nhân loại bằng tiếng anh

Hãy đảm bảo rằng bạn đã học hết hoàn toàn lượng từ vựng của Power English Now-Effortless English, và 120 bài nói ở phần luyện nghe. Vì khi tới giai đoạn luyện đọc thì lúc này các bạn đã gần như tới đích: các bạn đã nghe nhiều (xem phim+nghe 120 bài+ nghe AJ Hoge...), đọc to rõ ràng không biết bao nhiêu bài và viết cũng không ít.

Chỉ khi nào làm được điều này thì các bạn mới đủ khả năng để đọc 1 cuốn sách bằng tiếng anh mà không cần dịch, có thể đoán được nghĩa của từ mà không cần tra từ điển. Vì đọc ở đây, mục tiêu là để "thấm" tiếng anh, có nghĩa là thích thú về câu chuyện hài, ghê sợ không ngủ được vì đọc Edgar Allan Poe-tác giả truyện kinh dị rất nổi tiếng, hay khóc sướt mướt về 1 tình yêu ngang trái nào đó... chứ không phải đọc để rồi các bạn còn phải tra từng từ-đọc như vầy thì rất nản và không thu được gì.

Đương nhiên giai đoạn đầu thì các bạn chưa thể đọc mấy ông "khủng" như Stephen King, Alan Watts, mà các bạn phải đọc câu chuyện thiếu nhi, sách dành cho các bé mẫu giáo hay lớp 1-5. Các truyện này có hình ảnh, ít trang, ít từ vựng, và giàu tính nhân văn, cho nên khi đọc sách này với lượng từ vựng hiện có thì các bạn sẽ không lo gì việc tra từ vựng mà chỉ có việc đọc để thích.

Và cứ thế ta tăng dần cấp độ, nên qua mỗi cuốn sách các bạn sẽ học được vài ba từ vựng-lúc này các bạn sẽ học từ vựng rất nhanh vì các bạn đã có vốn sẵn, hơn nữa trong câu chuyện thì nhiều từ lặp đi lặp lặp lại rất rất nhiều lần.

VD: đọc mấy cuốn liên quan đến biển thì mấy từ như sea ,wave, water.... lặp lại nhiều lắm.

AJ Hoge nói "chỉ cần bạn đọc 1 ngày 1 cuốn, 1 cuốn khoảng gần 100 trang thì sau 1 năm, bạn sẽ đọc được những cuốn sách mà tôi đang đọc".

Vài cuốn:

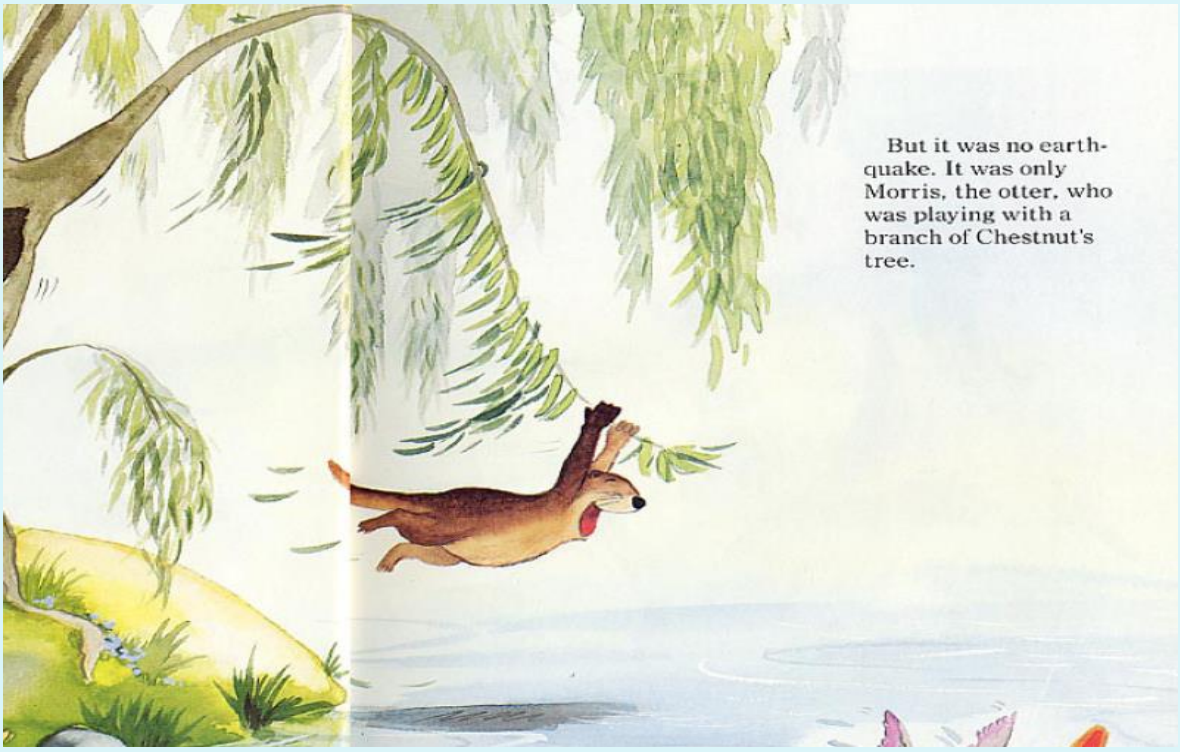

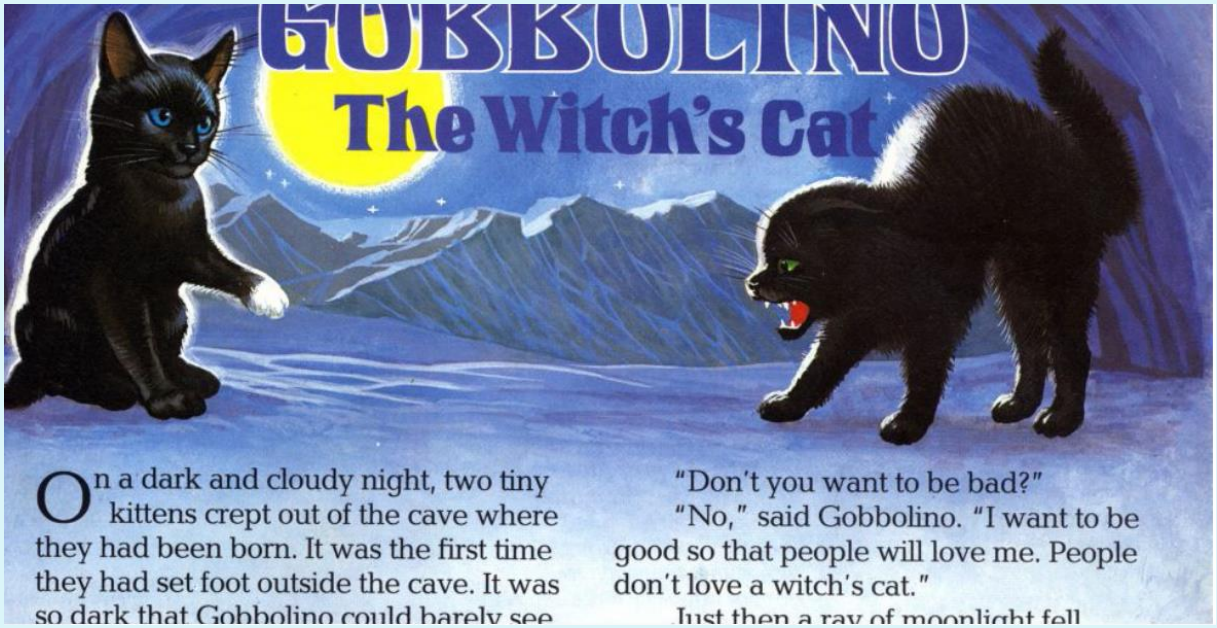

Đọc bằng cách xem truyện tranh: đây là 1 cách đọc tuyệt vời.
Vd: Bộ Doremon

Trước khi kết thúc phần này, Doremon có vài lời nhắn nhủ:

1. Theo các kết quả khoa học trên mặt bằng chung: Trong 2 năm đầu tiên sinh viên-học sinh sẽ không có đủ khả năng để dùng tiếng anh như tiếng mẹ đẻ. Có nghĩa là bạn nên đặt ra mục tiêu rõ ràng và đừng nản lòng vì tại sao tôi học hoài vẫn không tiến bộ, đừng tin vào mấy cái "miệng bô bô" của những trung tâm, hay gì đó, sau 6 tháng hay 9 tháng bạn sẽ nói tiếng anh như "gió".

Ngay cả AJ Hope-các bạn đừng hiểu lầm, ông ta có quảng cáo là chỉ cần học theo phương pháp của ông ta thì sau 6 tháng bạn sẽ nói được tiếng anh 1 cách tự nhiên. Đương nhiên đây là 1 hình thức quảng cáo để cạnh tranh, nhưng AJ Hope cũng có nói trong 1 clip rằng: 6 tháng là không thể nào biến bạn thành 1 chuyên gia anh văn, nhưng 6 tháng sẽ biến bạn thành 1 người biết cách học để trở thành chuyên gia anh văn.

2. Đừng tin vào những kẻ "bô bô", vì trình độ của họ tới đâu thì khi bạn chinh phục được tiếng anh bạn sẽ hiểu, bản thân của Doremon cũng từng đi xem thử các thông dịch viên làm ăn thế nào. Thật đang thất vọng, họ hầu như diễn đạt 1 cách quá "nông" ý mà người Anh muốn nói, đâm ra phiên dịch sai nhiều chỗ, chỗ nào bí thì nói đại vài câu í ớ gì đó.

Còn bản thân ông nước ngoài có biết tiếng việt đâu mà biết dịch đúng hay sai. Cho nên đừng tự tin rằng mình yếu anh văn, còn người ta giỏi, nhiều người cũng dốt như ta nhưng họ lại "khéo" che đậy.

3. Chúng ta học là để thành Master cho nên đừng nôn nóng, vì chỉ khi đạt đến trình độ Master bạn mới dùng nó để học các tri thức khác, mới vươn ra thế giới được-lúc này tiếng anh mới thật sự hữu ích. Hãy ráng phấn đấu và ráng nghiên cứu kỹ phương pháp Effectless English và chú ý bài 9 Kaizen way.

Bản thân Doremon khổ luyện 1 ngày học tiếng anh **không dưới** 10 tiếng và sau 7 tháng thì có thể đọc sách và truyện thiếu nhi bằng tiếng anh vô tư. Nếu các bạn không có đủ thời gian như doremon thì cũng ráng 1 ngày dành ra 4 tiếng để: tập nói, tập nghe (giai đoạn 3 tháng đầu), sau đó tập viết và cuối cùng là đọc. Và hãy nhớ là **không bỏ ngày nào**, lí do vì sao? Câu trả lời nằm trong bài 9 Kaize Text của Effectless English phần Power English Now. Nếu mệt hay nản thì xem phim bằng tiếng anh, vừa giải trí vừa học.

PHẦN 2: CƠ SỞ KHOA HỌC CỦA PHƯƠNG PHÁP

TO ASK THE RIGHT QUESTION IS ALREADY HALF THE SOLUTION OF A PROBLEM

Ở phần này Doremon sẽ mổ xẻ một cách chi tiết vấn đề, và các vấn đề này sẽ xoáy sâu vào những nội dung sau:

1. Cung cấp tài liệu và phương pháp để các bạn đạt được mục tiêu: không dịch vẫn hiểu và không học ngữ pháp nhưng vẫn giỏi ngữ pháp.

2. Cung cấp cái nhìn toàn cảnh, những yếu tố chi phối đến việc thành bại trong việc học tiếng anh

Để đạt được hiệu quả cao, thì lần này không thể sơ xài như bài trên, mà Doremon sẽ cố gắng cắt gọt trong khả năng và thời gian cho phép. Không biết có bao nhiêu người đọc xong những bài viết này mà bắt đầu hành động, nhưng dù sao vẫn cứ hi vọng.

Đầu tiên Doremon xin giải thích về các giáo trình của AJ Hoge. Nếu các bạn học theo thứ tự các bài học của Effortless English thì hiệu quả sẽ không cao, vì trong giai đoạn đầu AJ Hoge cũng có nói, vì ông không có điều kiện, về kiến thức cũng như tiền bạc nên những giáo trình đầu tiên mắc các lỗi sau: nội dung sơ xài, trình bày chưa ổn và chất lượng âm thanh của bài nghe chưa tốt.

Nếu các bạn đủ kiên nhẫn để chờ đợi cũng như Doremon đủ kiên nhẫn để viết thì mọi thứ sẽ rõ ràng, ngược lại các bạn có thể học theo cách của mình.

CHƯƠNG 1: WHY IS THAT IMPORTANT?

DREAM BIG DREAMS, ONLY BIG DREAMS HAVE THE POWER TO MOVE MEN'S SOULS

Trước khi viết, Doremon xin nói vài điều để các bạn khỏi hiểu lầm về bài viết này cũng như các bài viết tiếp theo. Trong phương pháp Effortless English thì phần lớn nội **dung hoàn toàn không liên quan gì đến cách học Tiếng Anh**, mà hầu như đó là quan điểm của AJ Hoge về cuộc sống.

Thế tại sao ông ta phải lồng các bài viết này vào? Vâng, có lí do của nó. Bởi vì những thứ này là cần thiết cho việc chinh phục tiếng anh, nên Doremon sẽ mổ xẻ về nó, điều này đồng nghĩa với việc Doremon sẽ "tuyên truyền" về cách sống được cho là tốt đẹp của AJ Hope mà Doremon cũng đồng tình.

Nhưng vấn đề đặt ra ở đây là gì? Đó là các bạn có đồng tình hay không? Không 1 ai biết, cho nên Doremon viết trên tinh thần tôn trọng tất cả mọi người, và **không có ý định "dạy đời" ở đây**. Nếu các bạn thấy quan điểm được trình bày là hay, là tốt thì ta tiếp thu, trái ngược lại thì đọc xong rồi cười thầm vài tiếng.

Cũng như nếu ai đó đang học tiếng anh theo phương pháp truyền thống, thấy mình có sự tiến bộ vượt bật, thì đừng nên học theo Effortless English làm gì và ngược lại.

Giới thiệu sơ lược về AJ Hoge

Cũng như bao giáo viên khác, AJ Hoge luôn được đào tạo theo phương pháp hàn lâm về cách giáo dục và suy nghĩ, cho nên trong những ngày tháng đầu tiên đi dạy thì ông ta cũng không nổi bật gì so với các giáo viên còn lại. Thế nhưng trong thời gian đi dạy, AJ Hoge đã thay đổi, ông phát hiện ra hầu hết các học sinh học tiếng anh luôn có biểu hiện lạ thường như: chán nản, ngán ngẫm, bỏ học… và tỉ lệ này luôn cao hơn so với các môn còn lại. Thế là ông ta tự hỏi "Nguyên nhân từ đâu?"…

"Em A, vì sao em bỏ học"

A: “Em chán học lắm thầy”

Thế em B

B: “Em ghét môn tiếng anh lắm thầy”

Còn em C

C: “Em ghét học ngữ pháp lắm thầy”

….
Thế là ông ta bắt đầu trò chuyện với học sinh, ông ta vứt các giáo trình dạy học vào sọt rác, vứt bảng điểm vào đống giấy vụn… Và bắt đầu kể các câu chuyện bằng tiếng anh, ông ta la hét, khua tay múa chân…

Thật không ngờ điều này lại khiến lớp học của AJ Hoge luôn thu hút được lượng học sinh đông nhất. Thế nhưng vấn đề lại nảy sinh. Kì thi đã tới, làm sao đây khi mà giáo trình đã nằm trong sọt rác, suốt ngày thầy trò tán gẫu?

A J Hoge cười thầm và cho toàn bộ lớp điểm A. Sau khi bảng điểm được gởi lên thầy hiệu trưởng tại một trường học Thái Lan. Ông này nhăn nhó: “Anh không biết luật của trường à? 10% điểm A, 20% điểm B, 50% điểm C và số còn lại được nhận điểm D?

AJ Hoge phản kháng: “Tất các học trò trong lớp học của tôi đều xứng đáng điểm A”.

Thế là 1 cuộc xung đột xảy ra-cuộc chiến giữa cái cũ và cái mới. AJ Hoge chấp nhận rời khỏi công việc dạy học ở Thái Lan, vì ông ta đã dám “**Ném các giáo trình được bộ giáo dục cấp vào thùng rác**”.

Đến tận bây giờ AJ Hoge vẫn thường đặt câu hỏi cho các nhà giáo dục: “Tại sao anh phải sử dụng cuốn sách này, tại sao anh phải sử dụng cuốn sách kia?”.

Sau khi rời khỏi Thái Lan, AJ Hoge được ưu tiên dạy học cho 1 trường ở Mỹ, và ông được tự do dạy theo ý mình muốn, nhưng ông bắt buộc phải chấm điểm học sinh theo phương pháp truyền thống, và điều này làm ông ta phát “bệnh”. Thế là ông ta lại bỏ và Effortless English ra đời.

Cuộc chiến không khoan nhượng: cái cũ vs cái mới.

Theo các nghiên cứu khoa học thì 80% thành công trong tiếng anh bắt nguồn từ: "Non-Linguistic Factors". Đó là các yếu tố như tình cảm, cảm xúc, sự hưng phấn... và 20% còn lại bắt nguồn từ giáo trình ta học, cái lớp ta ngồi, phương pháp ta dùng.

Đây là lí do tại sao AJ Hope đã viết một lượng lớn bài để làm bùng cháy lên niềm đam mê của chúng ta, để nhen nhóm lên ngọn lửa nhiệt thành về cuộc sống.

Và nội dung của bài viết hôm nay: "Why is that important?" là để Doremon tâm sự với các bạn về vấn đề này. Tất cả chúng ta hầu hết đều bỏ quên nó.

Tôi muốn học English, tôi muốn giáo trình này, tôi muốn phương pháp kia.... muốn thì nhiều lắm. Nhưng mục tiêu của cái muốn này là gì? Cái muốn này có khơi gợi niềm đam mêm trong việc học hành của ta hay không? Không một ai chịu hỏi và cũng không một ai trả lời.

Chúng ta được sinh ra, chúng ta đến trường, chúng ta được giáo dục, chúng ta bị "nhồi nhét", rằng phải học cái này, phải học cái kia, phải có cái bằng, phải làm lương cao, phải lấy vợ đẹp, phải đi nhanh để theo kịp thời đại... **Nhưng sau đó rồi thì sao?** Chúng ta dần trở nên vô cảm, ước mơ đã trở nên xa vời và cái còn lại chỉ là "gánh nặng của trách nhiệm".

Nietzsche (nhà triết học hiện sinh) đã từng thốt lên: "Đối với các nhà tư tưởng của chúng ta, điều kì lạ là vấn đề thúc bách nhất không ai chịu giải quyết: công việc của họ có ích lợi gì và cho mục đích gì?"

Hầu hết chúng ta học anh văn là chỉ để qua bài test, vì "buộc" phải học, vì để có tấm bằng, để xin được việc, để làm lương cao. Nhưng vấn đề lại là ở chỗ này, khi bạn học với động cơ như vậy, đồng nghĩa với việc bạn không có niềm đam mê thực sự vào Tiếng Anh-và đây là lí do lớn nhất khiến bạn thất bại.

Chúng ta hãy làm rõ chỗ này. AJ Hoge cùng với nhiều giáo viên có cùng tư tưởng như ông đã quan sát: những học sinh lạc quan, có động cơ chính đáng luôn là những người thành công và ngược lại. Cái thú vị ở đây là: **nếu bạn học để lấy tấm bằng thì sau khi đạt được tấm bằng bạn có học Tiếng Anh nữa hay không?**

Mấu chốt là ở đó: những người học vì những động cơ kể trên, luôn bỏ cuộc giữa chừng vì nản hay đã đạt được những điều họ muốn.

Cho nên không phải là vô lý khi AJ Hoge đã viết rất nhiều bài với cùng 1 nội dung: làm bùng cháy lên ngọn lửa đam mê học tiếng anh trong mỗi chúng ta. Hãy quên đi những động cơ kể trên, nếu bạn chỉ muốn học cho biết, cho qua bài test, cho lấy tấm bằng thì đừng nên học Effortless English.

Phương pháp này chỉ dành riêng cho những ai muốn trở thành Master-dùng tiếng anh như tiếng mẹ đẻ. Cho nên AJ Hope mới dày công nghiên cứu để cho ra đời Effortless English-thật sự là một phương pháp tuyệt vời xứng đáng với công sức mà AJ Hoge bỏ ra.

Vậy lí do chính đáng ở đây là gì? AJ Hoge đã gợi ý, hãy tưởng tượng thật tuyệt vời biết bao khi bạn chinh phục được tiếng anh, nếu bạn đã có gia đình bạn có thể giúp vợ (chồng), con cái đạt được trình độ như bạn, để rồi con bạn có được rất nhiều cơ hội trong tương lai, nếu bạn còn độc thân, bạn có thể hẹn hò với ai đó ở nước ngoài.

Bạn có thể đặt chân lên Châu Âu, được đến những nơi mà bạn chỉ được thấy qua sách vở, nếu có dịp bạn có thể qua Mỹ để gặp AJ Hoge và trò chuyện với ông ta, hay với bất kì ai nổi tiếng mà bạn được biết qua báo đài. Hay bạn có thể kết bạn ở đâu đó trên hành tinh này bằng tiếng anh qua các trang mạng xã hội, yahoo... và mời họ về nhà mình chơi....

Hay bạn có thể đọc được những cuốn sách mà ngôn ngữ của bạn không hề có... Còn nhiều lắm... Những lí do này đáng giá hơn nhiều so với việc học vì bị "buộc", hay để làm bài test.

Khi mục tiêu đã có thì lúc này bạn mới đủ sự kiên trì để học tiếng anh qua ngày qua tháng và cuối cùng là thành công, sau đó bạn hãy thực hiện ước mơ mà mình muốn. Nếu các bạn đã đọc đến dòng chữ này thì hãy dừng lại vài phút để suy ngẫm: "**Tại sao tôi phải học tiếng anh?**"

Doremon xin tâm sự thật lòng với các bạn, dù có muốn giúp các bạn đến đâu đi nữa, nhưng các bạn không có ước mơ, không có hoài bão thì Doremon không giúp được. Rất có thể vài người sẽ cười to: "Ước mơ là gì? hoài bão là gì? Thực tế chút đi anh bạn ơi, thế kỷ 21 rồi, thức dậy đi, đây là thời đại của kỹ thuật số, của máy tính, của xe hơi, của ngực to, mông bự, thời đại của ước mơ chỉ là trong mơ thôi".

Vâng, không ai phê bình luận điểm này được, nhưng cốt lõi của AJ Hoge và Doremon là không riêng gì trong Tiếng Anh, mà ở bất kì lĩnh vực nào. Thiếu ước

mơ thì bạn sẽ không có nguồn năng lượng để thức khuya, dậy sớm, để học hành từ ngày này qua tháng nọ. Sức đâu mà ngày nào Doremon cũng học 16 tiếng-từ ước mơ mà ra.

Khi bạn chọn ước mơ, hãy chọn ước mơ càng lớn càng tốt, thậm chí là điên rồ, điều này hoàn toàn có lợi-vì nó sẽ kích thích nguồn năng lượng tiềm tàng trong bản thân. Và đâu đó trong Effortless English đã nói:

"I once read that a worthy and powerful goal should both terrify and inspire you. If you don't feel both excited and scared, it's probably not a worthy goal. I agree. Perhaps you also have big dreams. Maybe you also dream of starting your own business.. or writing a book.. or going on a great adventure.. or asking out a girl or guy... or studying abroad. Perhaps you've hesitated to try because actually pursuing the dream terrifies you. Or maybe the fear of failure scares you.

If so, you should realize that this is good. The fear is good. Your terror is a good sign, it means you have chosen a worthy goal.

My best advice to you is the accept that fear. Accept it, but don't let it stop you. Whatever your dream, be terrified, but don't give up. Be terrified, and then do it.

Because **the best antidote to fear- is action**".

Các bạn hãy ước mơ đi đã, hãy mang lại cảm giác thích thú và hưng phấn khi học tiếng anh đi đã, hãy tìm ra lí do nào đó khiến ta thức khuya dậy sớm để học tiếng anh đi đã, rồi Doremon sẽ viết tiếp các phần còn lại, **vì "80% thành công trong tiếng anh bắt nguồn từ: "Non-Linguistic Factors". Đó là các yếu tố như tình cảm, cảm xúc, sự hưng phấn**... và 20% còn lại bắt nguồn từ giáo trình ta học, cái lớp ta ngồi, phương pháp ta dùng".

CHƯƠNG 2: " TAOISM " ĐẠO LÃO-TRANG

A PERSON WITH A CLEAR PURPOSE WILL MAKE PROGRESS ON EVEN THE ROUGHEST ROAD.

A PERSON WITH NO PURPOSE WILL MAKE NO PROGRESS ON EVEN THE SMOOTHEST ROAD.

Vì để đảm bảo tính khoa học của phương pháp Effortless English, nên Doremon sẽ trình bày rất chi tiết, kèm theo đó là các mảng kiến thức liên quan làm nền tảng: **Tâm Lí học và Triết học.**

Nhưng thật sự rất khó để làm điều này vì đa phần các bạn đều lạ lẫm với những tri thức trên, bù lại nếu không trình bày thì lại vô cùng phí phạm, bởi vì các bạn có thể thành công nhanh hơn nữa nếu có các mảng kiến thức này bổ trợ.

Cho nên Doremon sẽ cố gắng đơn giản hoá trong khả năng có thể, và nếu ai đó có hỏi: **Liệu các kiến thức này có cần thiết hay không**?

Câu trả lời: Nếu bạn muốn trở thành Master thì đây là những kiến thức mà các bạn **phải** biết. Nếu học để cho vui thì **không cần** biết để làm gì. Và Doremon luôn mong muốn giúp các bạn thành Master, cho nên sẽ bỏ thời gian để viết về vấn đề này

Có mấy ai trong chúng ta đã thực sự dùng hết khả năng của bản thân? Có người thì than phiền vì sự yếu kém của mình, có người thì tự trách bản thân tại sao ta lại không thông minh, rồi tiếp theo đó là các bài ca than thân trách phận, than trời trách đất về số phận hẩm hiu của mình.

Nhưng sự thật có phải là như thế? Có phải rằng 1 ngày ta nên ngủ 8 tiếng? Ta học bao nhiêu đây là đủ rồi, giới hạn của ta chỉ tới đó....? Qua bài viết này các bạn sẽ có câu trả lời: **giới hạn của con người là do con người tự đặt ra**-tài năng của con người là không có giới hạn, nếu có đó là giới hạn về tầm nhìn, giới hạn về sự hiểu biết...

Cho nên bài viết này sẽ cung cấp cho các bạn một tầm nhìn đủ lớn, một sự hiểu biết rõ ràng về tài năng trong mỗi chúng ta, sau đó hãy tháo xích, hãy mở xiềng để tài năng đang ngủ yên của ta được tuôn chảy

1. Phân tâm học của Sigmund Schlomo Freud

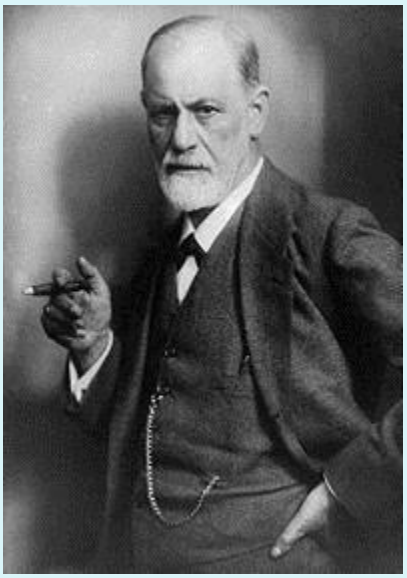

Đây là một trường phái Tâm Lí học mà Doremon cực kì yêu thích, vì nó đi sâu vào việc phân tích, mổ xẻ từng ngóc ngách của não bộ. Nếu bạn hiểu được sự vận hành của bộ óc thì đồng nghĩa với việc bạn sẽ thay đổi nó để nó có thể vận động 1 cách hiệu quả nhất.

Doremon sẽ miêu tả nó đơn giản như sau: Trong bộ óc của chúng ta có 3 thành phần trí tuệ: **ý thức-tiềm thức và vô thức.**

Ý thức: là một thành phần của bộ óc có tác dụng tái tạo và xử lí thông tin mà chủ thể **biết (kiểm soát)** được. VD: chúng ta biết mình đang làm gì, đang ăn món gì, đang đọc cái gì-đây là ý thức.

Tiềm thức: Là những hoạt động tâm sinh lí, xử lí thông tin **diễn ra bên ngoài sự kiểm soát của chủ thể**, nhưng nó lại có liên quan trực tiếp đến các hoạt động tâm lí diễn ra dưới sự kiểm soát của chủ thể ấy.

Như vậy, tiềm thức thực chất là những tri thức mang tính chất **gần như** là **bản năng**, và hầu như ai đó trong chúng ta cũng đã từng trải nghiệm về vấn đề này. Có

những hành động khi mới ban đầu ta còn chú ý, vì ta chưa quen, nhưng sau khi ta đã thực hiện nó quá nhiều lần thì lúc này nó đã trở thành phản xạ hay bản năng, và hầu như ta đã không còn "ý thức" gì về nó nữa.

Như việc nói Tiếng Việt, hầu như từng câu từng lời "tự động" tuôn chảy ra khỏi miệng mà ta không kiểm soát...đó là nguyên nhân dẫn tới việc nói lỡ lời, nói nhầm... Trái ngược lại có ai đó nói mà phải tìm câu, tìm từ, phải ráp đúng 1 thứ tự... có, đây là trường hợp ta nói năng 1 cách thận trọng, có đề phòng... nhưng trong sinh hoạt bình thường, hầu hết việc nói đều là phản xạ tự nhiên hay bản năng.

Cái quan trọng ở đây là: Effortless English được thiết kế để việc nói tiếng anh trở thành bản năng hay là ở dạng tiềm thức. Muốn làm được điều này thì một lần nữa nhắc lại: **repetition-sự lặp lại.**

Việc lặp đi lặp lại cùng 1 lượng thông tin sẽ khiến nó chuyển hoá sang 1 dạng mới: từ ý thức-xuống tiềm thức. Chúng ta nên biết ơn AJ Hoge về điều này, vì ông ta đã gửi tặng chúng ta chiếc chìa khoá của thành công: repetition.

Phương pháp truyền thống có mấy ai repetition? Chúng ta học hết bài này sau đó qua bài khác, hết từ mới này sau đó qua từ mới khác... và cuối cùng chúng ta thất bại. Đây là điều hiển nhiên, vì bộ não đã được thiết kế như thế, bạn chỉ có thể chuyển thông tin xuống phần tiềm thức khi mà bạn đã lặp lại nó quá nhiều lần.

Vô thức: là trạng thái tâm lí nằm ở tầng đáy sâu nhất của não bộ, là **sự tái tạo và xử lí thông tin mà chủ thể không hề hay biết gì**, nó khiến người ta hành động như 1 cái máy. Hiện giờ ta đang sống, ta ăn, nhưng thức ăn vào bao tử của ta, nó được chế biết thành dạng nào: axit, tinh bột... ai làm điều này... đương nhiên vẫn là ta, nhưng ta hoàn toàn không hay biết.

Khi ta còn sống, bộ não luôn hoạt động, tim đập liên hồi... có ai đủ bản lĩnh để kiểm soát hay nói rằng: tim ơi mày đừng đập nữa, hay não bộ ơi đừng hoạt động nữa.

Đây là 1 phần biểu hiện của vô thức, nhưng cái quan trọng mà bài này muốn nói đó là: hầu hết chúng ta đều bỏ quên phần vô thức và chỉ sử dụng phần ý thức, cho nên chúng ta lãng phí tài năng của mình 1 cách không thể tin được.

Chúng ta sống, chúng ta làm việc, chúng ta nói luôn có chủ đích, chúng ta tư duy... đều dựa trên phần ý thức. Nhưng sự thông thái của ý thức chỉ là giọt nước trong biển rộng mênh mông của vô thức.

Bài viết này sẽ cung cấp cho các bạn 1 cơ sở khoa học để đánh thức dậy con người khổng lồ đang ngủ yên-vô thức bởi vì : **"Trong mỗi một con người tầm thường của chúng ta luôn ẩn chứa một bóng hình thiên tài trong đó".**

2. Taoism (Đạo Lão-Trang)

Chắc ai cũng biết đến Đạo Đức Kinh của Lão tử và Nam Hoa Kinh của Trang tử-tập hợp lượng tri thức liên quan đến nhiều khía cạnh, nhưng ở đây Doremon chỉ viết về khía cạnh này: con đường ngắn nhất để tới thành công: **Thuận theo tự nhiên.**

Thuận theo tự nhiên là cách xử thế của Đạo gia, là tự nhiên đi đến đâu thì ta sẽ theo đến đó. Một chiếc xuồng giữa dòng sông, chỉ cần nương theo sức gió thì vẫn ung dung băng băng trên nước như thường mà ta không cần tốn 1 chút sức để chèo chống làm chi.

Thuận theo tự nhiên thì "cong thì sẽ được bảo toàn, queo thì sẽ thẳng ra, trũng thì sẽ được đầy, cũ nát thì sẽ được mới".

Thuận theo tự nhiên là cơ sở của Effortless English. Mọi sự thiết kế của AJ Hoge đều nhằm mục đích này, cho nên Doremon rất lấy làm tiếc cho những ai đã, đang và sẽ sử dụng Effortless English nhưng lại không hiểu được ý đồ của tác giả.

Thế tự nhiên ở đây là gì? Bất kì một đứa bé nào ở quốc gia nào cũng đều học ngôn ngữ mẹ đẻ một cách đơn giản mà không cần bất cứ một nỗ lực nào theo trình tự: nghe, nói sau đó mới đọc và viết. Và hầu hết không có ai đủ bản lĩnh để phân tích ngữ pháp của 1 câu.

Có nhiều học trò luôn hỏi AJ Hoge: tại sao phải dùng cái thì này, tại sao phải dùng cấu trúc câu kia, tại sao từ này lúc nằm ở đây, lúc nằm ở đó. AJ Hoge không trả lời, và ông nói chúng ta hãy quên các câu hỏi đó đi, vì ông ta cũng không thể nào biết. Ông ta chỉ biết rằng: trong cùng 1 trường hợp thì có nhiều cách diễn đạt, còn vị trí của từ thì ông ta thừa nhận: ông "bó tay".

Tiếng Việt Nam của chúng ta, để diễn đạt ý nghĩa rằng ta thích ăn bánh, có thể:

" Mẹ ơi, cho con cái bánh

Còn bánh không mẹ

Hết bánh rồi à

Mẹ mua bánh nhé"
....

Còn về trật tự của từ thì có thể:

"Ngày mai em có đi chơi không?

Em có đi chơi ngày mai không?

Em không đi chơi ngày mai à?"

....

Có bao nhiêu người Việt trong chúng ta đủ bản lĩnh để lí giải: Vì sao tôi phải dùng các câu trên? Vì sao cái từ kia nó nằm ở chỗ đó? Khi nào tôi nên dùng câu này?

Thuận theo tự nhiên là ở chỗ đó, AJ Hoge đã nói, việc học theo phương pháp nào là quyền của bạn, nhưng nếu bạn học Effortless English song song với việc học ngữ pháp thì điều này hoàn toàn vô bổ, vì nếu bạn học ngữ pháp là bạn đang huỷ hoại đi công sức mà AJ Hoge đã thiết kế.

Học ngôn ngữ một cách tự nhiên thì không một ai học ngữ pháp cả. Chẳng có 1 người Anh, Mỹ bản xứ nào đủ khả năng phân tích 1 cấu trúc câu như những học sinh học Tiếng Anh theo phương pháp truyền thống, ngoại trừ những người cố học để soạn sách ngữ pháp.

Do vậy làm ơn hãy **vứt sách ngữ pháp vào đống rác hay lò lửa đi là vừa**. Nếu ai đã lỡ học ngữ pháp thì hãy ráng quên đi, còn ai chưa học thì nên mừng. Và các bạn yên tâm, AJ Hoge đã thiết kế 1 hệ thống để các bạn học ngữ pháp 1 cách tự nhiên mà không cần đến bất cứ một cuốn sách ngữ pháp nào (Doremon trình bày cái này sau).

Vì học theo tự nhiên **là tự nhiên đi đến đâu, ta sẽ theo đến đó**-một chân lí có tác dụng lên mọi lĩnh vực của cuộc sống. Người Anh nói câu nói như thế nào, ta gặp nhiều, nghe nhiều sau đó là **bắt chước**-tự nhiên là vậy.

Một đứa bé khi mới sinh ra, vốn như tờ giấy trắng, ai dạy sao nó nghe vậy, nói gì thì bắt chước cái đó, lâu dần nó thành quen, sau đó nó dùng. Điều này cũng được Lí Dương-Trung Quốc trình bày trong phương pháp English Crazy-học từng câu đơn tiếng anh, sau đó học các câu phức tạp, xong rồi dùng.

3.Phương pháp truyền thống có vấn đề gì?

Chắc các bạn cũng đang trong tâm trạng ngờ vực về Effortless English, vì phương pháp này chỉ mới ra đời và chỉ được 1 bộ phận nhỏ thừa nhận. Trái ngược lại với nó là phương pháp truyền thống-một phương pháp đã, đang và sẽ còn được dùng để giảng dạy cho tất cả các trường học trên toàn thế giới, có chiều dài lịch sử cả mấy trăm năm hoặc hơn.

Thế nhưng có ai tự hỏi: **một phương pháp được thừa nhận bởi đám đông có thật sự chính xác? Một truyền thống kéo dài mấy nghìn năm có thật sự tốt đẹp?**

Hay có chăng đó chỉ là sự ngộ nhận giữa "sức ỳ" về tư tưởng với sự tiến bộ và đúng đắn, giữa thói quen được lặp đi lặp lại hàng trăm, hàng nghìn năm với sự chính xác, nếu nói mà không cần lịch sự thì có phải chăng **đó là sự nhầm lẫn giữa "sự ngu dốt" với "sự thông thái".**

Ngày xưa chân lí của Aristoteles luôn được coi là "Thánh Kinh", và đố ai dám đụng nếu hắn không muốn vào chảo dầu. Ở đây Doremon không bàn về Aristoteles thật sự, vì con người này tri thức rất khủng khiếp, mà chỉ nêu lên vài ví dụ về sự sai lạc của Aristoteles đã được thừa nhận đến mấy trăm năm.

Aristoteles chỉ bằng vào trực giác đã kết luận: vật nặng rơi nhanh hơn vật nhẹ, và ai trong chúng ta cũng đồng tình. Nhưng thí nghiệm của Galie trên tháp nghiêng Pisa đã chứng tỏ kết luận trên là sai bét (Ai rảnh thì đọc lại vật lí học cơ bản). Nhờ nó cơ học Newton mới ra đời.

Ngày xưa ai cũng tán dương học thuyết Địa Tâm của Ploteme (khoảng thế kỷ II sau CN)-xem trái đất là trung tâm của vũ trụ. Điều này kéo dài đến tận Copernicus (thế kỷ 15) mới bị phá vỡ bởi học thuyết Nhật Tâm-Xem Mặt Trời là trung tâm.

Khi hình học Phi-Euclid của Lobasepxki chưa ra đời thì ai cũng nghĩ vũ trụ là

phẳng, thế nhưng bây giờ thì vũ trụ lại cong-cụ thể là không gian cong, và khi độ cong của không gian bằng 0 thì vũ trụ đó là phẳng.

Khi thuyết tiến hoá của Charles Darwin chưa ra đời, thì ai cũng tự hào loài người có nguồn gốc từ Thượng Đế, nhưng giờ thì sao?

Vậy các bạn thấy được gì? Cái "ngu" của con người rất khủng khiếp, chúng ta cứ tin vào những thứ gì đó được thừa nhận bởi đám đông, hay những truyền thống kéo dài hàng thế kỷ được cho là quí báu. Nhưng thật sự giá trị của chúng là bao nhiêu? Doremon không dám bàn, vì điều này là vô nghĩa, cho nên các bạn hãy dựa vào trí khôn của mình để đánh giá vấn đề.

Và hiện nay những bóng ma như Aristoteles, Galen (ông tổ y học) đã trôi qua, nhưng tre già măng mọc, lại xuất hiện những bóng ma khác, mà chúng ta cũng không nên đụng vào làm gì, nếu không muốn vào nhà đá gỡ lịch. Nhưng vẫn là câu hỏi: liệu những điều mà đám đông đang thừa nhận này có đúng hay không?

4. Giải phóng tài năng

Bài viết này dựa trên cuốn sách "Walden" mà AJ Hoge giới thiệu trong Effortless English, triết lí của nó gần như là của Lão-Trang, có nghĩa là hãy thuận theo tự nhiên để giải phóng toàn bộ tài năng của con người.

Tác giả của cuốn "Walden" là Henry David Thoreau-một người đã tự nguyện rời bỏ thành phố để vào trong rừng sâu chiêm nghiệm về các chân lý của cuộc đời.

Và chân lý mà ông tìm được như sau, khi bạn chịu sống thực sự với lòng mình thì thành công sẽ vượt mức tưởng tượng, có nghĩa là bạn phải dám ước mơ và ước mơ đó càng lớn càng tốt. Ông ta dùng ẩn dụ: **"Không nên xây lâu đài trên mặt đất-mà hãy xây nó trên trời".**

Chúng ta có ai dám ước mơ? Chúng ta sợ bị cười, bị chế nhạo, bị cho là mơ tưởng hay viễn vông, bị cho là không thực tế. Thế nhưng bù lại những người sống "thực tế" đã đạt được những gì? Họ có hạnh phúc trong cuộc sống, họ có vui vẻ về điều mình đã làm hay là trái ngược lại.

Khi bạn chấp nhận "vứt bỏ" ước mơ để quay về với thực tế, điều này đồng nghĩa với việc bạn đã hạn chế hết tài năng của mình-đây là kết luận dựa trên cơ sở khoa học và Doremon sẽ phân tích về nó.

Mấu chốt của kết luận về "sức mạnh ước mơ" là vô thức-đã trình bày ở 1. Vô thức có năng lượng và trí thông minh mà không 1 gì đo lường được, thế nhưng nó lại bị khoá chặt. Tất cả mọi sự kiện trên thế giới **đều xảy ra ngay tại 1 thời điểm.**

Bây giờ là 3h, Doremon đang viết bài, Mod thì làm việc của Mod, Admin thì có việc của Admin, mỗi người mỗi việc. Thế nhưng phần **ý thức chỉ có thể quan sát và giải quyết sự kiện theo từng bước 1**, ý thức của Doremon thì biết được Doremon đang làm gì, các bạn thì biết các bạn đang làm gì, tức là ta không thể biết được người khác đang làm gì, trừ khi ta theo dõi họ.

Và điều này đã trở nên quá đỗi bình thường, bình thường tới mức nếu 1 ai đó đang ngồi ở Hà Nội mà lại biết được người khác ở HCM đang làm gì mà không thấy, nghe, nhìn... cái này gọi là phi thường, hay siêu nhân hay ngoại cảm.

Chúng ta đã nhầm các bạn à, chúng ta đã nhầm lẫn đến mấy nghìn năm rồi, chúng ta cho rằng nhà ngoại cảm, thiên tài, nhà chiêm tinh... là kẻ phi thường, và tài năng của họ là do một sức mạnh siêu nhiên nào đó.

Vấn đề này liên quan nhiều đến tôn giáo, cho nên Doremon sẽ không giải thích nhiều, mà các bạn hãy dựa vào "trí khôn của mình để phán xét", muốn hiểu được Thuyết tương đối của Albert Einstein thì phải hiểu được cơ học NewTon, muốn hiểu được hình học Lobasepxki thì phải hiểu được hình học Euclid... có nghĩa là muốn hiểu được các vấn đề trên thì các bạn phải có 1 lượng tri thức khoa học làm nền tảng, cho nên Doremon không tranh luận.

Dựa trên các nghiên cứu khoa học từ các thiên tài, các dị nhân, cái lãnh tụ-tóm lại là từ những con người có tài năng kiệt xuất thì **mọi tài năng của họ đều bắt nguồn từ vô thức**. Cho nên mấu chốt ở đây là làm sao đánh thức dậy phần trí tuệ khổng lồ này, có 3 con đường sau.

1. Bị sự cố, như tai nạn, mất mát, bệnh tật... Trên thế giới có rất nhiều con người thuộc dạng này, nếu bạn chịu tìm hiểu. Họ có thể không cần ngủ vẫn sống, họ có những dự đoán lạ kì, và Doremon còn nhớ là có 2 anh em "Thiên tài lịch pháp" (không nhớ tên), bị một chứng bệnh nào đó mà có thể nói ra sự kiện của bất cứ ngày nào trong quá khứ.

Đây là các sự kiện thực sự chứ không phải là các tin giật gân trên báo chí, các bạn tìm hiểu về lĩnh vực này sẽ thấy.

2. Đánh thức tài năng của phần vô thức bằng Y Học. Dựa vào hiểu biết có hạn, nên Doremon chỉ biết rằng, chưa trường hợp nào thành công.

3. Cái này chúng ta làm được: đánh thức bằng sự khổ luyện và kiên trì. Dễ thấy nhất là các hành giả YOGA-những người có khả năng phi thường thông qua tập luyện YOGA ròng rã và nghiêm túc.

Quay lại vấn đề "ước mơ". Theo Phân Tâm học thì khi chúng ta có 1 ham muốn đủ lớn, thì ham muốn này sẽ đánh thức được phần vô thức, vì nhiệm vụ chính của vô thức là: **tạo ra sự cân bằng trong não bộ.**

Khi bạn ham muốn một điều gì quá mức thì cơ thể bạn sẽ cảm thấy bức rức, khó chịu nếu ham muốn này không được thoả mãn, do vậy vô thức sẽ làm nhiệm vụ này.

VD: khi bạn yêu một ai đó mãnh liệt, hay có 1 ham muốn gì đó mà "đời thường" không chấp nhận, thì vô thức sẽ giải toả bằng cách: cho bạn "hưởng thụ" điều đó trong mơ. Cho nên giấc mơ đối với Phân Tâm học chỉ là sự giải toả những ham muốn.

VD: Một người hay nóng nảy, khi bị "chọc điên" thì người này sẽ bức rức, khó chịu và lúc này phần vô thức sẽ ra tay, có thể người này đánh, hay giết nạn nhân để thoả mãn. Và sau khi đánh hay giết xong, thì nhiệm vụ của vô thức đã xong và người này quay lại trạng thái ý thức như ban đầu, lúc này mới thấy hối hận, ăn năn.

Và cuốn "Walden" của Henry David Thoreau bảo chúng ta làm điều này. Hãy dám ước mơ, hãy sống hết mình, ước mơ càng lớn càng tốt và lúc này bạn sẽ đạt được ươc mơ dễ dàng hơn bản tưởng tượng rất nhiều lần.

Bởi vì ước mơ phải mạnh, phải lớn thì nó mới đủ sức "ám ảnh" chúng ta, và sự ám ảnh này sẽ "kéo dậy phần vô thức-nguồn tài năng kinh khủng đang ngủ yên".

Newton nhìn thấy quả táo rơi thì phát minh ra định luật vạn vạt hấp dẫn. Einstein nằm mơ thấy mình cưỡi lên ánh sáng-thuyết tương đối ra đời. Mendelep-cha đẻ của bảng tuần hoàn nằm mơ thấy các chất sắp xếp theo dòng theo cột. Kakule thấy mấy con khỉ căn vào đuôi nhau sau đó vòng Benzen ra đời. Mozalt đi dạo cho tiêu cơm bỗng nhiên các nốt nhạc nhảy lên trong đầu... còn vô vàn ví dụ như thế nếu bạn chịu tìm.

Cái mấu chốt của những còn người nêu trên đó là "**SỰ ÁM ẢNH**". Họ bị các công trình, các bài toán, các vấn đề hóc búa ám ảnh tới mức mà họ khó có thể ngủ, ăn không ngon...

Chìa khoá là chỗ này, các bạn phải dám ước mơ, ước mơ phải mạnh, phải lớn để rồi các bạn sẽ được tiếp sức bởi "con người thiên tài đang ngủ yên trong chúng ta-phần vô thức". Nhưng sự ám ảnh vẫn chưa đủ, David Thoreau nói: "**bạn phải xây toà lâu đài trên trời, nhưng để nó đứng vững thì phải cần tới cái móng**".
Có nghĩa là để biến ước mơ thành hiện thực thì ta phải hành động, hành động là cái nền móng để 1 toà lâu đài đứng vững chãi hiên ngang trên trời .

Các thiên tài kể trên, không ai ngồi mơ mộng để rồi thành công tự rớt xuống, mà họ làm việc từ ngày này sang ngày nọ, năm này sang năm kia, sau đó họ đạt được điều mình muốn.

Vậy thông điệp của David Thoreau mà Doremon muốn gửi gắm ở đây là gì? Dù bạn có là ai, có già hay trẻ, có giàu hay nghèo, có xuất thân nghèo hèn hay cao quí, thì chỉ cần bạn dám ước mơ và dám hành động thì bạn sẽ không cô độc, luôn luôn có sự trợ giúp từ 1 sức mạnh siêu nhiên nào đó mà ta không hình dung được.

Đừng sợ rằng mình không đủ khả năng, ai trong chúng ta cũng thừa khả năng, có điều ta không biết sử dụng. Nếu bạn chịu học, chịu tiếp thu, lên diễn đàn sẽ có người giúp bạn, trái ngược lại bạn cứ ù lì, nản lòng thì ai muốn giúp? Qui luật tự nhiên của Lão-Trang lại xuất hiện, cứ nương theo sức gió, cứ sống hết mình, thì thành công sẽ dễ dàng hơn những gì mà bạn tưởng.

Tương tự cho việc học Tiếng anh, hãy đặt mục tiêu cao lên, hãy quên đi học để làm bài test, học để lấy cái bằng, mà học để sau này ta đi làm ăn với quốc tế, ta hoà nhập với thế giới, ta sử dụng Tiếng Anh như 1 công cụ để cái thiện cuộc sống... Còn nhiều lắm, nhưng hãy nhớ: **Ước mơ cho lớn-sau đó hành động.**

CHƯƠNG 3: REPETITION AND DISTINCTION

I AM THE CAPTAIN OF MY SOUL, I AM THE MASTER OF MY FATE

Đây là phần **quan trọng nhất** trên con đường thành công nhanh nhất. Vì quan trọng nên Doremon sẽ triển khai nó bằng Triết học và Phân Tâm học, cho nên có lẽ đây là phần **khó hiểu nhất**.

Nhưng các bạn hãy bỏ chút thời gian để suy tư về bài viết này, vì những điều mà Doremon sắp trình bày có tác dụng lên mọi lĩnh vực và ngóc ngách của cuộc sống chứ không riêng gì anh văn, và nó sẽ trả lời cho các bạn câu hỏi: **Vì sao tôi thất bại?**

Trước khi viết Doremon cũng xin nhắc vài lời, vì là triết học, nên sẽ có một số bạn không thích, do các bạn bị ám ảnh bởi thứ triết học có tên gọi "Mac-Lenin". Nhưng sau bài viết này, mong các bạn thay đổi quan điểm

Doremon luôn cố gắng tránh các loại kiến thức này, vì nó quá trừu tượng, nhưng ngay tại đây, nếu không trình bày thì các bạn sẽ không có một cơ sở nào để tin rằng: bạn không đủ kiên nhẫn để repetition-sự lặp lại, thì bạn nên bỏ cuộc sớm để khỏi thất vọng.

Ví dụ ngay tại thời điểm này Doremon khuyên các bạn nên nghe mỗi bài 500 lần-mấy ai đủ cam đảm để làm việc này, các bạn sẽ chán ngay lập tức, và cái chán này sẽ dẫn đến kết quả hiển nhiên: bạn học cả đời cũng không đạt được điều mình muốn.

Nhưng nếu bạn hiểu được tầm quan trọng của repetition và bạn biết cách để repetition mà không chán, thì bạn sẽ thành công. Do vậy Doremon sẽ cố gắng trình bày thật gọn để các bạn hiểu được, nhưng các bạn phải cần "**động não**" thật sự, vì triết học không phải là môn học nói mấy câu là hiểu.

Giới thiệu 3 ông tổ của triết học Phương Tây

Socrates (469–399 TCN)

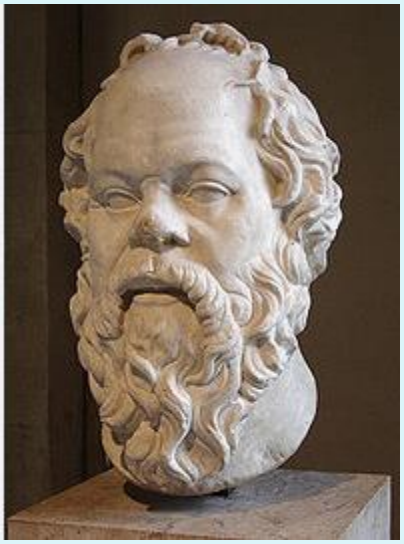

Platon (427-347 TCN)-học trò của Socrates

Aristoteles (384 – 322 TCN)-học trò của Platon

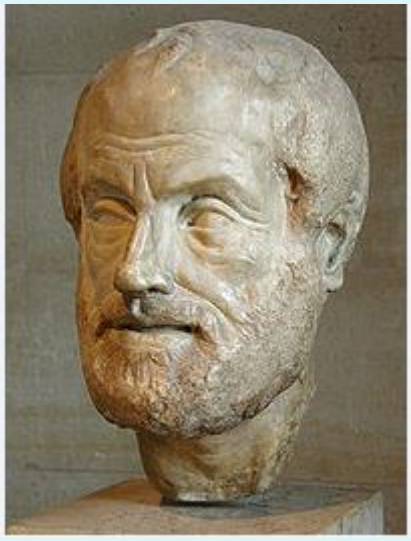

Do vậy khi nhắc đến thuật ngữ "Triết học" chúng ta nên nhớ đến bộ ba thầy trò này, vì họ mới thực sự là người xứng đáng được nhắc đến với tên gọi "Nhà Triết học".

1. Qui luật chuyển hoá từ những sự thay đổi về lượng thành những sự thay đổi về chất và ngược lại.

Doremon chỉ trình bày mấy dòng đơn giản thôi cho các bạn dễ hiểu

Bất cứ 1 sự vật nào trong tự nhiên cũng bao gồm 2 mặt: chất và lượng. Các bạn có thể không cần hiểu chất và lượng là cái gì, nhưng cái mà các bạn cần hiểu: mỗi 1 sự vật thì có chất và lượng tương ứng với nó.

Cái bàn thì có "cái thứ" tạo nên cái bàn và qui định nó là cái bàn chứ không thể là cái khác. Tương tự cái ghế thì có "cái thứ" qui định nó là cái ghế... "Cái thứ" ở đây là chất với lượng. Cũng như mỗi 1 người trong chúng ta có những yếu tố qui định ta là ta chứ không thể là ai khác.

VD: Nguyễn Văn A, sinh năm 1990, nhà xxx, quê xxx

Như vậy chỉ cần 1 yếu tố cấu thành cái bàn bị thay đổi, thì các yếu tố khác sẽ thay đổi theo từ đó dẫn tới cái bàn sẽ không còn là cái bàn nữa mà nó là cái khác.

VD: Nước ở 25 độ C, nếu ta đun nóng nó lên tới hơn 100 độ C thì lúc này nó vẫn là nước, nhưng nước này đã ở thể khí chứ không còn thể lỏng như ban đầu.

Vì sao Doremon phải viết cái khúc khó hiểu này? Câu trả lời sẽ được Doremon trình bày trong phần dưới đây.

2. Plateaus

Bạn hãy tưởng tượng xem, còn gì kinh khủng hơn khi ta học ngày này qua ngày khác mà mọi thứ vẫn như cũ. Nguyên nhân nào? Có phải do ta lười biếng, hay ta không được thông minh? Mục này sẽ trả lời cho bạn câu hỏi đó.

Plateaus-có thể hiểu đây là trạng thái bình ổn hay trạng thái bảo toàn, nơi mà không có gì thay đổi. Đây là 1 điều hoàn toàn bình thường mà bạn nên chuẩn bị tâm lí để đối mặt dù bạn có học môn gì đi nữa.

Đến đây Doremon mới cho các bạn thấy sự quan trọng của: Qui luật chuyển hoá từ những sự thay đổi về lượng thành những sự thay đổi về chất và ngược lại. Hãy hình dung ví dụ về ấm nước, khi nó đang được đun từ 25 độ C lên khoảng gần 100 độ C thì nó vẫn là nước mặc dù ta cứ đun.

Trong việc học hành cũng vậy, khi bạn học anh văn sẽ tới lúc bạn nản lòng vì mình đã cố gắng nhưng vẫn không tiến bộ. Lí do không phải vì bạn sử dụng sai phương pháp, cũng không phải bạn cố gắng chưa đủ mà vì "lượng và chất" chưa chuyển hoá đủ để cái cũ biến thành cái mới.

VD: Bạn là A (với trình độ anh văn thấp) tương ứng với "lượng A và chất A", để "lượng A và chất A" chuyển hoá thành "lượng B và chất B" (tương ứng với trình độ anh văn cao) thì **cần phải có thời gian để lượng và chất chuyển hoá.**

Trong thời gian lượng A và chất A (tương ứng với trình độ anh văn thấp của bạn) chưa chuyển hoá xong thì **dù bạn có nỗ lực mấy mọi thứ vẫn không hề thay đổi**.

Vd như ấm nước, bạn đun nó từ 0 độ C đến gần 100 độ C, mặc dù bạn cứ đun liên tục qua ngày qua tháng, nhưng nếu bạn đun không vượt qua ngưỡng 100 độ C thì nước đó vẫn ở thể lỏng, chứ không thể nào chuyển hoá qua thể khí.

Đây là chân lí cực kì quan trọng mà ít ai chịu để ý, đó là người ta hay nản lòng. Thế tại sao các bạn lại nản? Vì học hoài mà không thấy khá hơn. Thế tại sao không khá hơn?

Câu trả lời là đây: Khi bạn đã biết được trạng thái bảo toàn-trạng thái Plateaus là nơi mà ta có học mấy cũng không tiến bộ, là do nó cần thời gian để "chất và lượng cũ" chuyển hoá thành "chất và lượng mới". Khi ta đã nắm bắt được điều này thì cái mà ta có thể làm được là: **thúc đẩy quá trình chuyển hoá lượng chất để nó xảy ra nhanh hơn .**

VD: cũng là ấm nước với nhiệt độ 25 độ C ban đầu ở thể lỏng, nếu bạn đun chậm thì nhiệt độ nó sẽ tăng chậm và có thể bạn đun 6 tháng nó mới lên hơn 100 độ C và nước chuyển sang thể khí. Trái ngược lại nếu bạn đun 1 cách tốc lực ngày qua ngày thì có thể 3 tháng nó sẽ chuyển lên thể khí (hơn 100 độ C).

Nhưng câu hỏi ở đây là: **Nếu bạn vừa đun vừa ngừng thì sao?**-vấn đề này Doremon sẽ mổ xẻ ở phần Kaizen way.

Như vậy ở đây chúng ta sẽ thấy rõ được điều này, khi bạn học bất kì môn học nào, sẽ xuất hiện giai đoạn (khoảng thời gian) mà bạn nỗ lực mấy cũng không thấy nó tiến bộ, đây là điều hoàn toàn tự nhiên, không phải do bạn không đủ trí thông minh hay bạn sử dụng sai phương pháp.

Mà đó là khoảng thời gian mà "lượng cũ và chất cũ" chuyển hoá thành "lượng mới và chất mới", cái mà ta có thể làm trong giai đoạn này là phải tăng tốc quá trình chuyển hoá từ cái cũ sang cái mới, từ trình độ thấp lên trình độ cao. Do vậy khi các bạn rơi vào giai đoạn này thì thay vì nản lòng do học không tiến bộ, ta càng phải nỗ lực hơn trước để đẩy nhanh quá trình.

Và "khoảng thời gian chuyển hoá" là phụ thuộc vào trình độ. Nếu xét về tài năng bình thường thì có rất nhiều người và càng lên cao thì càng giảm, cho lên loại trung bình thì nhiều, khá thì ít, giỏi thì chẳng có mấy ai và thiên tài thì trở thành đồ quí.

Cho nên trong giai đoạn đầu-giai đoạn chưa biết gì, các bạn học Tiếng Anh sẽ tiến bộ rất nhanh, nhưng càng về sau "thời gian để các bạn tiến bộ càng dài", và cứ thế.

Cho nên hãy chuẩn bị tâm lí cho trạng thái Plateaus-hãy thích thú với trạng thái này, thay vì nản lòng sao ta học không tiến bộ-đây là qui luật của tự nhiên mà không một ai tránh được.

Rất có thể sẽ đến lúc bạn nghe tiếng anh đã dễ dàng nhưng lại không nói được, đọc sách không cần dịch vô tư nhưng lại không viết được. Những lúc thế này bạn phải **tiếp tục** học theo cách mà Doremon sẽ chỉ, chứ **không được nản lòng,** vì đây là sự trễ pha, là thời gian mà "chất và lượng cũ" đang chuyển hoá. Nếu bạn cố gắng đủ mạnh, đủ nhiều, thì nó sẽ chuyển sang "chất và lượng mới"-lúc này bạn sẽ nói viết vô tư.

3. Kaizen Way

Ta quay lại câu hỏi: Liệu vừa đun vừa ngừng 1 ấm nước thì hậu quả ra sao? Tức là trong giai đoạn Plateaus, vì học không tiến bộ nên nản và bỏ thì điều gì sẽ xảy ra?

Khi ấm nước 25 độ C, nếu được đun, nhiệt độ sẽ tăng lên, khi không đun nữa thì nhiệt độ sẽ tụt xuống-không ai có thể phủ nhận chân lí này. Cho nên trong việc học hành, nếu bạn vừa học, vừa bỏ, hay sắp xếp lịch học theo kiểu: học 1 ngày bỏ 1 ngày, thì có thể bạn sẽ học cả đời mà không đạt được điều mình muốn.

VD: Khi ấm nước 25 độ C, đun 1 ngày nó lên 50 độ C, bỏ 1 ngày nó tụt lại 25 độ C, vậy ta đun cả đời nó cũng không lên được hơn 100 độ C để qua thể khí. Nếu bạn đung theo kiểu, nỗ lực đun 1 ngày từ 25 chuyển lên 70 độ C, sau đó bỏ 1 ngày nó tụt xuống 40 độ C. Rồi hôm sau lại đun tiếp từ 40 độ C lên 80 độ C, rồi bỏ. Rất có thể sau 1 thời gian dài nó sẽ lên hơn 100 độ C để qua thể khí, nhưng cách học này rất mất thời gian. Vậy nên học thế nào?

Kaizen way-đây là thuật ngữ bắt nguồn từ Nhật Bản, nội dung của "Kaizen Way" tương tự như câu nói "Nước chảy đá mòn". Để đạt được sự tiến bộ bạn sẽ có 2 con đường, thứ nhất bạn nỗ lực liên tục trong 1 thời gian ngắn và thứ 2 là nước chảy đá mòn. Và nước chảy đá mòn là phương châm của AJ Hope và cũng là cách đun nước hiệu quả nhất.

Để đảm bảo thành công nhanh nhất: nếu bạn cảm thấy hưng phấn thì hãy học Anh Văn cực kì nỗ lực, còn không thì học vừa đủ, nhưng **không được phép bỏ ngày nào**. Lí do vì sao thì hãy nhớ lại việc đun nước.

Kaizen way là phương châm của Nhật Bản, mỗi 1 ngày cải thiện 1 ít và cải thiện liên tục không bỏ ngày nào. Nước chảy đá mòn là như thế, nếu bạn muốn đi con đường ngắn nhất thì dựa vào tri thức triết học mà Doremon đã phân tích: Kaizen way-đun nước liên tục không bỏ ngày nào để "lượng và chất cũ" chuyển hoá sang "lượng và chất mới" **trong thời gian ngắn nhất.**

4. Repetition And Distinction

Đây là điều mà bất kì ai cũng chán nản, đó là tại sao tôi phải cứ lặp đi lặp lại 1 động tác? Michael Jordan-người hùng bóng rổ đã thổ lộ cảm xúc trên, ông ta đã ném những quả bóng cơ bản đến hơn 20 năm, tức là không biết bao nhiêu lần.

Tiger Woods-người hùng sân gôn cũng lâm vào tình trạng tương tự, đó là ông ta cũng phải thực hiện các động tác đánh bóng căn bản đến hơn 20 năm. Một nhạc sĩ thiên tài ở thế kỷ 20 (quên mất tên) đã trả lời cho học trò câu hỏi:

"Tại sao ngày nào thầy cũng phải đánh lại bản nhạc này?"

"**Vì mọi thứ tuyệt vời nhất đều là những thứ cơ bản**".

Cho nên đây là tin buồn nếu bạn thiếu kiên trì, việc lặp đi lặp 1 động tác, hay học đi học lại 1 bài là điều mà không 1 ai muốn. Nhưng rất tiếc, cái gì cũng có giá của nó, bất cứ 1 chuyên gia nào cũng thừa nhận: "Đó là con đường duy nhất để trở thành Master".

Và ở đây Doremon sẽ dùng Phân Tâm học để trả lời cho các bạn tại vì sao để trở thành Master thì ta phải lặp đi lặp lại.

Như đã trình bày ở phần trước, bộ não chúng ta có 3 phần: ý thức, tiềm thức và vô thức. Trong đó nhiệm vụ chính của tiềm thức và vô thức là **giải toả sự căng thẳng của não bộ**. Và sự căng thẳng của não bộ có nguồn gốc từ ý thức, ý thức là 1 thành phần tệ hại nhất mà chúng ta lại đi ca ngợi như: anh có ý thức không vậy? Ý thức thằng đó kém...

Thế ý thức tệ hại ở chỗ nào? Đó là ý thức chỉ có thể quan sát và giải quyết sự kiện theo từng bước 1, và nó có giới hạn về khả năng chịu đựng. Giả sử nếu bạn suy nghĩ cũng 1 lúc quá nhiều vấn đề thì bạn sẽ thấy nhức đầu, cho nên bạn chỉ có thể

suy nghĩ theo từng bước 1: tình yêu-gia đình-công việc... Cho nên không phải ngẫu nhiên mà có câu nói: "Nghĩ nhiều làm chi cho mệt óc".

Khi ý thức đã bị "nhồi nhét" vượt quá ngưỡng chịu đựng thì người đó sẽ bị "điên". Cho nên Phân Tâm học của Sigmund Freud không phải ngẫu nhiên mà nó thành công, bởi vì dựa theo lí thuyết của nó mà người ta đã chữa khỏi không biết bao nhiêu căn bệnh tâm thần, mất trí nhớ và Sigmund Freud được mệnh danh là Albert Einstein của Vật Lí học.

Hãy tưởng tượng ý thức có bộ nhớ 10 MB, nếu nhồi nhét vượt quá ngưỡng thì nó sẽ bị "nổ", cho nên ai đó có cảm thấy mình bị áp lực, hay căng thẳng thì tạm thải bớt thông tin ra không khéo "nổ".

Và khi thông tin được chuyển vào não bộ quá nhiều, thì ý thức sẽ đẩy bớt thông tin xuống tiềm thức và vô thức, và phần vô thức là "bãi rác"-có nghĩa là nếu bạn nhìn, nghe... bất cứ 1 thông tin gì thì chúng đều **lưu lại** trong bộ óc, giống như cỗ máy tính ta đang dùng.

Nhưng ta tưởng rằng ta quên, vì thông tin đó đã chìm xuống vô thức, nhưng thật ra không phải vậy, chỉ cần có sự can thiệp đúng đắn và chính xác của y học thì họ có thể "moi" thông tin đó ra-nhưng tạm thời chưa ai đủ bản lĩnh, vì "không có gì bí hiểm hơn là thứ đang nằm trong não của chúng ta".

Ý thức chỉ giữ lại những thông tin quan trọng, cần dùng, như "Mới thấy cô nàng tóc xanh, mỏ đỏ thì nhớ cái tên đã ". Và cứ thế, nên trong 1 ngày bộ óc của ta thu nhận không biết bao nhiêu thông tin, và ý thức chỉ giữ lại cái cần sau đó thải hết thông tin thừa xuống tiềm thức và vô thức.

Thế nhưng chúng ta lại cần đến 1 lượng lớn thông tin để sinh tồn, tức là ổ chứa phải nhiều hơn 10 MB. Hầu như ai cũng thấy, ta nói câu nào đó thì chúng đều tuỳ vào hoàn cảnh mà tuôn ra chứ không phải ta "ý thức"-tức nhớ nó trong đầu như thuộc lòng, hay việc ta nhớ 1 kỷ niệm nào đó, lúc cần thì ta mới nhớ, không thì quên.

Những lượng thông tin "cần thiết" này được cất giữ ở phần tiềm thức, và ý thức có thể "moi" thông tin đó lên khi cần thiết. Và để "moi" được lên thì: lượng thông tin được cất giữ ở phần tiềm thức phải được lặp đi lặp lại quá nhiều lần, hay nó có liên quan đến các trạng thái cảm xúc đặc biệt.

Điều này có nghĩa là, tất cả mọi thông tin đi vào bộ óc chúng ta sẽ được sàng lọc:

Nếu thông tin nào được lặp đi lặp lại quá nhiều lần, hay gắn liền với sự kiện đặc biệt gì đó, thì nó sẽ được cất giữ ở phần tiềm thức-lúc cần ý thức có thể "moi" lượng thông tin này lên, còn các thông tin không thoả mãn những điều kiện trên sẽ tuột hết xuống vô thức-nơi mà ta chả biết gì.

Quá trình sàng lọc thông tin diễn ra khi ngủ, cho nên khi ta mới ngủ dậy thấy đầu óc minh mẫn, sảng khoái, do nó đã loại hết thông tin, và sau 1 ngày lao động mệt nhọc thì lại đầy-phải ngủ...

Và đây là lí do tại sao: nếu 1 bài học hay 1 động tác bạn làm chưa đủ nhiều lần thì nó hoàn toàn vô bổ. Có nghĩa là muốn dùng thì bạn phải ráng nhớ, nhưng bộ nhớ của ý thức có hạn, phải chuyển hết thông tin đó xuống tiềm thức bằng cách lặp đi lặp lại nhiều lần, để rồi thông tin cứ "đọng" ở tiềm thức, và khi cần dùng thì "moi" lên-hay là bản năng hay phản xạ.

Như vậy **nếu bạn không repetition thì đồng nghĩa với việc "học lỗ tai bên trái sau đó đó ra lỗ tai bên phải".** Cho nên đây là điều bắt buộc dù có muốn hay không vì bộ não chúng ta được thiết kế như thế, và Doremon chỉ có thể giúp các bạn bằng cách: làm thế nào để repetition ít chán nhất? Cái này dành cho bài sau.

Nhân tiện ở đây nói thêm về "Con người thiên tài trong mỗi chúng ta", vì cái này bổ ích. Như đã nói là mọi thông tin không cần thiết đều bị đẩy xuống hết vô thức, thế các bạn có bao giờ tự hỏi: ý thức-phần ta cho là trí tuệ, thông thái đến cỡ nào?

Cùng lắm để giải quyết 1 vấn đề, chúng ta chỉ "ý thức" được vài sự kiện, sau đó tích phân, tổ hợp, đạo hàm... rồi cho ra kết quả-và ta tin rằng kết quả này tuyệt vời. Thế nhưng theo phân tâm học, thì giờ ta thấy: vô thức chứa đựng 1 lượng thông tin lớn đến cỡ nào, mọi thông tin từ lúc ta ra đời, nghe thấy và nhìn đều chứa hết chỗ này.

Vậy nếu có 1 vấn đề rắc rối nào đó, chỉ dựa vào lượng thông tin ít ỏi mà ta "ý thức" được, thì ta có đủ khả năng để giải quyết? Nếu không giải quyết được thì ta bó tay và chấp nhận "giới hạn ta tới đó", "tài năng ta chỉ vậy".

Nhưng nếu dựa vào lượng thông tin khổng lồ chứa ở phần "vô thức" thì vấn đề có thể giải quyết hay không? Giải quyết tốt ấy chứ, vì vô thức chứa thông tin nhiều hơn ý thức đến vô cùng lần.

VD: Để tìm ra kẻ trộm ta chỉ có vài thông tin mà ta nhìn, thấy, nghe... mà chưa chắc đã thấy rõ, nghe rõ... thế nhưng chỉ cần ai đó cung cấp cho ta vài thông tin về kẻ trộm nữa thì thằng trộm này đố mà thoát.

Do vậy hãy giải phóng thiên tài ra đi, muốn làm điều này thì nhắc lại: Ước mơ cho lớn để bị ám ảnh, sau đó cứ học hành, và rồi một ngày nào đó khi thông tin tích luỹ đủ nhiều, sự ám ảnh đủ mạnh thì vô thức sẽ giúp chúng ta 1 tay. Và: **Khi thiên tài đã thức dậy thì không có gì là không thể.**

PHẦN 3: PHƯƠNG PHÁP HỌC EFFORTLESS ENGLISH

THE QUALITY OF LIFE WILL BE DETERMINED BY THE DEPTH OF YOUR COMMITMENT TO EXCELLENCE, NO MATTER WHAT YOUR CHOSEN FIELD

1. Bao nhiêu là đủ?

Trước khi học có lẽ chúng ta nên bỏ chút thời gian để xem xét về vấn đề này: 1 ngày học Tiếng Anh bao nhiêu là đủ? Câu trả lời tuỳ thuộc vào điều kiện và hoàn cảnh của mỗi người, thế nhưng thành công không phải là 1 kết quả ngẫu nhiên, đó không phải là 1 sự may rủi như khi ta chơi 1 ván bài, mà nó bắt nguồn từ các quy luật, từ cách làm việc khoa học có thứ tự và nghiêm túc.

Thế khoa học ở đây là gì? Như bài trước Doremon có nói về Quy luật chuyển hoá lượng chất, đó là thời gian để "chất và lượng cũ" chuyển hoá sang "chất và lượng mới" **phụ thuộc** vào trình độ của mỗi cấp bậc.

Nếu bạn đang ở trình độ thấp thì để lên trình độ cao thời gian chuyển hoá sẽ ngắn, nhưng từ trình độ cao này để chuyển hoá lên trình độ cao nữa thì thời gian càng dài. Do vậy hãy quyết định mình muốn lên trình độ nào thì đầu tư lượng thời gian tương ứng với nó.

Giả sử nếu 1 ngày bạn học 3h, thì kết quả mà bạn đạt được sẽ tương xứng với 3h, đó là trong giai đoạn đầu bạn sẽ tiến bộ rất nhanh, nhưng sau khi lên đến 1 trình độ nào đó (tương ứng với 3h được đầu tư cho mỗi ngày) thì bạn sẽ **không bao giờ tiến lên được nữa**.

Điều này là do quy luật chuyển hoá lượng chất qui định. Nếu bạn muốn đun ấm nước thì để nó từ 25 độ C lên 50 độ C ta chỉ cần vài cục than, dăm ba thanh củi, và khi lên đến 50 độ C thì nhiệt độ sẽ không tăng nữa-nhiệt độ này tương xứng với nguồn nhiệt (than, củi) mà bạn đã đầu tư.

Do vậy hãy dành thời gian suy nghĩ về vấn đề này, có thể là 1 ngày, vài ngày thậm chí là vài tháng. Và nếu thật sự các bạn hiểu về bài viết Repetition ở trên, thì các

bạn sẽ không bao giờ có câu hỏi: vì sao tôi thất bại. Vì bài viết trên đã trả lời về vấn đề này. Muốn trở thành Master thì có cái giá của nó, và cái giá này cao hơn nhiều so với cái giá của trình độ bình thường. Vậy 1 ngày nên học bao nhiêu là đủ?

Doremon đề nghị: các bạn 1 ngày nên học **ít nhất** là 4h. Thế nhưng ở đây lại nảy sinh vấn đề khác: tôi không đủ thời gian, tôi có công việc... Rất nhiều lí do, nhưng các lí do này hoàn toàn không có cơ sở để tồn tại nếu bạn chịu đặt câu hỏi: thời gian mà tôi đầu tư cho các lĩnh vực khác **có giá trị hơn** thời gian tôi đầu tư cho Tiếng Anh? Và Doremon sẽ nêu lên 1 vài giá trị để các bạn tự so sánh.

Mỗi 1 người chỉ có 1 cuộc đời duy nhất, các bạn có muốn suốt cuộc đời mấy chục năm này ta quanh đi quẩn lại vẫn và "cái xó". Và các bạn có biết đây là thời đại của kỹ thuật số, của sự phát triển và thay đổi đến chóng mặt, cho nên đừng vì sự thiếu hiểu biết mà chỉ đặt câu hỏi: **Ta nên làm nghề gì**?

Câu hỏi này được hình thành do kết quả của sự trì trệ về tri thức ở nơi mà ta đang sống. "Con muốn làm nghề gì? "Em muốn làm nghề gì?" "Mày muốn học cái gì?"...

Và những con người này luôn cho rằng: họ chỉ làm mỗi 1 nghề cho tới khi chết. Và đây là câu hỏi cực kì giá trị của những chuyên gia dự báo về tương lai, của những con người có bộ óc sắc bén và tầm nhìn vượt lên trên đám đông, đó là: **Ta nên làm nghề gì đầu tiên?**

Ta nên làm nghề gì đầu tiên? Vâng, có nghĩa là để sinh tồn thì ta bắt buộc phải làm tới cái nghề thứ 2 và thứ 3... Khi thế giới đã chuyển mình qua thời đại kỹ thuật số, thì **không có cái nghề nào là bền vững và cố định.**

Cho nên nếu bạn không muốn bị xã hội đào thải thì hãy thuận theo tự nhiên-Đạo Lão-Trang, xã hội đi đến đâu ta sẽ theo đến đó. Rất có thể bạn chưa đủ tầm nhìn để thấy được điều này, nhưng hãy cứ dùng bản thân của mình để trải nghiệm, sẽ tới 1 lúc nào đó mà cái nghề bạn đang học, công việc bạn đang làm, "cái ghế" bạn đang ngồi sẽ không 1 công ty nào cần nữa. Lúc này số phận bạn sẽ như thế nào? Bạn sẽ bị đào thải, có nghĩa là bị thất nghiệp và phải chấp nhận con đường làm công nhân để kiếm sống, vì tri thức mà bạn được học đã không còn hợp với thời đại nữa.

Cho nên để đảm bảo ta không bị đào thải, thì ta phải có "cái thứ" mà xã hội luôn luôn cần. "Cái thứ" này là khả năng học tập tri thức mới. Và công cụ để đạt được mục đích trên là: Tiếng Anh-vì sao thì chúng ta nên tự nghiền ngẫm.

Chỉ cần bạn sở hữu Tiếng Anh thì cũng đủ để bạn sinh tồn mà không cần bất cứ một tri thức chuyên ngành nào, bạn sẽ tin nếu bạn chịu lật các mục việc làm đang

in đầy trên báo. Nhưng chúng chỉ là sự thật khi bạn đạt đến trình độ Master. Vấn đề này muốn viết thì còn dài lắm.

Khi bạn đã đạt đến 1 trình độ nào đó về Tiếng Anh thì lúc này bạn sẽ không còn "học" nữa, vì đây là lúc bạn ứng dụng nó vào cuộc sống, bạn đọc sách tiếng anh, bạn xem phim tiếng anh... Cho nên trong giai đoạn đầu, bạn phải hi sinh thời gian ở các hoạt động khác cho môn này, và đây là giai đoạn khó khăn nhất.

2. Effortless English

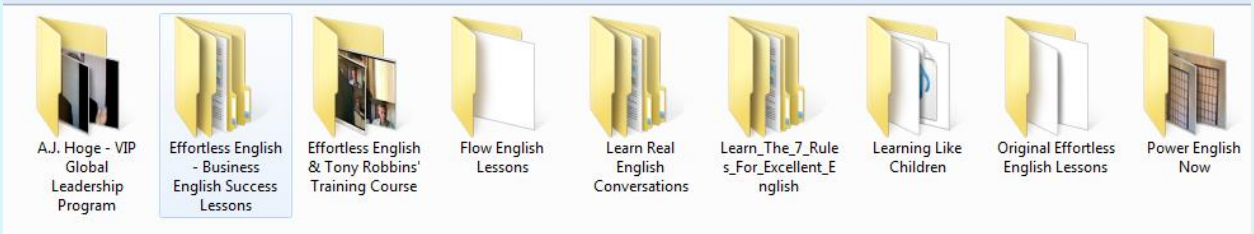

Nhìn vào ảnh ta thấy nó gồm nhiều phần, và phần mà các bạn nên học là Power English Now, vì:

1. Các phần khác chỉ là "bản nháp" của phần trên.

2. Là phần mở rộng.

3. Chưa đầu tư nhiều.

Trong Power English gồm 30 bài, mỗi bài có nội dung như ảnh

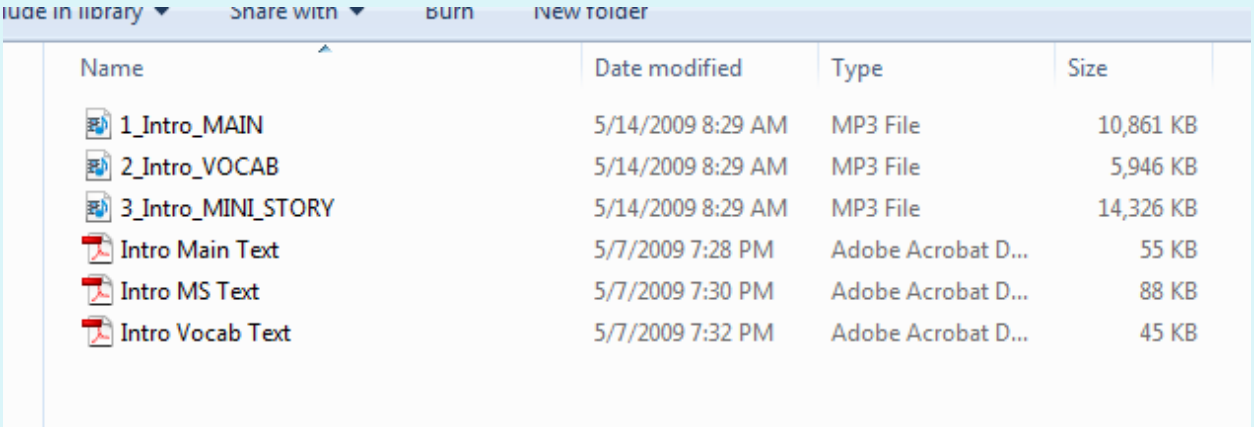

Riêng từ bài 9 trở lên, có thêm POV text

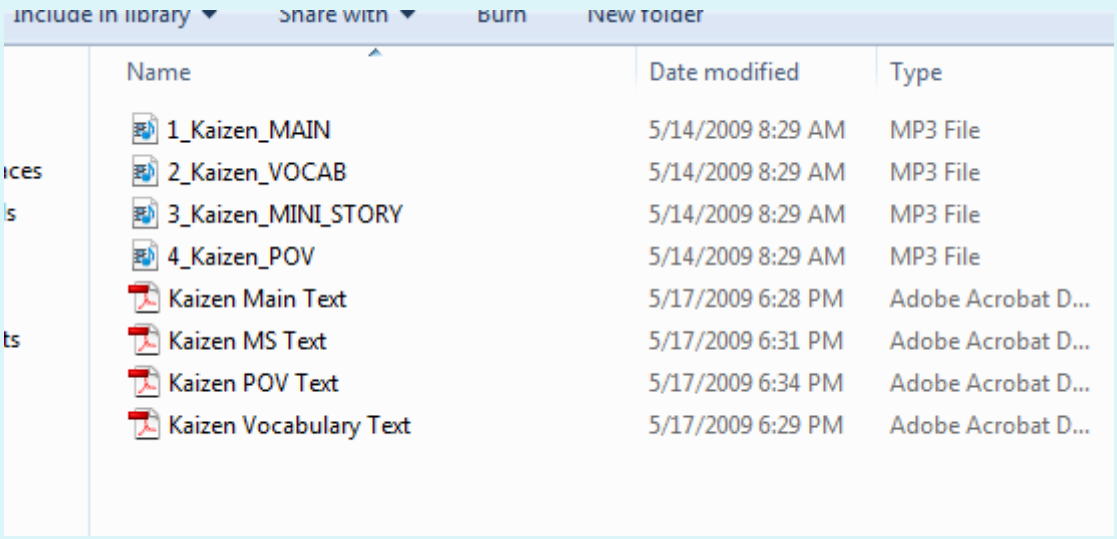

Và dưới đây là nội dung của từng phần:

1. Main text: Đây là phần AJ Hoge trình bày về các bài viết có liên quan đến phương pháp học, hay cách sống của ông ta để làm khơi dậy ước mơ người học- quan trọng: đây là bài viết **có ý nghĩa.**

VD:

Those things are important, but Tony Robbins talks about the fact that psychology is 80% of success. And I think he's right, based on my experience with many, many English students. Psychology is 80% of success, so 20% are the methods you use to study. 20% are the schools you go to, the teachers you have, the books you use. Those are important, we talk a lot about them. But the other 80% is psychology, your motivation, your emotions, how you manage your time. All of these things are in fact much, much more important.

What I saw in my classes were that the enthusiastic students, the energetic students, the optimistic students always learned much faster. They succeeded. The ones who failed, the ones who dropped out and quit, the ones who struggled had the opposite mentality. They had a very negative mentality. Their motivation was low. They tended to be pessimistic. They felt that they weren't good at English. They had ideas that English was very tough, very difficult, they struggled. They didn't have enthusiasm for English. They didn't love English.

2. Vocab text: Phần này AJ Hoge giải thích ý nghĩa của các từ vựng mà ông ta cho là khó hiểu trong bài Main text-đây là **phần vô nghĩa**, tức là nó không có ý nghĩa gì hết, chỉ là để giải thích từ A có nghĩa là gì.

VD:

So non-linguistic factors means things not about language. Things not related to language. So in the talk I'm talking about, for example, two different things. One are emotional factors, emotional elements, emotional things. And then the other is linguistic factors. So, for example, study method, that's a linguistic factor. It's connected to language learning very directly. It's a linguistic factor. It's a language related thing. On the other hand emotion is not directly related, is not directly connected to language learning. At least most people don't think so, so it's a non-linguistic factor. Alright great, so that's linguistic and factor.

3. MS text: Đây là phần quan trọng nhất và dựa theo hiểu biết của Doremon thì trên thế giới chưa hề có 1 tài liệu nào như thế này. Đây là nơi mà **AJ Hoge đã cố tình thiết để để ta học ngữ pháp 1 cách tự nhiên mà không cần đến bất cứ 1 cuốn sách ngữ pháp nào**.

VD:

Who was Vanilla?

Vanilla was a beautiful, intelligent woman.

What kind of woman was Vanilla?

She was a beautiful, intelligent woman.

And what did she want?

She wanted to be rich.

She said "Show me the money."

What did she say?

She said "Show me the money."

Who wanted a lot of money?

Vanilla, Vanilla wanted a lot of money.

Nhìn vào ảnh ta thấy:

- Bài MS text là 1 câu chuyện có ý nghĩa.

-Toàn là câu ngắn, dễ hiểu.

-AJ Hoge cố tình sử dụng các từ vựng được cho là khó hiểu trong bài Main, và được diễn tả lại trong Vocab text để tạo nên câu chuyện-mục đích là repetition-cái này quan trọng ra sao các bạn đã biết.

-Các dạng câu rất cơ bản, và được sử dụng đi sử dụng lại rất rất nhiều lần-với mục đích vẫn là repetition. Cụ thể trong ảnh AJ Hoge sử dụng câu để diễn tả những việc xảy ra trong quá khứ. Các bạn không cần biết cấu trúc câu của thì quá khứ như thế nào, các động từ, tính từ... nằm ra làm sao.

Mà các bạn chỉ cần hiểu cái câu trong bài MS text là được. Và đương nhiên, không phải nghe và nhìn 1 lần là hiểu và thuộc mà phải nhiều lần. Tất cả các câu trên đều được dùng lặp đi lặp lại rất rất là nhiều lần-1 bài MS text dài hơn 8 trang pdf. Hơn nữa 30 bài MS text đều sử dụng cùng loại câu này, cái khác là động từ, là chủ ngữ...

VD: bài MS text khác

There was a beautiful woman named Sophie. Sophie had to play Tiger Woods in golf in just one month.

Who had to play Tiger Woods in golf in just one month?

Well, Sophie. Sophie had to play Tiger Woods in golf in just one month.

What kind of woman was Sophie?

Sophie was a beautiful woman.

Who did she have to play?

Tiger Woods, she had to play Tiger Woods.

Who had to play Tiger Woods?

Sophie, Sophie had to play Tiger Woods.

Do vậy ở đây chúng ta thấy rằng: AJ Hoge đã thiết kế ra cái khung, là các dạng câu để nói về quá khứ mà Người Anh-Mỹ dùng. Cho nên các bạn phải sử dụng tốt cái này: nếu các bạn muốn đạt được trình độ ngữ pháp mà không học ngữ pháp thì các bạn phải nghe đi nghe lại MS text rất rất nhiều lần.

Khi lặp đi lặp lại đã đủ nhiều thì như Phân Tâm học chúng sẽ được lưu trữ ở phần tiềm thức, và đến 1 lúc nào đó "lượng và chất cũ" đã chuyển hoá sang "lượng và chất mới" thì các bạn có thể dùng lại các câu này cho việc nói viết của mình mà không cần phải "ý thức"-tức là thành phần xạ hay bản năng. Điều này các bạn hãy dùng bản thân mình để kiểm chứng.

Khi từ bài 9 trở lên AJ Hoge thêm vào POV là các câu diễn tả tương lai, diễn tả ý khác chứ không là quá khứ.

VD:

Since she was a child Jan has always been very rude. Since she was a child Jan has been rude.

How long has Jan been rude?

She's been rude since she was a child.

Was she rude when she was a baby?

No, no, no, not when she was a baby. Not in the very beginning, no. Just since she was a child, maybe since she was five years old. So since she was a child she has been very rude, very harsh.

And who, who has been very rude and harsh since she was a child?

Nhìn vào ảnh ta thấy những câu đó là để diễn tả ý: **kể từ khi**... A (B hay C...) **đã làm** cái gì...

VD: **Since** she was a child Jan has always been very rude.

Đương nhiên những cấu trúc câu này cũng được lặp đi lặp rất rất nhiều lần, nên các bạn sẽ quen. Các bạn không cần biết cấu trúc nó ra sao, vị trí từ... chỉ cần hiểu cái nghĩa và dùng nhiều thì "bộ óc" sẽ tự động sắp xếp sao đó, và ta sẽ lấy lại mấy câu này để dùng cho ta. Điều này chỉ xảy ra khi và chỉ khi: lặp đi lặp lại quá nhiều lần- vẫn phải nhắc lại điều này.

Tương tự cho câu ở tương lai

She'll be very rude. She'll be very harsh.

What will her name be, this woman in the future?

Her name will be Jan.

Her name will be Jan. And Jan will be very, very rude. She'll give rude comments to her friends all the time. She'll give rude zingers to her friends all the time. Her friends will cry and cry and cry. They'll be very unhappy. But one day she's going to change. One day she's going to summon all her friends to her house. She'll cough up compliments to each one. She'll say "Oh, you're very nice and you're very intelligent." Of course, this will be very tough for her in the beginning. She'll have to cough up the comments. But she'll continue to be nice and kind over the course of two more years. She'll always be kind. She'll be super friendly during that time. And, of course, at the end of those two years everyone will love Jan. They're going to give her kisses. They're going to give her money. They're going to give her love. She'll feel very, very fulfilled.

Nhưng việc nghe đi nghe lại vẫn chưa đủ, còn đủ thì như thế nào, Doremon sẽ mô tả chi tiết sau, đây là giới thiệu sơ lược.

3. Nên học Effortless như thế nào?

AJ Hoge có hướng dẫn sử dụng các phần trên, nhưng Doremon dùng nó theo cách khác. Lí do là AJ Hoge có góc nhìn riêng của ông ta, đó là góc nhìn của 1 nhà sư phạm có mấy chục năm kinh nghiệm giảng dạy, 1 người đã đọc không biết bao nhiêu công trình Ngôn Ngữ học và là tác giả của Effortless English.

Nhưng Doremon cũng có góc nhìn riêng cuả mình dựa vào các mảng tri thức khác, và hơn nữa: các bạn chỉ có thể hiểu Effortless English khi mà các bạn đọc bài Main text cho nên AJ Hoge nói đây là phần đầu tiên phải học, riêng Doremon vì đã giảng giải cho các bạn ý nghĩa của phương pháp này nên Doremon đề nghị bạn học MS text trước.

Tức là ở đây có sự khác biệt về thứ tự sử dụng bài học giữa Doremon và AJ Hoge. Vấn đề còn lại: các bạn nên học theo ai? Đây là quyền tự do lựa chọn của các bạn, các bạn có thể học theo Doremon hay AJ Hoge hay là theo con đường riêng của mình.

AJHoge trình bày cách học thứ tự như sau:

-Học Main text trước, học đi học lại nhiều lần.

-Tới Vocab text, học đi học lại nhiều lần để biết các từ vựng khó trong Main text.

-Học MS.

Doremon chỉ trình bày sơ bộ thôi, ai muốn cụ thể thì cứ đọc Main text sẽ rõ.

Doremon trình bày cách học của mình theo thứ tự như sau:

-Học MS trước, và học hết 30 bài MS (từ bài 1-30 Power English gồm 30 bài). Mục đích là cung cấp cho các bạn 1 lượng lớn repetition về các câu ở quá khứ.

-Học POV, và học hết 22 bài (từ bài 9 trở lên mới có POV). Mục đích là cung cấp cho các bạn 1 lượng lớn repetition về các câu ở tương lai và hoàn thành.

-Học Main text và học hết 30 bài.

-Cuối cùng là Vocab text.

Lí do vì sao Doremon lại xếp như vậy là vì:

1.Đa phần các bạn trình độ là nhập môn, nên làm sao các bạn có thể hiểu được bài Main text gồm 5 trang pdf dày đặt chữ, với các cấu trúc câu phức tạp? Nếu muốn hiểu các bạn phải tra từ điển, phải dịch... và làm điều này rất chán, dễ nản lòng và các bạn cũng chưa đủ khả năng để thực sự hiểu bài Main Text.

Trái ngược lại là bài MS-câu chuyện có ý nghĩa, toàn là câu ngắn, hơn nữa từ vựng chỉ vài ba từ lặp đi lặp lại cho tới hơn 8 trang pdf. Cho nên Doremon nói học cái này trước vì nó sẽ cung cấp cho bộ não các bạn 1 lượng lớn các câu căn bản, lặp đi lặp lại, cho nên nếu học xong thì có gặp lại những câu này trong Main text các bạn không cần dịch cũng hiểu.

Tiếp theo từ vựng ít, nên các bạn có thể "hốt hết" từ vựng của MS mà không gặp khó khăn gì vì nó cứ lặp đi lặp lại. Toàn những câu căn bản và giống nhau về cấu trúc, nên chỉ cần bạn hiểu được 1 câu thì các câu sau tốc độ xử lí thông tin sẽ nhanh hơn, và cứ thế cho đến 1 lúc nào đó các bạn sẽ không cần dịch mà vẫn hiểu câu đó như thường.

Vì câu ngắn, gắn liền với câu chuyện của MS, nên nếu các bạn không hiểu câu nào thì: chỉ cần dựa vào câu trước nó và câu sau nó thì các bạn cũng phần nào đoán ra cái nghĩa của nó mà không cần đến từ điển. Và từ vựng chính trong MS là các từ khó trong Main text, nên nếu thuộc hết các từ này thì khi đọc Main text các bạn sẽ không còn thấy khó khăn, lúc này ta chỉ quan tâm đến nội dung của Main text. Tương tự cho POV.

2. Sau khi học hết 30 bài MS và 22 bài POV thì các bạn đã có 1 lượng lớn từ vựng và cấu trúc căn bản. Cho nên lúc này các bạn có thể học Main text mà không khó khăn gì.

3. Sau khi học hết 30 bài MS, 22 bài POV và 30 bài Main text thì ta sẽ quay lại để tiến lên trình độ mới. Lúc này các bạn mới có lí do để học Vocab. Vì trong bài Main, MS, POV các bạn sẽ bắt gặp những câu hay từ vựng mà dù các bạn có tra từ điển cũng không thể nào hiểu được, đó là các từ quá nhiều nghĩa, hay các câu slang...

Cho nên nếu trong quá trình học MS, POV hay Main mà có câu hay từ nào đó ta không hiểu từ cứ kệ nó, **đừng cố gắng hiểu** mà hãy cứ để nó vào tai và mắt tự nhiên.

Vocab sẽ giúp ta làm điều này: gọt giũa khả năng hiểu từ, hiểu câu. Doremon khuyên dùng nó sau cùng, vì lúc này ta mới có lí do để dùng, nếu dùng trước thì rất chán, vì cả đoạn văn dài chả có ý nghĩa gì hết, chỉ giải thích từ A có nghĩa... từ B là...

Nhưng nếu dùng sau thì lại khác, vì sau khi học đi học lại nhiều lần MS, POV, Main mà ta vẫn chưa thực sự hiểu hết cái bài đó thì "tức" lắm, lúc này muốn hiểu thì Vocab.

3. Nên học Effortless khi nào?

Như Doremon đã trình bày ở bài số 1, chỉ nên học Effortless English sau 6 tháng, vì:

-Bài nào của Effortless English cũng dài, nên các bạn sẽ ngán liền khi va vào nó, vì việc lặp đi lặp lại 1 bài dài hơn 8 trang pdf không phải ai cũng làm nổi. Doremon muốn các bạn làm quen với English trước đã, và Doremon đã giới thiệu **Listening_Practice_Through_Dictation**.

Lí do đã trình bày: bài này ngắn, 1 bài khoảng 1 phút 30'... nên việc lặp đi lặp lại cũng dễ dàng hơn nhiều. Sau khi học hết 4 cấp độ thì lúc này các bạn sẽ cảm thấy dễ dàng hơn với việc lặp đi lặp lại 1 bài dài 15 phút.

-Sau khi học hết Listening_Practice_Through_Dictation thì các bạn đã có 1 lượng từ vựng để có thể hiểu dễ dàng MS mà không cần dùng tới từ điển (trừ những từ khó như đã nói), lúc này ta chỉ chú tâm vào **Distinction**-

- Doremon muốn các bạn dùng Effortless tốt hơn nữa. Trong thời gian chuẩn bị để học Effortless khoảng 3-6 tháng thì các bạn phải nỗ lực tập phát âm theo 3 giáo trình đã giới thiệu. Hãy học đi học lại 3 cái phát âm này để làm sao đạt đến trình độ là đọc các âm cơ bản gần như người bản xứ. Chỉ cần các bạn khổ luyện nói đi nói lại nhiều lần thì sẽ thành công.

Ai lười học, học qua 1 lần thì hãy nhớ lấy: **Không repetition thì học lỗ tai bên trái sau đó ra lỗ tai bên phải**. Sau đó tiến vào MS của Effortless thì sau khi các bạn nghe đã đủ nhiều thì hãy pause để đọc lại cái câu đó-tức là lúc này học phát âm, mà là phát âm cả câu dài chứ không phải là từ đơn.

Doremon không muốn các bạn học phát âm bằng từ điển hay phần mềm vì âm rất không chính xác, hơn nữa 1 từ đơn đứng 1 mình nó đọc sẽ khác, nếu đứng trong 1 câu thì đọc sẽ khác. Nếu ai chịu học kỹ 3 giáo trình phát âm thì sẽ thấy họ có nói đến điều này.

Cho nên **Effortless English sẽ được sử dụng như là công cụ để ta học phát âm cả 1 câu**, điều này còn có tác dụng Repetition-các bạn sẽ nhớ tốt hơn và dùng tốt hơn cái cấu trúc câu đó khi đọc nó thành tiếng

Chú ý: Dù phát âm từ đơn hay 1 câu thì phải **càng to càng tốt, thậm chí là gào**. Điều này AJ Hoge có nói và Lí Dương-tác giả của English Crazy cũng tương tự. Bạn chỉ có thể tự tin cũng như sử dụng tiếng anh 1 cách tốt nhất, nếu bạn đọc nó to lên, cho nên đừng có lí nhí.

4. Mối quan hệ tương hỗ

Nghe, đọc (bằng mắt), nói và viết có mối quan hệ sau, Doremon chỉ nêu lên mối quan hệ dễ thấy:

1. Việc nói (to thành tiếng) tốt là kết quả của việc tập nói và nghe nhiều. Cho nên ai đó có hỏi nên học nghe trước hay nói trước, thì câu trả lời: học song song.

2. Việc nghe tốt là kết quả của việc nói tốt và nghe nhiều.

3. Việc đọc (bằng mắt) tốt là kết quả của việc nói, nghe, đọc, viết.

4. Việc viết tốt là kết quả của việc đọc nhiều và tập viết

Effortless English chỉ có tác dụng là cung cấp cái khung ngữ pháp, cho nên đừng hỏi tại sao ta học xong mà vẫn không giỏi ngữ pháp, vẫn chưa viết được. Nó chỉ là cái khung, là cái nền, và cái nền móng này sẽ giúp ta học cao lên.

Đó là muốn viết hay, viết giỏi như tiếng việt tức là viết theo phản xạ, thì đó là kết quả của việc đọc nhiều. Hãy đọc sách Tiếng Anh nhiều vào, nhưng vẫn nhớ giùm: repetition. Các bạn vẫn chưa đủ trình độ để đọc 1 cuốn sách Tiếng Anh 1 lần xong rồi vứt, mà đọc xong nó 1 lần, hãy đọc lại nhiều lần, sau đó viết lại cái cuốn sách vừa đọc.

Hãy nên nhớ để viết được Tiếng Việt thì ta đã viết nát không biết bao nhiêu cuốn vở, và nên đọc cuốn sách nào thì Doremon sẽ giới thiệu.

Để tăng khả năng dịch không cần hiểu, thì:

Các bạn phải đảm bảo có được lượng từ vựng cơ bản, đó là lí do tại sao Doremon khuyên nên học hết Listening_Practice_Through_Dictation, sau đó **hạn chế tối đa việc dùng từ điển Anh -Việt**.

Có nghĩa là nếu học xong Listening_Practice_Through_Dictation, rồi học Effortless English thì chỉ được phép học các giáo trình thoả mãn điều kiện sau để đạt được sự tiến bộ nhanh nhất: có audio+pdf+bài văn+có diễn giải các từ khó.

VD:

mind numbing: very boring
routine: an action you do many times; a habit
miserable: very unhappy; very painful and terrible
inspiring: makes you feel excited; makes you want to be better
autonomy: self-reliance; personal freedom and power
degrading: makes you feel weak
comedy: a funny movie

There I was, **trapped** in a tiny office, **staring** at the clock. Time seemed to go **at a glacial pace**. I turned back to the computer, put my hands on the keyboard, and stared at the **screen**. I sat like that for hours- doing no work. But if someone walked by my office, it looked like I was working on the computer.

Day after day, I did the same **mind numbing routine**. It was the most **miserable** job I ever had-- working for IBM.

Tức là luôn có sự giải nghĩa những từ hoặc câu khó bằng Tiếng Anh dựa vào các từ cơ bản, như mind numbing= very boring, tức là ta chỉ cần biết nghĩ từ boring và very, sau đó ta sẽ biết mind numbing mà không cần dựa vào tiếng việt.

Chỉ có làm điều này các bạn mới hiểu Tiếng Anh bằng chính Tiếng Anh. Sau đó nhờ đọc các sách nhiều mà mới biết khi nào là dùng mind numbing, khi nào very boring, giống như từ Việt Nam có rất nhiều từ đồng nghĩa như: ghê gớm, đáng sợ, kinh tởm... và tuỳ vào từng tình huống cụ thể mà ta dùng cho thích hợp.

Và các tình huống này các bạn chỉ biết được khi các bạn đọc các câu truyện Tiếng Anh, đọc nhiều thấy người ta dùng ra sao thì ta **bắt chước.**

Ví dụ: Giáo trình Slang

Slang hay idiom mà những câu mà bạn không thể nào hiểu được nếu tra từ điển.
VD:

Bob: How?
Gloria: I don't know. Somebody who's in the loop may have let him in on it. I'll see him later and try to find out. I won't beat around the bush. I'll say, "What are you doing for your birthday?" I'll be in touch as soon as I've seen him.

Talking and telling

- **open up** to talk about things freely and honestly
- **between you and me** private
- **let someone in on something** to tell someone a secret
- **compare notes** to share opinions with someone
- **pick up on something** to continue to talk about something that someone said earlier in the conversation
- **beat around the bush** to avoid talking about something by talking about other things
- **bend someone's ear** to talk to someone for a long time

Nhìn vào ảnh ta thấy cụm beat around the bush=...

5. Các giáo trình

Doremon tặng các bạn các giáo trình sau, Doremon chỉ giới thiệu tên sách và các bạn phải tự tìm link. Nếu các bạn có muốn học theo giáo trình nào thì hãy đảm bảo nó thoả điều kiện: **Có audio+pdf+đoạn văn+giải nghĩa.**

5.1. Các giáo trình về slang

Nhìn vào cái hình

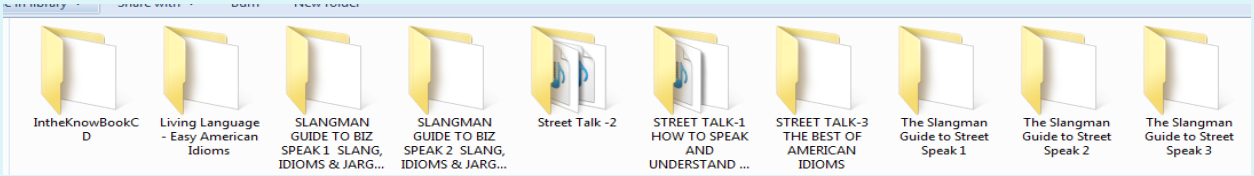

Chú ý: Đặc điểm của mấy giáo trình trên là ngắn, cho nên **hãy học thuộc**, nếu muốn tiến bộ nhanh. Còn muốn học thuộc thì: nghe nhiều+ đọc lại nhiều+viết lại và tra nghĩa+học thuộc.

5.2. Các giáo trình tập đọc

Hiện nay có rất nhiều giáo trình tập đọc, nhưng trong khuôn khổ chương trình học mà Doremon thiết kế thì Doremon đề xuất giáo trình English Graded Readers Mega Collection-các bạn lên google tìm

Đặc điểm của giáo trình này là: độ dài khoảng 30 trang/câu chuyện, trình độ thấp cho tới cao và có audio. Chỉ cần học hết Effortless English và "hốt hết" từ vựng của nó thì đọc mấy cái này vô tư và không cần dịch.

Lưu ý: chỉ nên nghe mấy giáo trình có audio trước, vì trong đó có cái có cái không.

Chỉ cần đọc hết đống sách đó nhiều lần là bạn đã đủ khả năng viết vô tư và đọc các sách cấp cao vô tư. Ráng đọc 6 tháng mà hết là quá giỏi.

5.3. Phim

Tác dụng ra sao thì các bạn đã biết, và nó còn có tác dụng đó là: Nếu lúc nản hay chán mà vẫn phải đun nước thì phim.

Hãy nhớ rằng sự phân biệt là kết quả của việc lặp đi lặp lại quá nhiều lần. Cho nên giai đoạn đầu các bạn cứ lặp đi lặp lại, sau đó bắt đầu chú ý vào cái câu, cái từ, xem thử chúng giống nhau và khác nhau ở chỗ nào. Distinction là giai đoạn cao nhất và cuối cùng, ai làm được điều này thì coi như là đã tới đích, nhưng nó là kết quả của việc **lặp đi lặp lại quá nhiều lần.**

Kết luận: Theo phương pháp mà Doremon giới thiệu thì các bạn sẽ không thấy chán, vì không phải học ngữ pháp, không làm bài test, không chọn đáp án A,B,C,D... Mà ta học Tiếng Anh đi vào đời sống, đọc sách tiếng anh có ý nghĩa với ta chứ không phải mấy bài "cùi bắp" trong giáo trình giảng dạy, chán thì coi phim vừa học vừa giải trí. Và trong này có 3 cột mốc:

1. Chỉ cần bạn chinh phục được Listening_Practice_Through_Dictation thì đã khoẻ, vì sao thì đọc lại. Ráng 6-9 tháng là hết.

2. Sau đó đến Effortless English, ráng phấn đấu thì 6-9 tháng là hết. Sau khi hết cái này thì **bạn sẽ không còn học Tiếng Anh nữa**. Vì lúc này bạn đã đủ dùng nó vào cuộc sống, bạn đọc sách thiếu nhi mà Doremon giới thiệu để giải trí, xem phim để thư giãn và cải thiện Tiếng Anh...

3. Đọc 1 lượng sách thiếu nhi khổng lồ, sau đó tăng dần cấp độ.

Hết ba giai đoạn này bạn dùng Tiếng Anh như người bản xứ ở cấp độ khá vô tư. Muốn giỏi hơn nữa thì mong bạn đọc tiếp tục theo dõi

PHẦN 4: CÁCH HỌC TIẾNG ANH THẦN KỲ

THE MORE YOU LEARN, THE MORE YOU REALIZE WHAT YOU DON'T KNOW

BẠN CÓ BIẾT CHÍNH XÁC NGUYÊN NHÂN NÀO DẪN ĐẾN THẤT BẠI TRONG VIỆC HỌC TIẾNG ANH ?

Có người cho rằng do mình không đủ điều kiện để đi nước ngoài, hay do mình không được học với người bản xứ, hoặc cũng có thể mình vào trung tâm dạy dở... Nếu các bạn quan niệm như thế này thì các bạn đã hoàn toàn sai lầm.

Nếu có thời gian các bạn hãy lên forum của Effortless English-có 2 loại forum: một là dành cho mọi người và 2 là loại forum đặc biệt chỉ ai đóng tiền và có đam mê thì mới được vào sinh hoạt, và đây là forum mà AJ Hoge làm việc.

Hoặc các bạn có thể sang các forum khác ở nước ngoài, bất cứ nơi nào có bàn về English, thì các bạn sẽ phát hiện ra 1 điều rằng: có rất nhiều người gặp khó khăn trong tiếng Anh, **mặc dù họ đang sống tại Anh, Mỹ...**

Có rất nhiều học trò của AJ Hoge hiện đang làm việc tại Mỹ và muốn cải thiện tiếng Anh của mình. Trước khi đến với AJ Hoge thì họ cũng đã trải qua 1, 2 năm học tập với người bản xứ-học ngay tại Mỹ, vừa học vừa đi làm... thế nhưng kết quả thì sao?

Sau 2 năm học thì họ phát điên lên, vì họ vẫn không thể nào giao tiếp được với người bản xứ, ngoài nói những câu đơn giản, thế là họ đón máy bay để lên San Francisco-nơi AJ Hoge làm việc (không biết nhớ đúng không).

Vậy các bạn nhận ra được điều gì? Đó là dù các bạn có học với người bản xứ, có sống ngay tại Mỹ mà học không đúng cách thì mọi thứ vẫn vậy.

Thế lí do cụ thể là gì? Doremon sẽ trả lời cho các bạn.

Tri thức mà chúng ta thu nhận được thì gồm 2 loại: **Tri thức thông thường (hay tri thức kinh nghiệm) và Tri thức khoa học**:

- Tri thức kinh nghiệm là loại tri thức được hình thành qua quá trình làm việc của con người, nhờ "cày cuốc" tích luỹ mà có được, loại tri thức này mang tính chất cá nhân và không có điều gì đảm bảo rằng nó đúng.

- Tri thức khoa học là loại tri thức được hình thành do các thí nghiệm khoa học, các kết luận đã được chứng minh là chính xác.

Trong tri thức khoa học thì lại gồm nhiều loại, như đối với các bộ môn khoa học chính xác như lí, hoá thì nó đảm bảo đúng 100% (theo tính toán lí thuyết), như Định luật vạn vật hấp dẫn của Newton, quả táo chỉ có thể rụng từ trên cây rớt xuống đất mà không thể nào bay lên trời được, cho dù cây táo này có trồng ở vị trí địa lí nào trên Trái Đất. Còn loại tri thức khoa học đối với các bộ môn như Tâm lí học, Xã hội học, thì chỉ cần trong 100 người, nó đúng được 90 người thì đã là tri thức khoa học...

Ví dụ 1 người nông dân, nếu chỉ dựa vào tri thức kinh nghiệm thì kết quả gì sẽ ra sao? Cụ thể để tìm ra loại cây thích hợp trồng trên mảnh đất A, thì ông ta phải dùng kinh nghiệm, có nghĩa là thử hết loại cây này đến loại cây khác cho đến khi nó đúng thì thôi, nếu may mắn thì trong lần lựa chọn đầu tiên ông ta đã tìm được, còn không thì có khi trồng đến cái cây 100 mới tìm ra kết quả.

Trái ngược lại nếu ông ta chịu dùng tri thức khoa học thì mọi việc sẽ khác. Ông ta có thể tìm đến nhà sinh vật học, nhờ họ giúp đỡ bằng cách cho ông ta biết: loại cây nào thì sinh tồn được trên mảnh đất A, với nhiệt độ là B, phân bón là C...

Tương tự cho việc học Tiếng anh, dù các bạn có lên trời và học với mức tiền cũng ở trên trời, nhưng nếu các bạn học theo phương pháp do các "kinh nghiệm" của những người đi trước tích luỹ lại được, thì bạn có thể thành công hoặc không, có thể thành công nhanh hay chậm, điều này hoàn toàn may rủi giống như ví dụ về người nông dân trồng cây.

Trái ngược lại nếu bạn học tập theo phương pháp do các tri thức khoa học mang lại thì xác suất để bạn thành công sẽ gần như là 100%, các trường hợp cá biệt như không có khả năng học tập... thì không tính.

Doremon nói lên điều này chỉ để các bạn thấy được rằng: **chỉ có Doremon là đủ sức để đưa các bạn đến thành công trong việc học Tiếng Anh, vì nó được xây dựng dựa trên các cơ sở khoa học**. Còn cơ sở nào thì Doremon sẽ nhắc lại sau.

Nhưng trước hết Doremon cũng xin nói thẳng, người viết bài này không có lí do gì để tuyên bố cho to, cho lớn về topic vì sau khi các bạn thành công Doremon cũng không nhận lại được 1 đồng nào, cũng như Doremon không hề có ý định tuyên truyền hay quảng cáo làm lợi cho bất kì ai. Thế lí do tại vì sao?

Doremon viết những điều này không phải dành cho tất cả mọi người, mà chỉ dành riêng cho những người có ước mơ, những người muốn thoát khỏi cuộc đời nghèo khổ của mình.

Chúng ta cũng đều là con người với nhau, ai cũng muốn nở mày nở mặt với đời, muốn có nhà có cửa. Thế nhưng có những con người vì điều kiện gia đình cũng như hoàn cảnh, mà họ không có tiền để lên trung tâm, hay học với giáo viên bản xứ, họ phải tiết kiệm từng đồng, từng xu mới đủ tiền học... và sau khi đủ tiền học thì học xong lại chẳng thu được gì.

Nếu bạn đọc là người kể trên thì cuốn sách này dành riêng cho bạn, các bạn không cần đóng 1 đồng 1 xu nào, mà vẫn đảm bảo được học 1 cách khoa học nhất.

Doremon xin nhắc lại các cơ sở khoa học dùng để xây dựng nên phương pháp này: **Cách Học Tiếng Anh Thần Kỳ**-nó là sự phát triển và hoàn thiện phương pháp Effortless Eng lish do AJHoge chỉ là giáo viên Tiếng Anh, cũng như chỉ biết về Ngôn ngữ học, còn Phân Tâm học hay Triết học thì AJ Hoge hoàn toàn không biết gì.

1. Triết học Lão-Trang: thuận theo tự nhiên. Trẻ em học ngôn ngữ mẹ đẻ như thế nào thì ta học theo thế đó: nghe nói trước tiên và sau đó là đọc viết.

Đây là 1 điều mà không ai phủ nhận được, vì quá trình nghe nói trước, đọc viết sau, là quá trình mà bất cứ 1 đứa trẻ nói ngôn ngữ bản xứ đều trải qua, và không một ai bị thất bại nếu chịu học theo quá trình này.

Trái ngược lại nếu các bạn học theo phương pháp thông thường đang được giảng dạy là học ngữ pháp, làm bài tập... **có cơ sở nào để khẳng định rằng nó thành công?**

Điều này không 1 ai biết, giống như ông nông dân trồng cây, may rủi rơi vào ai đó. Cho nên trong 1 triệu người học theo cách ngữ pháp, bài tập thì có khoảng vài chục, hay vài người thành công là chuyện bình thường.

2. Các kết luận của Ngôn ngữ học:

-Bạn chỉ có thể nhớ 1 từ khi nghe và thấy (hay viết) nó từ 30 lần trở lên và trong 1 hoàn cảnh hoàn toàn hiểu được.

-Thành công trong Tiếng Anh là kết quả của 80% các yếu tố như niềm tin, sự hưng phấn, sự kiên trì... 20% còn lại là cái lớp ta ngồi, giáo trình ta học.

-Việc giỏi ngữ pháp là kết quả của việc đọc sách nhiều.

3. Phân tâm học: Nếu bạn muốn dùng Tiếng Anh như 1 phản xạ tức là nói mà không cần suy nghĩ, viết mà không cần tìm từ... thì bạn phải nghe đi, nghe lại, đọc đi đọc lại... cùng 1 lượng thông tin để nó in xuống tiềm thức.

4. Triết học duy vật biện chứng: chuyển hoá lượng chất và phương pháp Kaizen way. Càng lên cao thì sự tiến bộ càng chậm lại, và muốn tiến bộ nhanh nhất thì bạn phải học mà không bỏ ngày nào

Dựa vào các cơ sở khoa học đã được trình bày cụ thể trong phần trước, nên Doremon cung cấp cho các bạn những giáo trình như đã biết, và cách dùng nó như sau:

1. Coi phim có sub-có tác dụng giúp các bạn tắm Tiếng Anh. Mặc dù không hiểu vẫn cứ kệ, vì đây là giai đoạn giúp các bạn làm quen dần với tiếng anh, để não bộ thích nghi được với các tần số âm thanh của tiếng anh... cho nên đừng đòi hỏi tại sao ta nghe mà không hiểu vậy nghe để làm gì.

Hãy nhớ là phải có sub, vì có nhiều bạn đòi xem không sub, hãy ghi nhớ đây là giai đoạn đầu cho nên phải có sub để mỗi lần ta nghe diễn viên nói câu gì thì mắt ta nhìn thấy cái câu đó, làm cho các bạn nhận biết các từ đó dễ dàng, và lần sau khi nghe lại câu đó thì trong bộ óc của ta lại hiện cái câu đó.

Coi phim còn có tác dụng giúp các bạn thấm được tiếng anh bằng cảm xúc, tức là có những từ ngữ liên quan đến cảm xúc thì nhờ diễn viên mà ta thu nhận được, vd những từ ngữ thô tục hay chửi rủa thì nhờ họ gào to chửi nhau trong phim mà ta có cảm xúc cái từ, cái câu chửi...

2. Luyện 3 cái phát âm.

3. Học 120 bài Listening_Practice_Through_Dictation. Đây là bài học chính cho các bạn, có nghĩa là tiến bộ hay không là nhờ cái này. Nếu ai chơi thể thao thì cũng biết, có những động tác chính và động tác bổ trợ.

Cái chính là cái này, còn cái coi phim là cái bổ trợ, và bổ trợ như thế nào thì đã trình bày. Cho nên những bạn lười học cái này mà chỉ chăm chú coi phim thì các bạn nên học theo cách khác, vì có coi phim cả đời đi nữa thì cũng không đạt được trình độ như Doremon đã nói. Và học cái này như thế nào.

Nghe đi nghe lại và vừa nghe vừa nhìn vào transcript. Tới đây có 1 câu hỏi rất hay. Cứ nghe đi nghe lại mà không biết nghĩa của cái câu, cái bài thì nghe làm gì? Nếu ai đó vừa nghe, vừa dừng lại để tra từ điển thì kết quả Doremon không dám đảm bảo. Còn Doremon sẽ nhắc lại cụ thể như sau:

Việc nghe đi nghe lại mà vẫn không hiểu cái bài (tức là không cần tra từ điển) có tác dụng cho các bạn tắm tiếng anh (giống như phim) hãy để Tiếng anh vào tai, và mắt tự nhiên.

Và nhiệm vụ mà các bạn phải làm cho được đó là: **phải biết được cái từ, cái câu, cái bài ta nghe nó phát âm như thế nào và nó được viết ra làm sao**.

Có nghĩa là các bạn chỉ cần làm được điều này: nghe được cái từ đó đọc như thế nào và biết hình dạng nó như thế nào (tức cái chữ đó viết ra làm sao), còn cái nghĩa thì không cần quan tâm.

Lí do: đừng làm cùn mòn phản xạ tự nhiên bằng cách dừng lại tra từ điển để hiểu, và nó có tác dụng giúp các bạn nhớ cái từ cái câu đó rất dai. Hãy cứ nghe đi nghe lại và nhìn vào transcript mặc dù không hiểu, sẽ có những câu nhờ các bạn nghe nhiều mà tự động bộ não nó hiểu (các bạn cứ yên tâm, rồi sẽ gặp các trường hợp thế này).

Vậy nếu nghe quá nhiều lần mà vẫn không hiểu nữa thì sao? Doremon lại phải trình bày cụ thể hơn nữa:

Trong quá trình nghe Listening_Practice_Through_Dictation thì các bạn phải ráng học phát âm. Khoảng 1 tháng 15 ngày kể từ lúc nghe Listening Practice Through

Dictation thì các bạn đã học được phát âm quá nhiều từ, và lúc này tiến hành đọc lại những bài đã nghe, có nghĩa là:

Trong 1 tháng 15 ngày (tuỳ vào thời gian của các bạn) thì các bạn chỉ học phát âm song song với nghe Listening Practice Through Dictation và xem phim.

Cái Listening_Practice thì gồm 160 bài, cứ mỗi bài nghe khoảng 100 lần (10 lần 1 ngày) sau đó chuyển lên cái khác, cứ như thế... Trong 1 tháng 15 ngày thì ráng nghe khoảng 60 bài thôi, cứ nghe đi nghe lại và nhìn vào transcrip (**tuyệt đối không tra từ điển**) và sau đó thì **bắt đầu đọc lại mấy cái bài vừa nghe**

Các bạn sẽ làm điều này dễ dàng vì: các bạn đã tập phát âm hơn 1 tháng và nghe mấy cái bài đó rất nhiều lần. Và lúc này lại tiếp tục tập phát âm + đọc lại mấy cái bài đã nghe nhiều lần+ nghe thêm vài bài mới, cứ làm như thế cho tới hết 3 tháng (tới lúc này vẫn tuyệt đối chưa đụng tới từ điển).

Sau khi hết 3 tháng (tuỳ vào thời gian của mỗi người) thì lúc này viết lại mấy cái bài đã nghe đi nghe lại, đọc đi đọc lại, **và bây giờ chỗ nào không hiểu thì hãy tra từ điển**.

Nếu các bạn chịu theo lộ trình này, thì các bạn sẽ đạt được kết quả sau: giúp bộ óc thích nghi được với Tiếng Anh 1 cách tự nhiên và nó là nền tảng để sau này các bạn dùng nó như phản xạ, và đọc sách không cần dịch vẫn hiểu, giống như đọc sách Tiếng Việt, hơn nữa nó giúp các bạn nhớ từ rất là dai.

Nếu ai đó vì thấy không hiểu đã vội tra từ điển, thì các bạn có đảm bảo rằng sau 1 tháng không gặp cái từ đó, các bạn có còn nhớ được nó hay không?

Hãy xác định lại mục tiêu: nếu ai đó muốn dùng Tiếng Anh như Tiếng Việt thì mới nên học theo phương pháp này, vì nó rất đòi hỏi sự kiên trì. Đừng nên học theo kiểu hôm nay tôi học bài 1,2 thì biết được hết các từ vựng, hôm sau học xong bài 3,4... thì bắt đầu rơi rụng các từ ở 1,2.. Và chỉ cần 1 tháng tôi không gặp lại nó là quên sạch. Hãy đi chậm nhưng mà chắc, học được 1.000 từ thì nó phải tồn tại 1.000, học 10.000 thì phải vận dụng và nhớ hết 10.000 từ.

Tóm tắt lại cái Listening_Practice_Through_Dictation:

-Nghe đi nghe lại mà vẫn không được tra từ điển.

-Đọc đi đọc lại mà vẫn không được tra từ điển.

-Viết lại và tra từ điển để hiểu.

-Học thuộc lòng, có nghĩa là đọc lại bài văn đó mà không cần nhìn vào transcrip và biết được nghĩa của cái câu mà ta đọc.

4. Cách học tương tự cho Effortless của AJ Hoge nhưng không cần phải học thuộc vì các bài đó quá dài.

Tóm tắt lại 1 lần nữa các tác dụng của những tài liệu mà Doremon đã cung cấp

1. Xem phim có tác dụng là tắm Tiếng Anh và thấm Tiếng Anh nhờ các cảm xúc được truyền đạt bởi các diễn viên.

2. Học phát âm để phát âm được từ đơn.

3. Học Listening_Practice_Through_Dictation để làm quen với repetition, để có được 1 lượng từ vựng căn bản, để đọc được các đoạn văn ngắn, học thuộc các đoạn văn ngắn.

4. Học Power English Now của EJ Hoge và các bạn nhớ chú ý điểm này: hãy học cho thật kỹ và thật sâu cái MiniStory và POW trong Power English Now, **vì đây là nơi AJ Hoge đã thiết kế để các bạn học ngữ pháp 1 cách tự nhiên mà không cần đến cuốn sách ngữ pháp nào**.

Cái Listening_Practice_Through_Dictation chỉ là để các bạn làm quen với Tiếng Anh thôi, còn MiniStory và POW trong Power English Now sẽ cung cấp cho các bạn cái khung ngữ pháp trong Tiếng Anh.

5. Đọc 1 đống sách thiếu nhi, khoảng hơn 300 cuốn chứ không ít đâu, hãy nhớ là chọn cái cuốn nào có audio (trong cái đống đó có cái không có audio), với mục đích là khi nghe audio và nhìn vào sách thì các bạn không có thời gian để dịch (và nhớ đừng có dừng lại để tra từ điển) cứ kệ xác nó vì sao thì đọc lại.

Và nó còn giúp cho các bạn thấm được các cảm xúc trong Tiếng Anh, như những cuốn liên quan đến chuyện kinh dị, thì khi đến mấy cái từ liên quan đến máu me.. thì giọng đọc audio sẽ run rẫy... mấy cuốn biển thì các bạn sẽ được nghe âm thanh của biển...

Chỉ cần nghe 1 và nhìn vào sách 1 lần là đủ, sau đó qua cuốn khác, nhưng đừng có vứt sau khi học xong vì còn để dùng vào việc khác. Việc gì thì sau này sẽ rõ.

Và tác dụng của việc đọc sách thiếu nhi là giúp các bạn làm quen dần với những câu chuyện có ý nghĩa thực sự, thay vì các bài văn ngắn... Và giúp tăng thêm khả năng thấm Tiếng Anh.

Các bạn nên nhớ việc đọc sách không hề có tác dụng là tăng từ vựng (theo cái nghĩa là nhớ dai luôn), cho nên nếu trong quá trình đọc sách, có những từ các bạn gặp đi gặp lại nhiều lần và muốn tra từ điển để hiểu thì cứ làm, nhưng sau khi đọc xong vài ngày mà quên mất cái từ đó thì cũng bình thường, vì mục đích của nó không phải giúp các bạn tăng thêm từ vựng theo cách học của phương pháp này. Vậy từ vựng (theo nghĩa là nhớ dai luôn) ở đâu ra?

Ở cái Listening_Practice_Through_Dictation và Power English Now, vì 2 cái này cái bạn đã nghe đi nghe lại, đọc đi đọc lại... quá nhiều lần, hoàn toàn khác với đọc sách, chỉ nghe 1 lần, vì nó quá dài, ai muốn đọc sách nhiều lần thì càng tốt.

Tóm Tắt:

Thời gian để học hết chương trình trên: khoảng 2 năm (tuỳ theo khả năng của mỗi người).

Sau khi học xong tất cả những cái này các bạn sẽ đạt đến trình độ sau:

-Có 1 lượng từ vựng không quên được (là từ vựng của Listening Practice Through Dictation và Power English Now) kèm theo các từ vựng có được do xem phim, đọc sách, nhưng các từ này chỉ mang tính chất cưỡi ngựa xem hoa thôi, tức là không gặp lại nó khoảng 1 tháng là có thể quên tuốt

-Đọc sách cơ bản không cần dịch vô tư, thậm chí đọc sách cấp cao cũng khá dễ dàng, nghe người bản xứ nói chuyện cũng khá dễ dàng (cái quan trọng là do từ vựng mà họ dùng), đọc các bài tiếng anh gần như người bản xứ nếu chịu học theo đúng thứ tự đó là ngày nào cũng tập phát âm từ đơn, sau đó đọc lại bài văn và nhớ là đọc phải càng to càng tốt, thậm chí là gào.

Cái hạn chế sau khi học xong hết chương trình trên: chỉ có thể tự nói mà không cần suy nghĩ (phản xạ) được những câu cơ bản, viết được các bài văn cơ bản, các câu thông thường, hiểu được cái bài nhưng vẫn còn mơ hồ.

Vì các hạn chế nêu trên cho nên phương pháp này sẽ còn tiếp phần 2. Phần 2 này sẽ cung cấp tài liệu và phương pháp để người học đạt đến cấp độ:

-Hiểu sâu, hiểu chính xác, và hiểu hết

-Viết hay, viết tốt và viết rõ ràng

-Nói theo phản xạ 1 cách vô tư mà không chỉ dừng lại ở những thứ cơ bản như phần 1.

-Đọc sách Tiếng Anh cấp cao dễ dàng

Nếu ai đó có bảo, đã tốn 2 năm mà vẫn không đạt được kết quả như các trung tâm giới thiệu... Thì Doremon xin nói với các bạn rằng: **nổ thì cũng phải có mức độ thôi**.

Những người đã qua Mỹ sống hơn 5 năm mà vẫn còn khó khăn với Tiếng Anh thì đừng nói chi là học ở Trung Tâm này thì chỉ cần 6 tháng đến 1 năm là dùng được như người bản xứ. Thậm chí là các giáo viên đứng lớp hơn 10 năm kinh nghiệm, các bạn hãy bảo họ tâm sự 1 cách thật lòng, rằng họ có đủ khả năng đọc mà hiểu hết những cuốn sách viết bằng tiếng anh ở dạng cấp cao chưa, có viết được bài văn nào ở dạng cấp cao chưa hay là chỉ viết được những thứ cơ bản.

PHẦN 5: LỊCH HỌC CƠ BẢN CHO NGƯỜI MỚI BẮT ĐẦU

COMING TOGETHER IS A BEGINNING, KEEPING TOGETHER IS PROGRESS, WORKING TOGETHER IS SUCCESS

-Mỗi ngày 4 giờ

-Thời gian: 2 năm là hoàn thành.

6 tháng đầu trong đó: (Tháng 1 đến tháng 6)

- 2 Tháng 20 ngày đầu tiên (80 ngày)

1.Nghe Listening 1 và 2 : Mỗi ngày nghe 10 bài, mỗi bài nghe 10 lần trong vòng 10 ngày. Sau 10 ngày chuyển sang 10 bài kế tiếp.

2.Học phát âm bộ American Spoken English, Pronunciation Workshop và Mastering the American Accents. 1 giờ 1 ngày.

3.Xem phim Friends 2 tập 1 ngày.

-1 tháng 18 ngày tiếp theo (48 ngày kế tiếp)

1.Nghe lại Listening 2 và nghe thêm Listening 3: Mỗi ngày nghe 10 bài, mỗi bài 8 lần trong vòng 12 ngày. Sau 12 ngày chuyển sang 10 bài kế tiếp.

2.Đọc lại Listening 1 to thành tiếng. Mỗi ngày đọc 10 bài, mỗi bài đọc 2 lần trong 12 ngày. Sau 12 ngày chuyển sang 10 bài kế tiếp.

3.Xem phim Friends 2 tập 1 ngày.

-2 Tháng kế tiếp (60 ngày kế tiếp)

1.Nghe lại Listening 3 và nghe thêm Listening 4: Mỗi ngày nghe 10 bài, mỗi bài 6 lần trong vòng 15 ngày. Sau 15 ngày chuyển sang 10 bài kế tiếp.

2.Đọc lại Listening 2 to thành tiếng.Mỗi ngày đọc 10 bài, mỗi bài 2 lần trong 15 ngày. Sau 15 ngày chuyển sang 10 bài kế tiếp.

3.Chép lại Listening 1. Mỗi ngày chép 1 bài, mỗi bài chép ít nhất 2 lần.Bài nào chép xong thì học thuộc luôn.

4.Xem phim Friends 2 tập 1 ngày.

-4 tháng tiếp theo (Tháng thứ 7 đến tháng thứ 10)

1.Nghe 30 bài Ministory. Mỗi ngày nghe 3 bài, mỗi bài 4 lần trong 12 ngày.Sau 12 ngày chuyển 3 bài mới.

2.Đọc lại Listening 3 và 4 to thành tiếng.Mỗi ngày đọc 10 bài, mỗi bài 2 lần trong 12 ngày.Sau 12 ngày chuyển 10 bài mới.

3.Chép lại Listening 2, 3, 4. Mỗi ngày chép một bài, mỗi bài chép ít nhất 2 lần.Bài nào chép xong thì học thuộc luôn.

4.Sau khi đọc xong Listening thì tiến hành đọc lại Ministory 1-6. Mỗi ngày đọc 3 bài, mỗi bài 1 lần trong 12 ngày. Sau 12 ngày chuyển sang 3 bài mới.

5. Xem 2 tập phim Friends một ngày.

-2 Tháng tiếp theo (Tháng thứ 11 và tháng thứ 12)

1.Nghe 22 bài POV. Mỗi ngày nghe 7 bài, mỗi bài 2 lần trong 20 ngày. Sau 20 ngày thì chuyển sang 7 bài mới.

2.Đọc lại Ministory 7-24 to thành tiếng.Mỗi ngày đọc 3 bài, mỗi bài 1 lần trong 10 ngày. Sau 10 ngày chuyển sang 3 bài kế tiếp.

3.Bài Ministory nào đã đọc xong rồi thì chuyển qua viết. 2 ngày chép một bài, mỗi bài chép 1 lần.

4. Xem phim Friends 2 tập 1 ngày.

-4 tháng tiếp theo(Tháng thứ 13-Tháng thứ 16)

1.Nghe 30 bài Mainstory. Mỗi ngày nghe 3 bài, mỗi bài 4 lần trong vòng 12 ngày. Sau 12 ngày chuyển 3 bài mới.

2.Đọc lại Ministory 25-30. Mỗi ngày đọc 3 bài, mỗi bài 1 lần trong 10 ngày. Sau 10 ngày chuyển 3 bài mới

3.Sau khi đọc xong Ministory thì tiến hàng đọc lại 22 bài POV. Mỗi ngày đọc 7 bài, mỗi bài 1 lần trong 10 ngày. Sau 10 ngày chuyển qua 7 bài mới

4.Sau khi đọc xong POV tiến hành đọc lại Mainstory 1-21. Mỗi ngày đọc 3 bài, mỗi bài 1 lần trong 10 ngày. Sau 10 ngày chuyển 3 bài mới

5.Chép lại các bài Ministory và POV. Cách chép như trên.

6.Xem phim Friends 2 tập 1 ngày.

-2 Tháng tiếp theo (Tháng thứ 17-tháng thứ 18)

1.Nghe 30 bài Vocab. Mỗi ngày nghe 5 bài, mỗi bài 4 lần trong vòng 10 ngày. Sau 10 ngày chuyển qua 5 bài mới.

2.Đọc lại Mainstory 22-30. Mỗi ngày đọc 3 bài, mỗi bài 1 lần trong 10 ngày. Sau 10 ngày chuyển 3 bài mới.

3.Sau khi đọc xong Mainstory thì tiến hành đọc lại các bài Vocab 1-15. Mỗi ngày đọc 5 bài, mỗi bài 1 lần trong 10 ngày. Sau 10 ngày chuyển 5 bài mới.

4.Chép lại POV (nếu vẫn còn) và Mainstory theo cách trên.

5. Xem phim Friends 2 tập 1 ngày.

-6 Tháng cuối(Tháng thứ 19- Tháng thứ 24)

1.Nghe truyện audio. Ngày nghe ít nhất 2 giờ. Mỗi cuốn nghe ít nhất 2 lần rồi bỏ luôn. Vừa nghe vừa nhìn vào file PDF. Bạn đọc dựa vào độ dài từng truyện để tự sắp xếp số lượng truyện phải nghe trong 1 ngày.

2. Đọc nốt các bài Vocab còn lại. Cách đọc như cũ.

3.Sau khi đọc xong 30 bài Vocab thì tiến hàng đọc lại Ministory và POV để giữ phong độ

4. Chép lại nốt các bài Mainstory và 30 bài Vocab theo cách như cũ.

5. Xem 2 tập phim Friends một ngày.

Một số lưu ý của Doremon về cách học

1.Về học phát âm

Để tốt nhất thì các bạn nên kiên trì như sau: học mỗi bộ phát âm 3 lần có nghĩa là:

1.Học bộ MAA từ đầu đến cuối, sau đó lập lại 2 lần nữa cho đủ 3. Chứ không thể nào nghe và đọc 1 lần xong rồi vứt đâu.

2.Bộ số 2 thì không cần, vì cái này bổ sung những âm còn thiếu thôi, nếu em thấy âm nào đã được bộ 1 hướng dẫn kỹ và em học rồi thì bỏ qua.

3.Bộ số 3-không có hình ảnh, cái này cũng quan trọng. Học 3 lần.

2.Cách viết lại các bài đã nghe

Cách viết lại các bài đã nghe: sau khi bạn đã đọc đi đọc lại thì lúc này viết lại cái bài đó như là bạn chép phạt. Có nghĩa là nhìn vào transcript và đọc rồi chép-giống như bạn chép bài bằng Tiếng Việt.

Doremon lấy ví dụ như bạn chép đoạn văn này:

B : Mom, can I get a puppy?

W: No, Billy. Taking care of a pet is a big responsibility.

B : I promise to take good care of him, and you won't have to remind me to do things for him.

W: A dog isn't a toy that you play with for awhile. He will be part of our life for the next 10 or 20 years. He is a living creature.

Cách chép hiệu quả như sau:

1. Đọc câu đầu tiên thành tiếng "Mom, can I get a puppy?" - bạn sẽ đọc được do bạn tập đọc rồi.

2. Chép lại câu đó lên giấy. Từ nào không hiểu thì tra từ điển từ đó và chép nó nhiều hơn.

3. Cứ làm như thế cho đến khi chép hết bài.

4. Sau khi đã chép xong lần 1 thì nhìn vào transcript tiếp tục để chép lại từ đầu đến cuối lần 2.

5. Xong giai đoạn chép-ai chăm chỉ thì có thể chép 3 đến 4 lần.

3.Tác dụng của giáo trình

Nhân đây Doremon nói thêm cho các bạn tác dụng của những giáo trình để từ đó các bạn thấy nếu bỏ sót cái nào thì kỹ xảo đó của các bạn nó sẽ yếu thôi.

1.Luyện 3 cái phát âm là để đọc cho đúng âm, những từ đơn.

2.Đọc lại cái bài của LPTD và EE là để luyện đọc, mục đích là đọc trôi chảy câu dài, cả bài… để sau này các bạn có thể nói lưu loát Tiếng Anh như người bản xứ, và nó giúp hình thành nên phản xạ.

3.Xem phim Friends là để: thấm Tiếng Anh bằng cảm xúc, tăng khả năng nghe và hiểu không cần dịch, giúp làm quen với ngôn ngữ sống thực sự…

4.Việc đọc truyện thiếu nhi: giúp các bạn tập đọc dần những cuốn truyện cơ bản…làm nền tảng để sau này đọc các loại sách cấp cao Tiếng Anh mà không cần dịch.

5. Việc viết lại và học thuộc LPTD và EE giúp các bạn có được vốn từ vựng căn bản.

Bởi vậy nếu ai bỏ sót những thứ sau:

1.Bỏ sót 1 và 2: hậu quả sau này là khả năng nói của các bạn cực kỳ kém.

2.Bỏ sót xem phim: hậu quả là khả năng hiểu không cần dịch cũng kém, không nghe kịp tốc độ nói của người bản xứ, phản xạ không tốt…

3.Bỏ sót đọc truyện thiếu nhi: hậu quả là sau này không thể nào đọc sách cấp cao Tiếng Anh mà không cần dịch dễ dàng.

4.Bỏ sót không viết lại và học thuộc từ vựng của LPTD, EE: hậu quả là ít có từ vựng, khả năng hiểu không cần dịch kém.

Mục đích của phần 2 là bổ sung chỗ thiếu sót của phần 1:

1. Tăng từ vựng.

2. Tăng slang, idiom.

3. Tăng khả năng hiểu không cần dịch.

4. Tập trung vào việc luyện viết và phản xạ.

Cho nên những ai học hết phần 1 theo đúng Doremon chỉ thì các bạn mới đủ sức học tiếp phần 2 và hoàn thiện cả 4 kỹ năng: nghe, nói, đọc, viết.

Những ai bỏ sót phần nào thì các bạn phải chấp nhập: các bạn bị yếu ở kỹ xảo nào đó trong nghe, nói, đọc, viết

PHẦN 6: CÁC CÂU HỎI THƯỜNG GẶP

CONTINUOUS LEARNING IS THE MINIMUM REQUIREMENT FOR SUCCESS IN ANY FIELD

Câu hỏi 1

Bạn có thể chia sẻ phương pháp luyện phát âm được không, một âm nên học bao lâu?

Trả lời 1

Trong 3 cái luyện phát âm mà Doremon đã cung cấp, thì có 2 cái có video và như đã nói là học 2 cái này trước. Cách học là nhìn vào thầy giáo trong video phát âm như thế nào thì ta làm theo thế đó, và chú ý đặc điểm sau:

-Cách uốn lưỡi trong Tiếng Anh hoàn toàn khác với Tiếng Việt. Nếu ai đó có xem phim thì hãy so sánh, khi nói thì cái miệng của người Việt khác với người Anh, Mỹ. Cho nên để đạt được sự hoàn hảo thì hãy tập uốn lưỡi, trong video có chỉ.

VD: âm th là âm khó uốn lưỡi nhất như math, teeth, tooth... Nếu các bạn không uốn lưỡi đúng thì khi nói người Anh, Mỹ họ vẫn nghe được từ này, nhưng nó dở thôi... Còn muốn cho hay, muốn cho giống người bản xứ thì cái miệng khi nói từ đó như thế nào, vị trí lưỡi ra làm sao thì trong video có chỉ rất rõ.

- Chú ý các qui luật về đọc âm nối trong Tiếng Anh

Vd: who is he? đọc y chang là who is she? vì họ đọc từ is nối với he= i she. Còn làm sao phân biệt được thì lên cao mới biết.

Vd: I like her (tạm đọc ai lai kơ) vì họ đọc nối= I li ker (bỏ âm e và h).

Cho nên các bạn phải biết các qui tắc đọc các âm nối, vì ít khi nào người Anh, Mỹ đọc 1 câu giống như là từ đơn. Còn nối như thế nào thì trong mấy cái phát âm có chỉ.

Vd: I like them (đọc từng từ đơn là ai lai them), còn khi đọc nối lại thì có người đọc là ai lai kùm (I li kem).

Còn khi nào đọc nối, khi nào đọc đơn thì tuỳ vào mỗi người, ai thích sao đọc vậy.

-Một từ trong tiếng Anh có nhiều cách nói

VD: I will-có 3 cách đọc, our: có 3 cách đọc.

Còn đọc như thế nào thì học nhiều mới biết

-Câu hỏi nào thì đọc lên giọng, câu hỏi nào thì đọc bình thường...

....

Còn nhiều cái chú ý nữa, tất cả những điều này đều có nói hết trong 3 cái phát âm. Còn họ chỉ như thế nào thì người học phải tự tìm hiểu.

Lưu ý: Đây là 1 điều mà hầu hết các giáo viên không phải bản xứ đều đáng bị phê bình, câu nói này không phải của Doremon, mà là của các giáo viên bản xứ: họ yêu cầu học sinh quá cao-kết quả của việc học ngữ pháp là đây.

Có rất nhiều học trò của AJ Hoge luôn than phiền về việc phát âm cũng như ngữ pháp của mình. Mỗi lần nghe tới điều này thì AJ Hoge bảo chúng ta hãy gào to câu thần chú này: **THIS IS BULLSHIT**.

Chúng ta là con người chứ không phải là thánh, cho nên việc gặp phải sai lầm là hoàn toàn bình thường. Ngay cả bản thân AJ Hoge cũng thừa nhận, có nhiều từ ông ta nói nhanh thì thế nào cũng bị vấp, viết sai chính tả hay ngữ pháp là hoàn toàn bình thường, đọc bài văn nào đó có hiểu sai thì cũng là bình thường.

Thế nhưng các giáo viên không phải bản xứ luôn phê bình học trò rằng phải đặt cái từ này đúng ở chỗ này, chỗ này là phải thêm s, chỗ này phải dịch như thế này- Không ai có được cảm giác tự tin cũng như ham học khi suốt ngày cứ bị nhồi nhét những thứ vớ vẩn như thế.

Bởi vậy trong quá trình học các bạn hãy chú ý: các bạn là người nhập môn, nên việc phát âm có không đúng, có dở, việc nghe mà không hiểu, việc viết sai ngữ pháp, việc hiểu không đúng bài văn... **là điều hoàn toàn bình thường**, không có gì mà phải nản lòng hay tự trách mình yếu, mình dở ở đây.

Cái mà các bạn phải làm được là: phương pháp Kaizen way-nước chảy đá mòn. Hôm nay tôi phát âm dở, tôi nghe không đúng, tôi hiểu bị sai... thì phấn đấu để rồi 2, 3... tháng sau mọi thứ sẽ tốt hơn 1 chút và cứ thế cho tới suốt đời.

Cho nên câu hỏi 1 âm đọc trong bao lâu thì tuỳ các bạn, muốn giỏi nhiều, muốn đọc cho giống người bản xứ thì tập nhiều, còn không thì vừa phải-điều này là tự do cá nhân không ai ép buộc.

Câu hỏi 2

Người Việt bị kẹt khi nói và khi phát âm ở 3 điểm sau:

1. Không xác định trọng âm cho nên nói hay đọc cứ bị đều đều, phẳng lỳ. Ví dụ, chữ incredible người VN mình đọc là "in cờ rê đi bô" nhưng thật ra trọng âm nằm ở "cờ rế" cho nên phải đọc là "ìn cờ rế đi bồ".

2. Không phát âm rõ âm đuôi cho nên người bản xứ không hiểu mình nói cái gì. Ví dụ: paint (sơn) và pain (đau). Người Việt thường lờ âm đuôi "t" và "n" kia cho nên dân bản xứ không biết mình "đau" hay mình "sơn".

3. Không phát âm rõ các âm "th" (this, that, then...), "qu" (require, request...), "pr" (price, prize....) ...v..v...

Cấu trúc lưỡi hay miệng là một chuyện nhưng luyện vẫn được. Những đứa bé sang Mỹ, Úc, Anh.... từ nhỏ mặc dù sinh ở VN và có cha mẹ là người Việt vẫn phát âm chuẩn 100%.

Trả lời 2

Những lo lắng trên hoàn toàn không có cơ sở nếu các bạn học theo phương pháp này. Doremon phải khẳng định điều này để bạn đọc hoàn toàn yên tâm, cũng như lạc quan trên con đường thành công của mình.

Các bạn hãy nhớ đến kết luận 80% là niềm tin, sự hưng phấn, sự kiên trì... cho nên nếu trình bày các khó khăn ra thì các bạn đã có phần nhụt chí.

Đương nhiên không phải muốn bác bỏ cái gì cũng được nếu nó không có cơ sở. Và đây là cơ sở để phủ nhận các khó khăn trong việc nói mà câu hỏi trên đưa ra:

1. Các bạn học 3 cái phát âm mà Doremon giới thiệu thì họ cũng có hướng dẫn rất cẩn thận và nhiệm vụ của các bạn là không cần biết trọng âm nó nằm như thế nào (vì phiền phức), cái mà các bạn cần làm là ráng đọc cho giống người bản xứ là được.

Đương nhiên chẳng người bản xứ nào đọc incredible là "in cờ rê đi bô" cả. Doremon nhắc lại, các bạn phải đọc cho giống họ, có nghĩa là chỗ nào lên giọng, chỗ nào xuống giọng, chỗ nào nhấn mạnh... từ nào, câu nào đọc rên rĩ, từ nào câu nào đọc buồn thảm... Thuận theo tự nhiên là như thế, chẳng cần nhớ những cái không đáng nhớ.

2. Có rất rất là nhiều từ mà người Mỹ khi đọc ở dạng đơn thì nó có rõ âm đuôi, còn khi đọc trong 1 câu thì hoàn toàn không có, cho nên các bạn sẽ phát hiện ra được, có nhiều từ họ đọc hoàn toàn như nhau.

Lúc này cái cách để các bạn phân biệt là dựa vào cái nghĩa, dựa vào các từ đi kèm với nó... và các bạn yên tâm, các bạn diễn tả thì người bản xứ họ sẽ hiểu, chẳng ai hiểu nhầm đâu mà lo, còn ta mà không muốn hiểu nhầm họ thì như đã nói.

VD: pain (đau) và paint (sơn)

I'm in pain (tôi bị đau)

I'm painting (tôi đang sơn, vẽ...)

Các bạn thấy 2 câu này đọc hoàn toàn khác nhau, bởi vì nó không đứng 1 mình, mà nó còn đi kèm với những từ mà chỉ có nó mới đi được.

Cao cấp hơn nữa là dựa vào ngữ cảnh, dựa vào cảm xúc người nói, dựa vào công việc họ đang làm.

Như đã nói tiếng Mỹ thì can (có thể) và can't (không thể) đều đọc là cen, có những người họ cố tình đọc để ta phân biệt được thì không nói làm gì. Cho nên muốn phân biệt thì phải dựa vào tình huống.

Vd: Ai đó nói I cen believe it (thì cái cen này là can't-Tôi không thể tin được), bởi vì chưa bao giờ mà Doremon gặp cái câu đó mà cen là can=có thể-cái này người bản xứ của Mỹ họ giải thích đấy nhé).

Hoặc dựa vào cảm xúc

A: Can you do it? (Câu hỏi này đọc lên giọng: cen you đù ít?: bạn có thể làm nó được không?)

B: I cen

Nếu B nói I cen mà kèm theo sự tự hào, tự tin... thì câu này là tôi có thể.

Ngược lại nếu B nói I cen mà mặt buồn thiu... thì câu này là tôi không thể.

Đây là 1 vài ví dụ để các bạn thấy. Có rất nhiều từ người Mỹ khi đọc trong 1 câu thì nó giống nhau, cho nên thể phân biệt được thì phải dựa vào từ đi kèm, hoàn cảnh cụ thể... Mà để làm điều này thì các bạn cứ nghe nhiều, học nhiều thì tự nhiên nó phân biệt được thôi. Cho nên chẳng có gì mà phải khó khăn ở đây cả.

Còn trường hợp không phân biệt được, như can và can't, thì người bản xứ họ cũng giải thích, các bạn nhầm lẫn là chuyện bình thường vì họ cũng vậy, cho nên không hiểu thì cứ hỏi lại câu này:

What do you mean? Can or can not?

Lúc này họ mới nói rõ: đọc là cen not hay cen

3. Cái khó khăn số 3 như trình bày, thì Doremon có nói, các bạn luyện nhiều thì

giỏi nhiều, còn không thì nó dở, nhưng yên tâm người bản xứ họ sẽ hiểu. Vì đã trình bày rồi, trong 1 câu thì còn có các từ đi kèm với nó, hoàn cảnh...

Câu hỏi 3

Sau khi em nghe xong mà chẳng nhớ gì trong đầu, vậy phương pháp có vấn đề hay không ?

Trả lời 3

Ai hỏi câu này là vẫn chưa hiểu được các bài viết, cụ thể là ở Nguyên lý chuyển hoá lượng chất.

Hãy nhìn vào những đứa bé mới ra đời, ngày nào nó cũng nghe cha mẹ, người thân của nó nói chuyện, nhưng nó có hiểu, có biết được chút gì không?

Phương pháp này cũng vậy, các bạn nghe xong mà chẳng đọng lại trong đầu chút gì là chuyện bình thường, nhưng cái mà các bạn có được là: bộ não sẽ thích nghi dần với các tần số âm thanh của Tiếng Anh. Còn những cái bài mà các bạn nghe đi nghe lại, mặc dù không nhớ được gì, nhưng yên tâm nó vẫn nằm hết trong não chứ không mất đâu mà lo-cụ thể là nằm ở phần tiềm thức. Khi nào các bạn nghe, nói, viết đủ nhiều thì lúc đó ý thức mới đủ sức "moi" nó lên. Đọc lại bài Repetition and Distinction giùm.

Giống như 1 đứa trẻ, nó cứ nghe người ta nói, rồi khi thời gian trôi qua, đến 1 lúc nào đó thì "tự nhiên" nó bắt đầu bi bô nói được những thứ cơ bản, sau đó cứ lớn lên dần rồi nói được mấy thứ phức tạp.

Lấy ví dụ về bản thân mỗi người đọc bài này. Nếu ai chưa được học Triết học thì các bạn nghe người ta bàn về chủ đề này, các bạn có "biết và hiểu" được cái gì không? Muốn biết và hiểu thì cũng cần thời gian để thấm từ từ .

Nếu ai đó bảo rằng tại sao tôi học theo phương pháp này vài tuần thậm chí là vài tháng mà vẫn chưa tiến bộ thì hãy hỏi lại câu này: **Mình đã hiểu hết được nội dung chưa?** Và ở bài Repetition and Distinction có trả lời cho các bạn câu hỏi: vì sao tôi thất bại?

Câu hỏi 4

Anh có thể nói rõ hơn về điều này được không ạ:

“Nếu các bạn cố gắng dịch để hiểu sát nghĩa như ở Trường Học hay Trung Tâm, thì các bạn đã đi ngược lại phương pháp: hiểu Tiếng Anh bằng chính Tiếng Anh.”. Vậy em phải hiểu theo cách nào?

Em cảm ơn anh.

Trả lời 4

Giả sử các bạn đọc được đoạn văn bằng Tiếng Anh này:

Richard Bandler (1 trong những người sáng lập ra NLP) wrote: "... Looking back on what you've read so far, what I have presented here is a variety of ways of organizing your internal world so you have more control over what your brain does. It's essential that you have more control over how you feel and so more control over what you do. If you change the way you think, it changes the way you feel, which changes the way you act...

Your brain runs all the time, and it's either going to run in the direction you want it to go or it's going to run all over the place. If you don't do things to control your thoughts and control what pictures you make, then you won't be feeling as good as you can be feeling. It's important to organize and manage your thoughts, your time...

The more you learn to put volume controls on your internal voices and to place pictures methodically, to choose what you're going to believe and what you're not going to believe, the more you're in charge of your own mental processes, the more you'll be in charge of your life....

This book is simply this: my suggestions to control yourself, in a good way, not so controlled you can't do what you want, but so you aim your life. If you aim your thoughts and you aim your feelings and you aim your conscious and your unconscious desires in the same direction, **there's literally nothing that humans can't accomplish**"

Đoạn văn này có thể nói là đã bộc lộ tất cả những gì mà môn NLP-Neuro Linguistic Programming muốn làm.

Bây giờ để hiểu được đoạn văn này thì theo những gì các bạn học trên trường hay trung tâm:

1. Hiểu được nghĩa của từng từ.

2. Hiểu được cấu trúc của câu.

3. Dịch qua Tiếng Việt (đương nhiên ai dịch càng hay càng đúng thì việc hiểu sẽ càng chính xác dễ dàng).

Nhưng việc hiểu như vậy không phải là mục đích của phương pháp này

Riêng Doremon, Doremon hiểu đoạn văn này theo đúng những gì mà ngôn từ Tiếng Anh diễn đạt (đương nhiên trình độ Tiếng Anh càng cao thì việc hiểu sẽ càng sâu, càng đúng.... giống như Tiếng Việt).

Cho nên đối với các bạn nếu như các bạn không có được lượng từ vựng căn bản, hiểu các câu căn bản... **thì các bạn không thể nào hiểu được đoạn văn này ngoài cách dịch sang tiếng Việt**, nhưng Doremon như đã nói: không khuyên các bạn làm điều này. Có nghĩa là các bạn phải chấp nhận: **hoàn toàn không hiểu gì về đoạn văn này hoặc hiểu sai, hiểu mơ hồ...**

Cho nên lịch học Doremon đã xếp cho các bạn: từ thấp lên cao, từ căn bản đến phức tạp:

1. Đầu tiên luyện phát âm-để đọc đúng từ.

2. Nghe Listening_Practice_Through_Dictation-toàn các bài ngắn và đơn giản, và việc học cái này cũng nhắc lại.

-Nghe đi nghe lại không được tra từ điển -mục tiêu là để biết được các từ, các bài... đọc như thế nào mà không cần quan tâm đến cái nghĩa và để thấm được phần nào cảm xúc của Tiếng Anh thông qua việc nghe.

-Đọc đi đọc lại không được tra từ điển-mục tiêu là để bắt chước người ta và thấm

phần nào cảm xúc của Tiếng Anh-tới lúc này các bạn vẫn có thể là không hiểu gì hoặc hiểu rất mơ hồ về cái bài.

-Viết lại những bài đã nghe đi nghe lại, đọc đi đọc lại và chỗ nào không hiểu thì hãy tra từ điển-mục tiêu là để các bạn hiểu được cái bài-có thể là mơ hồ hoặc rõ ràng, nhưng đảm bảo là phải hiểu, và hiểu sai hay hiểu đúng thì chưa cần quan tâm.

-Hoặc thuộc lòng cái bài đó-đọc lại mà không cần nhìn vào transcript và biết phần nào cái nghĩa của bài.

3. Xem phim có sub để thấm được các cảm xúc trong Tiếng Anh...

.....

Và sau khi học xong phần 1 thì các bạn đã đạt được trình độ như đã nêu.

Cho nên những ai học theo phương pháp này khá lâu các bạn sẽ gặp hiện tượng: xem phim hay nghe đoạn văn gì đó thì các bạn hiểu được phần nào hay ý chính... mà không cần dịch qua Tiếng Việt-những đứa trẻ bản xứ (nói Tiếng Anh...) thì giai đoạn đầu nó cũng như thế-nó hiểu được ý của người khác muốn nói nhưng ở mức độ mơ hồ.

Ví dụ nếu các bạn nói bằng Tiếng Việt cho 1 đứa bé Việt Nam khoảng 5-7 tuổi thì đưa nhiên các bạn phải nói chậm, rõ ràng, dùng các từ đơn giản dễ hiểu.

Quá trình học theo phương pháp này cũng tương tự: **Các bạn phải hiểu Tiếng Anh bằng chính Tiếng Anh** và quá trình tiến bộ của các bạn sẽ như thế này:

1. Biết được cái từ đó đọc thế nào và hoàn toàn không biết gì về cái nghĩa.

2. Đọc được cái từ đó như người bản xứ và cảm nhận dần cảm xúc của cái từ-có thể lúc này vẫn chưa hiểu được nghĩa.

3. Đọc được cái từ, cái bài, có được phần nào cảm xúc của nó và hiểu được cái từ, cái bài ở mức độ nào đó.

4. Hiểu mơ hồ, hiểu sai...

5. Hiểu rõ ràng hơn chút nữa, hiểu đúng hơn chút nữa...

..... Và cứ thể cho tới khi nào các bạn dùng được Tiếng Anh như tiếng mẹ đẻ (Tiếng Việt).

Doremon phải trình bày cụ thể để các bạn khỏi phải băn khoăn, vì rất có thể các bạn học theo phương pháp này được 6 tháng hay 1 năm nhưng các bạn vẫn không thể nào hiểu được chính xác nghĩa của 1 câu hay 1 đoạn văn nào đó.

Trong khi đó những người học theo phương pháp cũ họ hiểu được chỉ trong vòng 1 ngày lên trường hay Trung Tâm (vì nhờ dịch Tiếng Anh sang Tiếng Việt).

Ví dụ đoạn này:

"There is a science of getting rich, and it is an exact science, like algebra or arithmetic. There are certain laws which govern the process of acquiring riches, and once these laws are learned and obeyed by anyone, that person will get rich with mathematical certainty"

Doremon tạm dịch nó sang Tiếng Việt để các bạn hiểu bởi vì hồi giờ Doremon rất ghét việc dịch, và Doremon không dịch theo nguyên nghĩa của từng chữ đâu:

"Có 1 bộ môn khoa học về làm giàu và nó chính xác như là 1 môn khoa học, tương tự toán học... Có những qui luật chi phối quá trình làm giàu và một khi ai đó phát hiện ra và làm theo nó thì người đó sẽ đạt được sự giàu sang".

Việc dịch như thế sẽ giúp cho 1 người không biết gì về Tiếng Anh có thể hiểu được những đoạn văn ở dạng cấp cao-nhưng Doremon vẫn nhắc lại: **đây không phải là mục đích của phương pháp**.

Vì tai hại của kiểu học đó thì không cần bàn cũng biết, cho nên Doremon có thể nói với các bạn rằng: hầu hết những người được thừa nhận là giỏi Tiếng Anh cũng như đang đứng lớp hay trung tâm đều có vấn đề trong việc dùng Tiếng Anh.

Cụ thể các bạn học Tiếng Anh để làm các gì: nếu chỉ để làm mấy bài test, lấy được cái bằng thì Doremon không có gì bàn cãi.

Còn phương pháp này cũng như Doremon không phải học Tiếng Anh để làm mấy cái thứ đó, vậy để làm thứ gì: tiếp thu tri thức nhân loại bằng Tiếng Anh-vì hầu như những tri thức cao cấp và có giá trị nhất đều bằng Tiếng Anh.

Cụ thể nếu các bạn học theo phương pháp cũ thì việc các bạn muốn nghe thời sự thế giới bằng Tiếng Anh hay nghe Anthony Robbins động viên tinh thần... thì Doremon đảm bảo rằng các bạn không làm được điều này, vì những người này họ nói là cho dân bản xứ nghe chứ không phải họ cố tình nói để cho dân học Tiếng Anh nghe, cho nên các bạn phải đạt đến cấp độ bản xứ thì may ra-ai không tin thì dù các bạn có là giáo viên hay gì gì đó thì cứ thử download mấy audio của Anthony Robbins về nghe thử có hiểu cũng như nghe kịp tốc độ nói của ông ta hay không.

Đọc sách bằng Tiếng Anh-nếu các bạn đọc mà phải dịch qua Tiếng Việt thì 1 ngày các bạn đọc được mấy cuốn và các bạn sẽ rất nản bởi vì các bạn không cảm nhận được cái hay, cái đẹp của ngôn từ Tiếng Anh.

Không biết các cao thủ Tiếng Anh khác như thế nào, riêng Doremon nếu dư thời gian thì 1 ngày Doremon có thể đọc xong 1 cuốn bằng Tiếng Anh dày khoảng 300 trang. Còn giả sử người khác đọc 1 cuốn sách Tiếng Anh dày khoảng 300 trang trong bao lâu? Hay là chỉ đọc được mấy cái hội thoại cũng như tin tức khoảng vài dòng hay vài trang sau đó cho rằng mình giỏi Tiếng Anh.

Đương nhiên Doremon nêu ra như thế không phải để tự cho rằng mình là giỏi và hạ thấp người khác, bởi vì thông qua những gì Doremon đã viết thì các bạn cũng biết Doremon không phải là người có tính cách này. Cái mà Doremon muốn nhấn mạnh: chỉ có lên tới trình độ dùng Tiếng Anh như người bản xứ-hiểu Tiếng Anh bằng chính Tiếng Anh thì các bạn mới thực sự biết được giá trị của nó.

Câu hỏi 5

Cách học của em là: mỗi bài em nghe 150 lần, rồi sau đấy tập đọc lại khoảng 50 lần, sau đó tập chép khoảng 1 lần. Tất cả em làm trong một ngày, qua ngày hôm sau lại làm như vậy với bài mới. Em dự đính khoảng 5,5 tháng là sẽ hoàn thành xong phần nghe này. Anh cho em hỏi cách học như vậy có hợp lí không ạ ?

Trả lời 5

Em học như thế không hiệu quả đâu.

Thay vì 1 ngày em học 1 bài 150 lần... sau đó bỏ luôn để qua bài mới thì em nên học nhiều bài 1 ngày, mỗi bài khoảng 5-10 lần thôi, nhưng cứ kéo dài cho đến 1-3 tháng.

Có nghĩa là 1 bài phải được lập đi lập lại từ 1-3 tháng, một ngày 5-10 lần là tốt nhất.

Câu hỏi 6

1.Em nhiễm ngữ pháp và tiếng Việt quá nặng rồi anh ơi.Như y anh nói thứ gì cũng biết,từ vựng em thuộc,nhưng không phát âm được,làm bài thi ở Đại học thì 8,9 là thường nhưng gặp người nước ngoài thì đứng như phật. Em học LTD mà vẫn tưởng tượng ra cái khung ngữ pháp. Không bỏ được anh ơi! Em cố gắng nghe ngày,nghe đêm; nhưng khi nghe em vẫn nghĩ tới Tiếng Việt. Em không biết lý do gì em lại như vậy. Mong anh "cứu" em với.

2.Trong quá trình học LTD em không có điều kiện để xem phim Sub English như anh nói. Như thế có ảnh hưởng lớn gì tới việc học LTD không anh?

3.Em học thuộc được Part 1 trong LTD rồi. Khả năng nhớ của em không tồi, nếu tĩnh tâm (Vào lúc sáng sớm hoặc khuya) em có thể đọc lại tất cả. Nhưng sáng ra lại chả nói được, cứ ấp a ấp úng.

Trả lời 6

Câu hỏi của em giải quyết như sau:

1. Vấn đề em gặp thì đó cũng là vấn đề của rất nhiều học trò của AJ Hoge, và ngay chính bản thân ông ta. AJ Hoge có kể rằng khi ông ta còn học theo phương pháp trên trường, thì ông ta cũng bỏ thời gian để học tiếng Tây Ban Nha, nhưng sau hơn 1 năm học lại không thu được gì. Sau đó ông ta lập ra Effortless English, và dùng cách này để học lại tiếng Tây Ban Nha, nhưng ông ta vẫn không thể quên được ngữ pháp và việc dịch-cho nên căn bệnh của em là phổ biến.

Việc trị nó như sau:

-Không đụng chạm đến ngữ pháp nữa-và cứ học theo phương pháp của anh, còn cái khung ngữ pháp nó cứ hiện ra thì kệ nó, lâu dần thì đâu cũng vào đấy thôi.

-Không đụng đến từ điển nữa chỗ nào không hiểu thì kệ nó, còn thói quen dịch thì cứ kệ nó, lâu dần nó sẽ mất thôi.

-Xem phim có sub liên tục mục tiêu là để cho bộ óc của em không có thời gian nghĩ đến ngữ pháp và việc dịch nữa.

2. Cái này như đã nói, và em cần phải có 1 chương trình đặc biệt để trị cách học cũ. Cái này như sau.

-Học lại 3 cái phát âm.

-Tăng cường xem phim có sub, hạn chế học cái LTD lại để dành thời gian xem phim. Vì em bây giờ cần phải trị thói quen dịch và ngữ pháp.

-Sau khi học xong 3 cái phát âm và xem phim được một thời gian, lúc này quay lại tăng cường học LTD và cứ thế.

3. Em và những ai đã học thuộc được LTD thì **không cần phải cố gắng theo kiểu nhớ không được quên**. Có nghĩa là nếu em học xong được 30 bài đầu và đọc thuộc lòng được nó, sau đó quên luôn đi không cần phải nhớ lại nữa.
Bởi vì đây chỉ mới là phần 1, còn những bài đã học thuộc lòng tuy em bỏ luôn nhưng nó vẫn cứ nằm trong bộ óc thôi. Và tất cả những thứ đó sẽ cung cấp cho em cái nền để học qua phần 2.

Cái này vẫn nhắc lại: phần 1 chỉ cung cấp cho các bạn cái khung cơ bản thôi, nhiệm vụ còn lại là của phần 2.

Câu hỏi 7

Cách học Effortless theo anh Mon:

Chỉ cần học phần Power English trong Effortless, thứ tự học như sau:

1. Học hết 30 bài MS trước, mục đích là cung cấp repetition ở thì quá khứ.

2. Học hết 20 bài POV, cung cấp một lượng lớn repetition ở thì tương lai và hoàn thành.

Tới đây là đã lặp rất nhiều lần các câu căn bản, các từ khó, và do đó trong bước học Main Text tiếp theo sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

3. Học Main Text, sẽ học thuộc hết 30 bài Main Text này. Nếu gặp từ khó vẫn chưa hiểu thì cứ để mặc, càng căm phẫn nó, càng thù dai vì mãi chưa hiểu chúng nó thì mới có cái cớ mà học Vocabulary Text.

4. Học Vocabulary Text.

Cách học mỗi bài trong MS, POV, Main text của Effortless như sau:

1. Mỗi bài nghe tối thiểu một tuần (mỗi ngày tối thiểu 3h).

2. Vừa nghe vừa nhìn text.

3. Đọc lại từng câu trong mỗi bài, lúc này là tuyện phát âm từng câu dài đây.

4. Lặp lại 3 bước trên cho mỗi bài trong MS, POV, Main text rồi chuyển qua bài kế tiếp, cứ vậy cho tới hết.

Em đang có chút băn khoăn là có trả lời các câu hỏi của AJ Hoge khi học MS không hay ta sẽ nghe và nhìn text thôi.

Trả lời 7

1. Hãy nhớ là nếu muốn học Effortless của AJ Hope thì phải học cho hết 160 bài của LTD, và phải đảm bảo lúc này em phải hiểu cho được các bài đó mà không được dịch, việc hiểu đúng hay hiểu sai, hiểu ít hay hiểu nhiều thì chưa cần quan

tâm. Mà muốn hiểu được nó thì hãy nhớ lấy 1 công đoạn: **chép lại các bài đã nghe đi nghe lại, đọc đi đọc lại và lúc này chỗ nào không hiểu thì hãy tra từ điển.**

2. Sau khi qua được 160 bài của LTD thì quên nó luôn đi không đụng tới nữa và lúc này em đã đạt được thành tựu sau:

-Phát âm và đọc được các từ đơn, các câu dài, các bài của LTD.

-Có được 1 lượng từ vựng cơ bản.

-Hiểu Tiếng Anh như Tiếng Việt mà không cần dịch ở cấp độ cơ bản.

-Nghe được Tiếng Anh ở cấp độ cơ bản.

3. Sau đó qua Effortless thì cũng lập lại tương tự như LTD, nhưng nó nâng cao hơn 1 vài chỗ:

-Ráng đọc các bài hay hơn nữa giống như AJ Hope vì AJ Hope ông ta đọc rất diễn cảm.

-Đọc lại được y chang các bài dài từ 4-9 trang.

-Làm quen với các từ mới khó và câu khó.

-Em không cần học thuộc bài Main Text đâu.

-Tiếp tục xem lại phim Friends.

-Em không cần trả lời các câu hỏi của AJ Hope vì cách học của anh nó khác hơn 1 chút.

-Chỉ học Power English trong Effortless.

4. Sau khi học hết Power English thì lúc này mới chuyển qua đọc sách thiếu nhi.

Câu hỏi 8

Cách học Effortless thì anh cũng đã nói là y hệt như cách học LPT.

Vậy đến khi học Effortless thì mình cũng làm y hệt thế hả anh ? Ví dụ nghe 5 bài Ministory đầu tiên trước, rồi đến khi nghe xong thì chuyển sang 5 bài mới rồi mới được đọc lại các bài đã nghe, hay là nghe bài nào thì tập đọc luôn bài đấy hả anh ?

Anh cho em hỏi câu nữa là nếu như là phải nghe bài mới rồi mới được đọc lại bài cũ thì đọc bao nhiêu bài ạ ? Vì dụ như em bây giờ nghe 10 bài trong vòng 1 tuần, mỗi bài nghe khoảng 120 lần. Trong 1 tuần nghe 10 bài đó thì đọc lại 10 bài liền kề trước mà mình đã nghe.

Trả lời 8

Anh nói học Effortless y hệt LPT là ở chỗ:

-Nghe đi nghe lại.

-Đọc đi đọc lại.

-Viết lại những bài đã nghe đi nghe lại, đọc đi đọc lại và chỗ nào không hiểu thì hãy tra từ điển.

-Không cần học thuộc lòng như LPT vì nó quá dài.

Còn việc em nghe mấy bài Ministory sau đó mới đọc là thì tuỳ em-cái này không ảnh hưởng nhiều đâu, nhưng anh đề nghị:

-Sau khi hết 160 bài của LPT thì bắt đầu nghe Ministory-trong thời gian này cứ tập đọc lại mấy bài của LPT-mục đích là để cho em ngày nào cũng phải đọc bài Tiếng Anh-đọc to thành tiếng.

-Sau khi nghe được khoảng 2 bài Ministory thì bỏ luôn LPT đi và bắt đầu tập đọc các bài của Ministory đã nghe đi nghe lại.

-Còn việc nghe Ministory cách nhanh nhất là thế này:

Trong cùng 1 ngày: Nghe bài 1 nhiều lần khoảng 5-10 lần/ngày. Nếu muốn nghe bài 2 thì khoảng 2-5 lần/ngày.

Cứ như thế cho đến khi nào em đọc đi đọc lại bài 1 thì bài 1 không còn nghe nữa mà chỉ đọc to thành tiếng thôi.

Lúc này tăng cường nghe bài 2 từ 5-10 lần/ngày và nghe thêm bài 3 từ 2-5 lần/ ngày....

Cứ như thế cho đến khi nào em đọc đi đọc lại bài 2 thì bài 2 không còn nghe nữa mà chỉ đọc to thành tiếng thôi.

Tương tự cho các bài tiếp theo.

Có nghĩa là bài nào mà em đã nghe nhiều và đọc lại thì không cần nghe nữa.

Cứ làm như thế cho đến khi nào nghe và đọc xong 30 bài, lúc này chuyển sang chép lại và tra từ điển để hiểu nghĩa.

Trong thời gian chép, có thể 1 ngày em chép 1 bài thôi thì lại bắt đầu nghe bài 1 của POV và đọc lại mấy bài Ministory.

Có nghĩa là em phải đảm bảo: ngày nào em cũng phải có bài để nghe, có bài để đọc lại, cho nên đừng nên chép bài nhiều quá mà hết thời gian.

Chèn vào đó là xem phim.

Trong giai đoạn chưa học xong Effortless thì **em không nên đọc sách** vì làm vậy chỉ tốn thời gian mà hiệu quả không cao. Sau khi xong được Effortless thì mới đọc sách, do lúc này:

-Có được từ vựng cơ bản của LPT và Effortless.

-Hiểu được cái bài mà không cần dịch ở cấp cơ bản.

Câu hỏi 9

Em định mỗi ngày học thuộc lòng 2 bài. Học thuộc bài nào thì viết ra giấy luôn bài đấy. Các bài nào đã học thuộc và chép ra giấy thì thôi không quan tâm đến làm gì nữa.

Anh cho em hỏi là em làm như thế có được không ạ ?

Em cám ơn anh nhiều !

Trả lời 9

Cách học của em không giống nguyên văn của anh. Nguyên văn của nó:

1. Nghe đi nghe lại.

2. Đọc đi đọc lại.

3. Viết lại những bài đã nghe đi nghe lại và đọc đi đọc lại, chỗ nào không hiểu thì tra từ điển-có nghĩa đây là giai đoạn giúp em hiểu được cái bài.

4. Học thuộc lòng bài đó.

Còn cách mà em nói thì thứ tự nó bị lộn ngược:

1. Học thuộc trước.

2. Viết ra giấy sau.

Hoặc có thể là em vừa học thuộc và vừa viết ra giấy...

Thế nhưng nó không có hiệu quả như nguyên văn của anh đâu vì:

1. Em học thuộc nhưng em không hiểu rõ hoặc hiểu rất mơ hồ về ý nghĩa cái bài.

2. Dẫn tới em học khó thuộc và thuộc rồi thì lại nhanh quên.

Câu hỏi 10

Em cám ơn anh ạ.Vậy là bây giờ em sẽ làm ngược lại, có nghĩa là viết ra giấy cho đến khi nào nhuần nhuyễn rồi mới học thuộc lòng phải không ạ ?

Trả lời 10

Đúng, những ai còn thắc mắc về việc viết ra giấy thì như sau:

1. Các bạn chép lại mấy bài đã nghe đi nghe lại, đọc đi đọc lại.

2. Chép được câu nào thì tra từ điển câu đó, có nghĩa là nếu câu nào có từ mới các bạn không hiểu thì tra từ điển, sau đó: ghi riêng từ mới đó khoảng 10 lần-để học thuộc từ mới luôn. Có nghĩa là trong quá trình chép bài từ trên xuống dưới cứ những từ hay câu nào mà các bạn đã biết nghĩa, thì chép 1 lần rồi bỏ qua, còn những từ các bạn không biết nghĩa thì chép lại từ đó nhiều hơn-khoảng 10 lần để học thuộc từ mới.

3. Cứ như thế cho đến khi chép hết bài.

4. Sau khi xong thì chép lại một lần nữa bài đó từ đầu đến cuối.

5. Sau đó mới tới học thuộc lòng.

Việc chép như thế có tác dụng:

-Giúp các bạn hiểu nghĩa rõ ràng hơn.

-Tăng khả năng thấm tiếng anh.

-Tập viết luôn.

-Học từ vựng luôn.

Để đạt hiệu quả cao thì 1 bài các bạn phải chép ít nhất 2 lần.

Câu hỏi 11

Anh Mon à, hiểu nghĩa từ ở đây là dịch sang Tiếng Việt để hiểu hay là hiểu bằng Tiếng Anh ạ?

Trả lời 11

Doremon viết rõ chỗ này, trong phương pháp của Doremon thì nó gồm 4 giai đoạn:

1. Nghe đi nghe lại không tra từ điển để làm quen với âm thanh và mặt chữ Tiếng Anh.

2. Đọc đi đọc lại không tra từđiển để luyện nói Tiếng Anh.

3. Viết lại và chỗ nào không hiểu thì tra từ điển **để dịch nó sang Tiếng Việt**. Có nghĩa là đây là công đoạn duy nhất mà các bạn dịch Tiếng Anh sang Tiếng Việt-dịch đúng hay sai thì chưa cần quan tâm. Giai đoạn này là cầu nối giữa 2 ngôn ngữ: Tiếng Anh và Tiếng Việt. Để đảm bảo các bạn phải hiểu được cái bài đó ở cấp độ cơ bản.

4. Học thuộc lòng-hoàn toàn không dịch qua Tiếng Việt, giống như các bạn học thuộc bài Tiếng Việt. Mục đích là để tăng khả năng hiểu Tiếng Anh mà không cần dịch.

Có nghĩa là các bạn cứ đi như thế thì theo thời gian khả năng hiểu Tiếng Anh mà không cần dịch nó cũng tăng theo. Đến 1 lúc nào đó khi các bạn thấy 1 từ mới Tiếng Anh **thì các bạn cũng phần nào hiểu được cái nghĩa của nó** nhờ những từ đi kèm hay hình ảnh **mà không cần phải tra từ điển để dịch sang Tiếng Việt.**

Để làm điều này thì cần phải có thời gian cho nên:

1. Đối với phần 1 thì các bạn còn dùng từ điển nhiều.

2. Sang phần 2 khi đã cóđược lượng từ vựng cơ bản thì lúc này các bạn sẽ ít dùng từ điển hơn.

Như những câu căn bản hay gặp: How are you? What the hell are you doing?-Những câu như thế này các bạn có cần dịch để hiểu không?

1. Có, phải dịch nếu như các bạn ít gặp.

2. Không cần dịch nếu như các bạn đã dùng nhiều.

Tương tự cho nên mục đích của phần 1 là giúp các bạn học những câu căn bản nhiều lần đến 1 lúc nào đó thì các bạn không cần dịch nó mà vẫn hiểu. Nhờ những câu, từ căn bản đó mà các bạn có thể hiểu nghĩa của những từ mới mà không cần tra từ điển.

TRẢ LỜI THẮC MẮC CHUNG

Các bạn hỏi về việc tại sao phải nghe và nhìn vào transcript cùng 1 lúc trong khi nếu học theo tự nhiên thì đứa bé nó chỉ có nghe và nghe thôi, có nghĩa là nó nghe bằng tai.

Doremon trước hết nói cho các bạn cái này:

-Việc những phương pháp mà các bạn đề cập như nghe mà không nói trong 1 năm...

-Những nhân vật nói đến 6 hay 8 thứ tiếng mà các bạn giới thiệu...

Tất cả những thứ này Doremon đã biết trước khi viết, cho nên:

-Những phương pháp của họ là hay đối với những ai chưa biết về phương pháp này.

-Việc "nổ" thì nó cũng có giới hạn của nó. Việc 1 người nói được 6 thứ tiếng thì theo các bạn họ nói như thế nào? Như các bạn nói được vài câu Tiếng Anh, đọc được vài dòng... hay viết được vài câu cơ bản thì đó cũng được xem là các bạn nói được Tiếng Anh.

-Doremon cũng có tìm hiểu về vấn đề "một người nói 6 thứ tiếng"-nổ thì cũng vừa thôi. Rất có thể bản thân họ không nổ nhưng người khác thì nổ giùm họ. Mỗi một thứ tiếng họ biết một chút thì cũng được xem là biết đến 6 thứ tiếng rồi. Nhưng việc biết như thế nó có giúp ích gì cho các bạn trong việc cải thiện đời sống ngoài việc "nổ" là ta biết 6 thứ tiếng.

Cho nên Doremon nhắc lại:

-Doremon chả là gì cả nhưng dù cho đó có là giáo sư hay những người nói tới 6 thứ tiếng cũng không thể nào giúp các bạn thành công trong Tiếng Anh nhanh bằng phương pháp này.

-Lí do của nó và vấn đề về việc vừa nghe vừa nhìn vào transcript**: nếu các bạn thật sự học theo tự nhiên như 1 đứa bé thì các bạn có biết mình tốn bao nhiêu thời gian để bắt đầu có thể dùng được Tiếng Anh một cách tạm ổn?**

Một đứa bé từ khi mới ra đời thì lợi thế của nó như sau:

-Bộ óc của nó như tờ giấy trắng cho nên tốc độ học của nó sẽ nhanh hơn chúng ta nhiều lần.

-Cả 1 ngày 24h nó chỉ học 1 ngôn ngữ chính là tiếng mẹ đẻ trong khi các bạn học được bao nhiêu giờ?

-Nó nghe nghe nghe... liên tục cho đến khi bi bô và đọc được cuốn sách là gần 8 tuổi-lúc này nó chỉ mới nói được mấy câu cơ bản và đọc được mấy cuốn sách thiếu nhi.

Vậy Doremon hỏi các bạn: **các bạn có muốn ngày nào cũng học Tiếng Anh liên tục cho tới 8 năm mới dùng được Tiếng Anh ở cấp độ trung bình?** Nếu muốn thì các bạn nên theo nguyên văn là học theo tư nhiên-học giống đứa bé là nghe nghe nghe... liên tục giống như những người khác đã chỉ hay những người cho là mình dùng được 6 thứ tiếng.

Một lần nữa Doremon nhắc lại:

-Các bạn vẫn chưa biết được giá trị thực sự của phương pháp và vẫn không nhận thấy sự khác biệt trong phương pháp của Doremon với người khác.

-Một công thức nấu ăn chỉ cần thay đổi 1 nguyên liệu thì kết quả nó hoàn toàn khác cho nên ai đó đừng nên vì sự thiếu hiểu biết của mình mà phát biểu rằng: **phương pháp này ai chả biết hay cái này đã có người khác làm rồi Doremon chỉ tóm tắt lại.**

-Doremon chỉ các bạn là phải **vừa nghe, vừa nhìn vào transcript và vừa luyện phát âm cùng lúc** mặc dù các bạn chỉ mới nhập môn với mục đích: **rút ngắn thời gian thành công cho các bạn.**

Còn vì sao lại vậy thì Doremon không giải thích nữa, bởi vì các bạn luyện xong xong như thế thì mỗi 1 thứ nó sẽ giúp thứ kia: như vừa nghe và vừa nhìn vào transcript thì nó giúp việc nghe rõ ràng và tốt hơn chỉ nghe và nghe rất nhiều lần, vì lúc này các bạn biết mình nghe từ nào, nó có hình dạng nào...

-Nếu các bạn học đúng như Doremon đã chỉ thì Doremon cam đoan sau 1 năm 6 tháng các bạn có thể đọc được sách Tiếng Anh ở dạng thiếu nhi và hiểu mà không cần dịch-có mấy ai làm được điều này. Hay những người giỏi Tiếng Anh họ vẫn phải dịch mới hiểu... Cái này Doremon cũng đã nói:

1. Việc dùng được Tiếng Anh nhưng dùng được ở cấp độ nào mới là vấn đề.

2. Việc các bạn thông thạo 2 ngôn ngữ thế nhưng thông thạo chúng ra sao thì lại khác. Có người được cho là giỏi Tiếng Anh nhưng không dùng được nó để cải thiện cuộc sống thì giỏi để làm gì, hay việc học này chỉ để khoe? Việc các bạn có bằng giỏi làm bài 10 điểm Tiếng Anh thế nhưng không dùng nó vào cuộc sống thì để làm gì?

3. Việc biết với việc làm được là hai thứ khác xa nhau.

4. Việc các bạn làm được, nhưng là được trong thời gian bao lâu thì nó cũng là thứ nên bàn.

Tóm lại phương châm của Doremon và cũng là của phương pháp này:

1. Đã học thì phải học cho nó tới bến có nghĩa là sau khi học xong nó thì các bạn dùng được để cải thiện cuộc sống của mình.

2. Phải thành công trong thời gian ngắn nhất, vì nếu để dùng được Tiếng Anh như Tiếng Việt mà mất 10 năm thì chắc cũng không ai đủ kiên trì, mặc dù các bạn biết rằng mình sẽ thành công.

Cho nên: các bạn hãy nhớ điều này

Những phương pháp, những công thức được người ta rao giảng mặc dù nó có đúng, có hay mà không dùng vào được thực tế thì tốt nhất cũng đừng nên bàn nếu như các bạn không muốn phí thời gian.

PHẦN 7: LỜI NHẮN NHỦ ĐẾN BẠN ĐỌC

THERE IS ONE THING STRONGER THAN ALL THE ARMIES OF THE WORLD, AND THAT IS AN IDEA WHOSE TIME HAS COME

Như vậy chúng ta đã cùng nhau đi hết cuốn sách này. Chúng tôi mong rằng bạn đọc có thể phần nào thấu hiểu những gì mà Doremon muốn truyền đạt và chúng tôi muốn làm

Nếu các bạn cảm thấy rằng cuốn sách này đã mang lại hi vọng sống cho các bạn, đã cung cấp cho các bạn một định hướng trong tương lai thì chúng tôi chỉ xin các bạn một điều: **hãy tặng cuốn sách này cho những người mà các bạn quan tâm nhất**

Đây là một món quà đầy ý nghĩa mà các bạn có thể làm được cho người khác, giống như chúng tôi đang làm cho các bạn và Doremon đã làm cho chúng tôi

Hãy cùng chung sức để mang lại hi vọng cho mọi người, mang lại niềm tin về một cuộc đời tốt đẹp cho người khác. Hãy cho đi để rồi được nhận lại, hãy dành những thứ tốt đẹp nhất cho người thân yêu của mình

…….

Xin cảm ơn tất cả các bạn đã đọc và cùng chia sẻ cuốn sách vô giá này, mong rằng mọi thứ tốt đẹp nhất sẽ đến với tất cả chúng ta, mong rằng mọi ước mơ của các bạn sẽ được thành hiện thực

Một lần cuối cùng xin thay mặt tất cả bạn đọc gửi lời cảm ơn chân thành nhất đến tác giả của nó là Doremon

BAN BIÊN TẬP